

SALA
DE
LECTURA

Un „caz” din Raportul SRI este dezmințit de însuși ofițerul implicat

pag. 20

Două
reviste
într-una
singură

ATENȚIE: Nu primiți FLACĂRA
fără Flacăra BIS sau invers !

Nr. 24 • 14 - 20 iunie 1995 • 32 pagini - 500 lei

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

Privind spre 13-15 iunie

Flacăra
BIS
îmagazin

Atenție ! Cu 500 de lei
ai plătit și FLACĂRA.
Dacă revieți la același pret !

24

Sonda „Mars Observer”
a fotografiat
un uriaș
pește
spațial

- Un uriaș pește spațial
- Premonițiile artistei Sarah Bernhardt
- Estetica amorului la sfârșit de secol
- În luptă cu diavolul
- Extraterestrii fac experiențe pe femei
- Armata română la piață

Ultimul episod al serialului **MAFIA SINDICALĂ**

pag. 13

Acasă
la
**VARTAN
ARACHELIAN**

pag. 10-11

MASINA DE SCRIS

pag. 16-17

KAPPA

răspunde
scrisorilor primite
la redacția FLACĂRA

Încă o veste bună pentru abonații revistei Flacăra

În curând va apărea numărul 2 din revista ilustrată Flacăra Focus, un număr dedicat Elveției. El va fi distribuit gratuit celor mai fideli cititori ai noștri, abonații. În așteptarea acestei reviste, vă oferim dialogul cu domnul Iosif Boda, ambasadorul României la Berna:

- Domnule ambasador, pentru început am vrea să aflăm cum s-a desfășurat până acum experiența dv. la Berna.

- E cam dificil de spus, oricui i se poate părea o perioadă extrem de scurtă. Sunt acreditat de la 1 septembrie 1994 și chiar dacă am venit la post cu o lună și jumătate mai devreme, n-a fost o perioadă continuă, pentru că, din păcate, o boală m-a ținut departe de activitatea specifică ambasadei, și o lună am stat la București și Paris. Aș putea sintetiza, în câteva cuvinte, că relațiile politico-economice dintre România și Elveția sunt bune, chiar foarte bune. Aș zice că ne îndreptăm spre o perioadă când relațiile vor fi privilegiate, în limbaj specific domeniului; aceasta datorită contactelor politice externe, nu numai ale ministrului de externe, ci și ale reprezentanților guvernamentali. Va veni o delegație condusă de președintele Camerei Deputaților din România, ca răspuns la vizita omologului de aici, apoi, un grup de consilieri federali va vizita România, dintre care unul sau chiar doi nu prea obișnuiesc să facă vizite în afara Elveției. În acest an urmează de asemenea vizita ministrului Justiției și Poliției (a fost deja șeful Marelui Stat Major al Armatei), iar apoi vizita de la care eu sper foarte mult, a domnului Jean Pascal de Lamirade, care ar avea ca omologi în România pe dl Coșea, dl Cristian Ionescu și Dumitru Popescu. Domnia sa este în același timp și vicepreședinte al Confederației Elvețiene în exercițiu, urmând ca la anul să preia președinția Confederației. Vizita este deosebit de importantă pentru că, de regulă, domnul de Lamirade - asta trebuie să o știe numai cititorii români, cei ai revistei Flacăra, deci, consilierii elvețieni nu fac vizite întâmplător, ei nu agreează turismul social și nici cel politic, în consecință vizitele sunt pragmatice, se soldează cu ceva. Eu aștept foarte mult de la acest domn, care va conduce o delegație mixtă, guvernamentală și oameni de afaceri.

Nu același lucru îl pot spune despre relațiile, dacă vreți, culturale, unde se simte vizibil un reviriment. Însă durerea mare a misiunii pe care eu o conduc este nivelul relațiilor economice, financiar-bancare, care este foarte departe de ceea ce ar putea să fie, ca să nu vorbim de ceea ce ne dorim.

- Vi se pare un post important acesta, de la Berna?

- Ca să vă spun cinstit, cel mai mărunț post care angajează țara pe care o reprezintă este foarte important. După părerea mea și prezența unui gazetar sau a unui cameraman care reprezintă o țară e la fel de importantă ca și a unui diplomat. Dar, dincolo de o atare judecată, care comportă și o încărcătură sentimentală, subiectivă, deși mă consider un om al rațiunii, Elveția este o țară mică; dacă ne uităm la conturul ei geografic și la populație, altfel este însă imensă. Elveția este numărul 1 la investitori financiar-bancari în lume, Elveția dă de lucru la milioane de oameni în Europa, America, Asia, Africa. Elveția este, după cum bine știți, țara băncilor. Ea este o mare putere financiar-bancară. Apoi, Țara Cantoanelor este interesantă datorită relațiilor sale, pe de-o parte cu Europa, pentru care va trebui să aibă o poziție în noua arhitectură europeană, indiferent dacă unii vor fi de acord cu ea sau nu, cunoscând refuzul populației elvețiene de integrare în structurile economice europene; și, pe de altă parte, noi va trebui să vedem în ce măsură aceste schimbări vor putea să influențeze relațiile dintre cele două țări. În paranteză fie spus, dacă Austria a intrat în Uniunea Europeană, trebuie să respecte anumite norme ale Uniunii; Austria efectua o serie de servicii față de Elveția, pe care acum nu le mai poate efectua, sau nu la nivelul la care îl așteaptă elvețienii. Așa că o bună parte din aceste servicii pot fi preluate, în această tranziție de integrare a României spre Europa, de noi, cum ar fi în domeniul financiar-bancar, dar nu numai. Elvețienii sunt foarte preocupați de problema energiei, a producerii ei, sunt extrem de sensibili la problemele ecologice. Dacă ați putut constata, de când sunteți aici, nu există nici o bucată de pământ care să fie lăsată în paragină. Ei încearcă să facă verde și o bucată de stâncă, exploatează orice colț al naturii, și mai ales, con-

servă orice colț al naturii.

- Într-adevăr, am remarcat o astfel de grijă.

- Ei sunt foarte preocupați de pericolul pe care îl reprezintă centralele nucleare cu o tehnologie foarte uzată din țările vecine nouă: Ucraina, Bulgaria; ca atare, România ar putea să devină un loc de producere a energiei convenționale, ei fiind interesați de o colaborare în acest sens. Nu înseamnă neapărat că elvețienii sunt interesați de un import de produse românești; Elveția este o țară mică, cu consumatori puțini. Noi putem să pătrundem pe piața elvețiană în câteva zone: a mobilei, a unor produse agroalimentare cum ar fi vinurile, deși și Elveția produce și nu

puțin, dar 99% din ce produce, consumă, sunt mari băutori de vin (să nu ne audă ei). Vinul este o băutură foarte bună, chiar dacă eu nu mai pot să beau. Deci, deși ei consumă 99% din producția proprie, trei sticle din cinci consumate de un elvețian sunt importate, inclusiv din România. Apoi, sunt confecțiile, costumele, unde suntem competitivi pe plan mondial. Dar noi nu trebuie să ne gândim la Elveția ca la un loc de plasare a bunurilor românești. Îmi pare rău că trebuie să o spun, dar, exceptând produsele enumerate mai sus, multe altele nu au parametri care să le facă competitive, vandabile pe piața elvețiană; în al doilea rând, piața este redusă. Putem avea însă cooperări în construcțiile de mașini, industria energetică, chimică, farmaceutică și chiar de medicamente. Depinde de seriozitatea operatorilor români. Eu nu vreau să-i absolv de tot pe elvețieni de nivelul scăzut al relațiilor economice, care a crescut, oricum, cu 40% față de 1990, dar au avut o perioadă de vârf prin '81-'82, nivel pe care nu l-am atins încă acum, deși el ar putea să fie mult depășit. În concluzie, postul de aici mi se pare foarte important și este și o trăsătură de personalitate; mie unuia, de exemplu, nu-mi place să trec pe undeva fără să las o urmă că am trecut pe acolo și sper ca urma pe care o las să fie pozitivă. Eu îmi iau foarte în serios rolul pe care îl am acum și n-am orgolii nemăsurate.

- Din discuțiile pe care le-am purtat cu dv. în aceste zile, am văzut cu bucurie că vă socotiți un ambasador al tuturor românilor, un ambasador care nu face distincție între culorile politice decât atunci când este nevoie. Așa este, sau e doar o impresie a mea?

- Știți, nu sunt singurul care crede că umanitatea este ucigătoare. De regulă, ucide personalitatea, contururile individului, șterge totul într-o masă amorfă. Sunt de acord cu aceste idei, dar din acest mozaic trebuie să reconstituim încetul cu încetul harta României, imaginea României. Părerea mea este că România este întreagă numai așa, în multitudinea de culori. Din păcate, adesea culorile sunt aparente, se șterg foarte repede, au apărut foarte multe culori pastelate, care în politică nu întotdeauna sunt plăcute la vedere; în politică ochiul este odihnit de culori clare, bine definite între ele. Dar eu sper în continuare într-o evoluție normală a vieții politice românești, pe niște alinamente care există deja, care sunt consacrate în Europa occidentală. Sunt puține șanse de apariție a unor partide pe motive ideologice. Rămân la convingerea mea, că dacă vrem să ne înscriem pe linia modernității, atunci va trebui să ne respectăm dreptul de a fi altfel decât celălalt, și atunci voi fi respectat ca atare, pus în situația de a lăsa speranța celui alt că el poate să aibă dreptate și că dreptatea nu este în exclusivitate de partea ta. Acum, referitor la întrebarea dv., eu trebuie să mă aplec, fără simpatii sau antipatii, spre un solicitant sau altul. Mie îmi place să spun, mai în glumă, mai în serios, că pe firma noastră, așa mititică cum e ea, scrie ROMÂNIA, nu scrie un SA sau SRL sau un partid politic. Eu solicit colaboratorilor mei un comportament la fel de civilizat și de elegant față de toți solicitanții, cu atât mai mult atunci când ei sunt români. Noi încercăm să lezăm cât se poate de puțin sensibilitățile celor care ni se adresează. Ne face plăcere atunci când cineva se uită la noi ca la niște reprezentanți ai țării și uneori rațiunea cedează făcând loc sentimentalismului, pentru că nu-i ușor să rezisti emoțional unor gesturi.

PUBLICATIILE Flacăra

Societate comercială înmatriculată la
Oficiul Registrului Comerțului București
sub nr. J. 40/5888/1991 din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Manuela Arion, Ion D. Goia,
Alexandru Păsărin, Mihai Sândolu

Director economic: SILVIU ILIE

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SÂNDOLU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabinet: CĂTALINA ALBERTI 222.33.31; 222.33.44; (2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.

Telefoane: 223.15.10; 223.15.20; 223.15.30; 223.15.40; 223.15.12,
223.15.37, 223.15.44, cu interioarele din paranteze

Fax: 222.82.89

Cont lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București

Cont valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Secretar general de redacție:

ADRIAN PETRESCU

Telefon: (2559)

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian Ghițanu,
Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Goia, Ștefan Nicolae

■ SOCIAL (2600) - Alexandru Arion, Dan Gheorghe, Brîndușa
Nicolae, Constantin Severin, Toma Roman jr., Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTERI (2528) - Petre Cojocariu, Elena Ghera,
Florin Ioniță

■ CORESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Pașcu Balaci, Ion Ceacăru

■ CORESPONDENȚI ÎN STRĂINĂTATE: Alexandru Graur (Italia),
Mihai Rusu (Germania), Emanuel Tâmbălaș (SUA)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Crina Gorgoi

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Antonescu, Angela Ștefănescu

Flacăra BIS

magazin

Redactor șef: LIVIU TIMBUS

REBUS REBUSACHE

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂSĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu, Simona Păsărin,
Simona Simzianu

Telefoane: (2036) director, (1457) redacție

PUBLICITATE ȘI SUPLIMENTE SPECIALE 222.68.05:

Călin Mărcușanu, Dragoș Bălă, Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petria

ȘEF COMPARTIMENT COMPUTERE: (2128) Cristina Chiulescu

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ 222.67.38:

Mihaela Anghel, Maria Călin, Mirela Fotea, Eugen

Mațolă, Cezar Munteanu, Doru Vințilă

DIFUZARE 222.66.28: Robert Anton, Gabriel

Bumb, Cora Ciocanu, George Constantinescu,

Marian Frunzeanu, Doru Iancu, Valerică Leon,

Neculai Luchian, Marius Procopie, Nicolae Șerban, Mihai Șoldănescu

PERSONAL (2128): Adrian Boicescu

FINANCIAR-CONTABIL (2128): Viorica Tudor, Gabriela Ionescu,

Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2128): Dan Mircea Popa, Marian Băicoianu; (2600):

Liliana Crețu, Mariana Sănduleasa

Cititorii din străinătate se pot abona prin
Societatea Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A.

TIPARUL: ROMÂNIA LIBERĂ

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX
Închiderea ediției: joi, ora 20⁰⁰

Viața sub un președinte de regat

George Anion

Necazurile unui director general

Nu demult a ieșit de la tipar încă un număr din revista Rebus, cea mai prestigioasă revistă de divertisment din țară. Dar n-a apucat să se usuce bine cerneala tipografică și revista noastră a apărut la vânzare în București. Fără ca S.C. Publicațiile Flacăra S.A. să fi întocmit vreun act, fără s-o fi distribuit difuzorilor cu care avem contract.

De mulți, mulți ani se petrece acest lucru. Zeci de mii de exemplare din revistele noastre sau ale altora sunt furate din imprimeria Coresi și comercializate pe căi ilicite, sporind averea unor hoți. Ajunși la capătul răbdării i-am trimis o scrisoare domnului director general Dumitru Constantinescu și i-am solicitat o discuție în acest sens. Am întâlnit un om care, la rândul său, a ajuns la capătul răbdării. Toate metodele la care a recurs până acum pentru a stăvi acest jaf sistematic, organizat minuțios, s-au dovedit inefficiente. Nici paza cu detectivi particulari, nici instalarea unor camere de luat vederi, nici controalele inopinate, nici reclamațiile la poliție n-au adus rezultatul scontat. Ingeniozitatea hoților din tipografie nu are egal. Exemplarele sunt pitite la brâu, se aruncă

teancuri pe fereastră în curte, de unde sunt preluate cu mașinile, sau sunt cărate cu sutele o dată cu deșeurile. Se descoperă vreuna dintre stratagemile folosite? Imediat se apelează la alta, mai iscusită. Dacă n-ar aduce pagube de zeci de milioane de lei celor care muncesc la realizarea acestor reviste, ziare, ne-am putea uimi doar de atâta viclenie, sau, eventual, ne-am putea amuza. Dar lucrurile sunt deosebit de grave și nu mai pot fi readuse pe un făgaș normal decât cu mare greutate. Cel puțin directorul general al imprimeriei Coresi nu mai vede o soluție, după ce unul dintre făptași, prins, i-a spus cu sinceritate: Dacă nu fur de zece mii de lei într-o noapte, cei patru copii îmi mor de foame. La un astfel de răspuns rămâi, într-adevăr, mut.

Dar cum să te mai miri de o asemenea replică, din moment ce trăim într-o țară unde furtul și corupția au atins la noi cote nemaîntâlnite până acum? Și oricât ar semna presa aceste situații inacceptabile, măsurile care se iau nu reușesc să le alunge, pentru totdeauna, din viața noastră? Oare cine are interesul să devenim un paradis al jafului?

Ana Blandiana:

Singura „realizare” a ultimului „cincinal”: transformarea vechii nomenclaturi în actuala mafie

□ Fără Punctul 8 de la Timișoara, următorii cinci ani vor fi la fel

Distinsă doamnă Ana Blandiana, ce a mai rămas acum, la cinci ani de la fenomenul Piața Universității, din spiritul, din idealurile sale? A mai rămas ceva?

Cred că a rămas, înainte de toate, convingerea că dacă ideile Pieței Universității ar fi fost victorioase, toată istoria ultimilor cinci ani ar fi fost alta. A rămas convingerea că acele idei trebuie continuate, pentru că altfel următorii cinci ani vor fi tot ca ultimii cinci ani. Vă spun aceasta pentru că, dacă tot întrebați ce a mai rămas din acel spirit și o faceți aici, la sediul Alianței Civice, în mijlocul oamenilor care fac pancarte, care desenează afișe pentru următorul miting, ar trebui să vă răspund că a rămas mai mult, surprinzător de mult pentru cât de puține mijloace ne stau la dispoziție pentru a influența realitatea. Una din ideile care se va repeta la mitingul din 14 iunie este Punctul 8 de la Timișoara. Am fost în toamna trecută la congresul PEN CLUBULUI internațional de la Praga și, stând de vorbă cu prietenii cehi, de câte ori mă miram de ceva ce funcționează la ei și la noi nu, îmi răspundeau: faptul că prin lege vechea nomenclatură n-a mai putut continua a făcut ca oamenii tineri să pătrundă peste tot, ceea ce constituie o condiție a democrației și a succesului.

În rest, este clar că situația și starea de spirit de la această oră din România seamănă mult mai mult cu Piața Universității de după alegerile din '90 decât cu cea de dinaintea lor!

Cât spirit al Pieței Universității a mai rămas dacă până și în proiectul de statut al unui partid de importanță și radicalitate PNȚCD-ului apăruse un articol care netezea accesul în acest partid al

foștilor nomenclaturiști - membri ai CPEx, ai CC, foști prim-secretari? Chiar dacă acest articol a căzut, simpla lui propunere îi mai poate face pe oameni să mai spere în aplicarea Punctului 8 de la Timișoara?

Tot ce pot să vă spun este că apariția în proiectul de statut al PNȚCD-ului a unui asemenea articol m-a întristat profund! Cred că dacă acest articol ar fi rămas în statut, cu siguranță acest fapt n-ar fi fost fără consecințe pentru relațiile dintre oameni precum cei ai Alianței Civice și PNȚCD. În general, partidele, oricare ar fi ele, susțin că politica se face după alte coduri morale; eu cred că astfel stau lucrurile în lumi normale, dar lumea în care trăim noi se află atât de jos încât numai printr-o resurrecție a legilor morale putem ajunge la normalitate. Nu șmecheria este arma noastră. Și asta nu numai pentru că noi nu suntem făcuți astfel, ci și pentru că n-are rost să concurăm în șmecherie cu cei de la putere, pentru că ei sunt profesioniști în domeniu, au în spate cincizeci de ani de experiență și înalt profesionalism în minciună! Singurul mod în care noi putem să-i înfrângem pe ei este înălțimea ideilor noastre, înălțime pe care ei nu o pot atinge. Faptul că la un moment dat un partid de talia și cu ideile PNȚCD-ului a putut să încerce să pună în statut un asemenea articol (care, evident, era o încercare de a părea mai puțin intransigent, de a scăpa de acuzele de radicalism exagerat) mie mi se pare un rol de compoziție pe care nu este nevoie să încercăm să-l jucăm.

Credeți că ar mai fi posibil ca, la cinci ani de la Piața Universității, cei de la putere să mai reacționeze cum au făcut-o atunci - mineri,

securiști, înscenări, violențe, bătăi, crime?

Am să vă spun o idee care nu-mi aparține, este a dlui Victor Ciorbea și ea mi s-a părut deosebit de interesantă. Ideea că acum diversionea nu s-ar mai face cu mineri, ci cu sindicate. Felul în care se organizează acum un protest al sindicatelor, manipulându-se chiar protestul, n-ar fi departe, în fond, ca esență, de felul în care au fost manipulați minerii. Nu-mi vine să cred că ar putea fi atât de lipsiți de inteligență încât să mai folosească violența. Referitor la mitingul nostru, pot să vă spun că nu poți să fii în același timp și nemulțumit și indiferent. Toți, cu excepția unei infime minorități de bogătași, sunt nemulțumiți. Pentru mine acest miting va fi un test și cred că așa ar trebui să fie interpretat de chiar participanții la el. Cine nu este mulțumit de ceea ce se întâmplă în România, de faptul că singura „realizare” a ultimului „cincinal” este transformarea vechii nomenclaturi în noua burghezie, mai precis în actuala mafie, are datoria să fie alături de noi. Cine nu este de acord cu actuala stare de lucruri, cine nu este de acord ca România să evolueze spre un fel de republică bananieră în care cei puțini și bogați vor fi din ce în ce mai bogați și cei mulți vor fi din ce în ce mai săraci, totul pe fondul politic al unei stabilități bine puse la punct cu alegeri în care se știe dinainte cât se fură și cine le va câștiga, cine nu este de acord cu acestea are datoria să o spună; cel puțin participând la un marș.

Este acest mare miting din 14 iunie o avanpremieră la eventuale mișcări de protest care ar putea fi organizate în vara și toamna acestui an?

Despre viitor nu pot să vă spun nimic mai mult decât știe toată lumea. Iar viitorul este cât peste mai puțin de un an vor avea loc alegerile. Deci, este firesc - și aceasta se și întâmplă - ca toate forțele politice să își încerce puterile, glasul și posibilitățile. Este cu atât mai firesc cu cât în următoarea perioadă de timp - iar CDR este pregătită pentru aceasta - vor trebui să apară alternative la actuala stare de lucruri, alternative concrete, punctuale.

Cum vă apar cei care chiar și acum încearcă să negocieze, să poarte tratative cu partidul majoritar sau cu guvernul? Mă refer, evident, la cei care v-au fost alături atunci, în 1990, în Piața Universității și apoi în Convenție și acum nu mai sunt.

Vreau să vă spun că era de presupus că cei care au părăsit Convenția Democratică, cei care au făcut în cunoștință de cauză și nu din naivitate acest gest, care a slăbit Convenția și deci a întărit pe cei de la putere, vor putea ajunge și la tratative cu guvernul. Personal, le consider niște acte de naivitate politică, deoarece continui să cred că cei care au părăsit Convenția aveau mult mai mult de câștigat rămânând în ea.

MARIAN GHÎTEANU ■

Marian Munteanu.

A vrut schimbare, sau, de fapt, revansa dictaturii ?

Astăzi se află pe baricadele ultranaționalismului...

PIAȚA

□ După 5 ani, rânjetul peste speranțele ucise

Universității. Iarăși a fost vorba de un scenariu cu „legionari”, mineri, răsturnarea ordinii de stat, din care au rezultat 7 morți și pagube materiale imense.

13 iunie. Ora 4. Detașamente de scutieri năvălesc în Piața Universității și arestează pe cei aproximativ 250 de manifestanți aflați în Piață, inclusiv greviștii foamei. Membrii Alianței Poporului, una dintre asociațiile organizatoare ale manifestației, parcă avertizați, strânseseră înaintea atacului instalația de sonorizare și corurile proprii, plecând într-o direcție necunoscută.

Orele 7-11. Piața Universității este blocată de trupe ale Poliției și Poliției Militare. La Biserica Enei, în special, și pe lângă toate celelalte intrări în Piață, pe lângă poliști, apar grupuri de cetățeni ai Capitalei, FSN-iști și anti-FSN-iști. Pe străzile din zonă sunt masate autobuze și mașini grele pline cu poliști. Metroul nu mai oprește în stația Piața Universității. Se operează arestări pe baza declarațiilor înfierbântate ale oamenilor „de bine”: „Și asta a strigat Jos Iliescu!”. Zona în care cu o zi înainte se aflau greviștii foamei este „salubritată” și se sapă cu hârlețe. Au fost rupte pancartele de pe clădirea Universității. În spatele Bisericii Enei studenții de la Arhitectură sunt în grevă de protest față de arestarea unor colegi care rămăseseră noaptea trecută să-și pregătească lucrările pentru examene. Se strigă „Vrem arestații!”.

Orele prânzului. Peste două sute de bătași îmbrăcați în salopete de la IMGB sosesc în Piață în sprijinul forțelor de ordine. Între Union și Arhitectură se creează o ambuscadă. O mașină a poliției în care s-a zvonit că ar fi studenți arestați este deschisă cu forța. Din ea ies poliști la care se adaugă alții veniți în ajutor. Duba este răsturnată. Începe o bătaie cu pietre, cărămizi, unii manifestanți sunt călcați în picioare. Poliștii se retrag în spatele unui autobuz. Dubei i se dă foc, este incendiat și autobuzul. Poliția se retrage din Piața Universității, Poliția Militară este dezorientată și lovește tot ce îi iese în cale.

Orele 16-19. Plouă mărunț. În Piață se scandează din nou „Jos comunismul!” și „Jos Iliescu!”. Mașinile incendiate fumegă. În mod enigmatic, nici unul din rezervoarele mașinilor incendiate nu a explodat! Balconul este redeschis. Apare Marian Munteanu, care spune că a fost arestat la ora 6 și eliberat la ora 15. Atenționează mulțimea, spunând că pare a se pregăti o mascaradă din care Opoziția să fie compromisă. Se propune să se meargă să se ceară arestații. Mulțimea se îndreaptă spre Poliția Capitalei. Acolo se strigă „Vrem arestații!”. Nu a apărut nimeni care să

din sufletul Pieței Universității și cel mai fervent anticomunist a devenit aliatul de nădejde al capilor curentului protocronist atât de îndrăgit de Ceaușescu, precum și al unor foști securiști și nomenclaturiști. Trebuie doar să amintim că, în 1992, pe listele Mișcării pentru România au candidat protocronistul Ilie Bădescu și un fost șef al contrainformațiilor din anii '70 (!) și că Marian Munteanu îi consideră acum ca mentori ai săi pe senatorul Ioan Coja (unul dintre capii Vetrei Românești) și pe scriitorul protocronist Dan Zamfirescu, care și-a recunoscut colaborarea strânsă cu Securitatea și a ridicat ode... Caritasului, această nenorocită anexă financiară a „ideologiei” funaro-gaviste.

Alexandru Nancă, fost președinte al Asociației 21 Decembrie, una dintre organizațiile care a inițiat fenomenul Piața Universității, după ce a fost înlăturat de la conducerea acesteia în urma unui scandal financiar, a devenit membru marcant al... Partidului Socialist al Muncii (!) și secretar general de redacție la oficiosul acestui partid, Socialistul. În cele din urmă a părăsit PSM odată cu gruparea Mohora și este membru al Partidului Socialist.

Doru Mărieș, unul dintre conducătorii organizației Alianța Poporului, a devenit unul dintre apropiații vestitei gazetărie ultranaționaliste Angela Bădescu, căreia îi acorda de zor interviuri în care defăima tot ce s-a întâmplat în Piața Universității.

Cei care au condus represiunea din 13-15 iunie, generalii Chițac și Diamandescu, au fost trimiși atașați militari în Turcia, respectiv Coreea de Sud.

13-15 iunie. Cronologie neagră.

Zilele de 13, 14 și 15 iunie au însemnat sfârșitul manifestației-maraton din Piața

Fenomenul din Piața Universității a durat 52 de zile, între 21 aprilie și 13 iunie 1990. În acest interval, seară de seară, zeci de mii de oameni au venit în Piața Universității pentru a-și exprima dezacordul față de Putere. Datorită Pieței Universității, câteva zeci de politicieni au făcut carieră. Cei ai Puterii, criticând-o vehement sau doar prezentând-o într-o lumină negativă. Pentru o parte din oamenii Opoziției balconul Universității a fost primul loc de la care au ținut un discurs.

Cu ajutorul principalelor mijloace de informare (TVR, cotidienele naționale obediente), fenomenul Piața Universității a fost totalmente deformat și folosit ca un instrument de propagandă împotriva plâpândeii Opoziției. În felul acesta, chiar dacă în București, datorită manifestației-maraton, Opoziția a mai câștigat câteva mii de potențiali votanți, în țară imaginea Pieței Universității a fost percepută negativ, chiar grotesc: o „curte a miracolelor” populată de golani și legionari care fac amor pe bani, se droghează și se scaldă în teancuri de dolari.

În mod cert, printre actorii principali ai Pieței Universității au fost infiltrați agenți de influență care făceau jocul Puterii. De altfel, chiar de la balconul Pieței Universității s-au încercat câteva manevre dubioase, cum ar fi repunerea în circuit încă de pe atunci a lui Adrian Păunescu (!) sau promovarea unui naționalism exacerbat.

Este foarte interesant să urmărim biografiile ulterioare ale principalilor actori ale celor întâmplate atunci.

Marian Munteanu, pe atunci liderul Ligii Studenților, și-a făcut un partid ultranaționalist, iar

UNIVERSITĂȚII

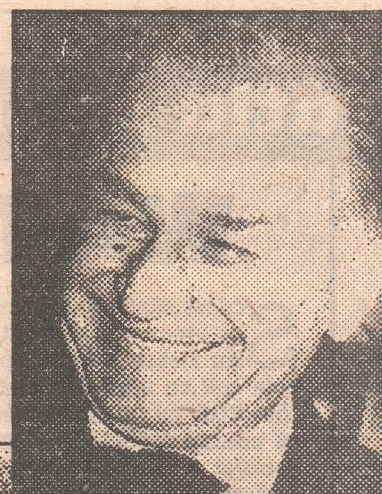
cinismului s-a lățit peste țară,

dialogheze cu manifestații. Încep să se spargă din interior geamurile clădirii, de la etajele superioare și ca din senin începe să iasă fum. Violenta a luat proporții când au apărut zeci de persoane eliberate din arest de poliști. Bătuți, cu sângele încheagat pe față. Aceleași persoane care au incendiat în Piața Universității instigă, atacă cu cuțite și aruncă cu sticle pline cu benzină și gloanțe. Ard garajul, 42 de mașini ale Poliției, sunt devalizate serviciile de evidență a populației și de cercetare penală, se fură arme, se eliberează infractori. O parte din această bandă eficientă pleacă apoi spre Televiziune, cealaltă spre Ministerul de Interne, nu înainte de a da foc sediului Serviciului Român de Informații. Seara, Piața Universității este controlată de elicoptere ale Poliției. Se întrerupe emisiia televiziunii, în tim-

Universității, negăsind pe nimeni, minerii intră chiar în Universitate, unde produc de asemenea mari distrugerii și lovesc cu o deosebită cruzime studenții care se mai aflau în clădire. De-a lungul întregii zile se organizează o adevărată vânătoare de oameni. Sunt oprit, bătuți crunt, arestați și duși la Unitatea Militară de la Măgurele circa 3.000 de oameni, a căror vină

de liderul Miron Cozma încep să se retragă eșalonat. În dimineața de 16 iunie mai rămăseseră totuși câteva mii de minerii. Și aceștia vor pleca în zilele următoare.

Bilanțul oficial al evenimentelor din 13-15 iunie a fost de 7 morți, câteva sute de răniți și mii de arestați abuziv. În zilele de 14 și 15 iunie au fost produse pagube imense, cel mai mult având de suferit Universitatea, unde a fost distrusă colecția geologică, o parte a Bibliotecii și au fost deteriorate iremediabil o parte a mobilierului și

pul unui meci de fotbal. Balconul Universității e pustiu. Clădirea Poliției Capitalei este devastată și pare părăsită. Se trage prima rafală dinspre Ministerul de Interne. Câțiva manifestați sunt împușcați mortal. În acest timp, președintele Ion Iliescu face un apel patetic către „clasa muncitoare”, ca să fie stăpînite „bandele de legionari”.

Ora 19. În locurile în care se produceau ciocniri apar pe rând mașini ale Pompierilor și TAB-uri. Militarii rămân un timp impasibili. În jurul orei 20 se retrag, pentru ca apoi să reapară întăriți și cu unități de parașutiști. În același timp, un grup înarmat cu bâte de culoare albă provoacă violență la Televiziune. Începând cu ora 22, unitățile militare intervin în forță, atât la MI, cât și la Televiziune. Lângă magazinul Romarta, un grup al Poliției Militare deschide foc și sunt rănite grav câteva persoane. Până la ora 24, datorită intervenției Armatei, mulțimea de protestatari înfierbântați fusese dispersată. Sunt operate câteva sute de arestări.

14 iunie, ora 2. Situația în București era relativ calmă, nu se mai produc ciocniri, Armata e stăpînată pe situație.

Ora 4. În urma apelului președintelui Iliescu, ajung în București câteva garnituri de tren încărcate cu aproximativ 15 mii de minerii din Valea Jiului. În ciuda intervenției inginerului Ioan Mănușu, de la gara din Craiova, minerii ajung totuși în Capitală, cu toate că la acea oră nu mai existau incidente.

Ora 5. În lipsa „golanilor” de pe străzi, minerii își concentrează furia asupra sediilor centrale și de sector ale PNL și PNȚCD. Personalul aflat în incinta sediilor este bătut crunt. Sunt distruse bunuri în valoare de milioane de lei. În Piața

era că simpatizau cu partidele de opoziție, aveau plete, barbă sau ochelari, erau studenți, sau pur și simplu, din motive de neînțeles, nu plăcuseră minerilor. Odată obișnuiți cu străzile Capitalei, minerii, conduși de „civilii” suspecti, fac raiduri pe la casele unor politicieni și prin redacțiile publicațiilor independente. Se face o listă neagră și sunt căutați oameni politici neconvenabili Puterii. În tot acest timp, forțele de Poliție devin trupe auxiliare ale detașamentelor de minerii. Sunt sparte firme particulare, minerii „rechiziționează” ceasuri, pixuri, brichete, încălțăminte și haine de la bucureștenii oprit pe stradă. O masă isterică de FSN-iști îi secondează pe minerii și este gata să linșeze orice suspect. La Televiziune și în zările pro-guvernamentale se fac publice minciuni sfruntate, cum ar fi faptul că la sediile partidelor de opoziție s-au găsit arme, muniții, droguri și mașini de falsificat bancnote. Spre seară, președintele Iliescu vorbește în fața minerilor, mulțumindu-le „pentru răspunsul de solidaritate muncitorească” și pentru că au terminat cu „aceste elemente de-a dreptul fasciste”.

Noaptea de 14 spre 15 iunie. Minerii sunt cazați în diverse locuri din București, Guvernul României le asigură mâncarea și băutura.

Zorii zilei de 15 iunie. Reîncepe vânătoarea de oameni. Prin cartiere sunt vânați „bișnițarii”, sunt făcute filtre care opresc și legitimează trecătorii. Cei care nu plac minerilor sunt loviți cu bastoane, bâte, topoare, cabluri și picioare de scaune luate din mobilierul distrus în Universitate și la sediile de partid. Se produc noi arestări. Până spre seară, minerii organizați

aparaturii electronice existente, precum și sediile PNȚCD și PNL, unde întregul mobilier și dotarea logistică a acestor partide au

fost furate sau distruse complet. Au fost devastate redacțiile României libere, Expresului și altor publicații.

Declarații publice din luna iunie, 1990

VICTOR ATHANASIE STĂNCULESCU - Ministrul Apărării Naționale:

„M-am întâlnit către orele 11 (pe 14 iunie, n.n.) la Palatul Victoria cu primul-ministru, cu N.S. Dumitru, dl Adrian Sirbu și care primeau informații despre activitățile din capitală... Am solicitat, în special pentru că văzusem că dl N.S. Dumitru era mai activ și cunoștea mai multe despre minerii, ca să lămurească despre această prezență, să găsim soluții ca ei să se retragă din Capitală, pentru că se aduceau știri din ce în ce mai neplăcute, deși eum spunea generalul Chițac este bine că se lichidează bișnițarii pe care nu putea să-i răzbească Poliția. După amiază am cerut dlui N.S. Dumitru să organizeze defluirea minerilor, mi-a spus că nu e posibil, că e scăpată de sub control această mișcare care este voluntară (...)”

MIHAI CHIȚAC - Ministrul de Interne:

„Ea (situația din Piața Universității, n.n.) a fost tolerată multă vreme, până în ziua de 11.06. 1990, când toată conducerea Ministerului de Interne a fost convocată la palatul din Piața Victoriei, unde președintele ales și primul-ministru au ordonat ca, împreună cu Ministerul Sănătății, Serviciul Român de Informații, Procuratura Generală, Armata, cu participarea a 4.000-5.000 de cetățeni pe care trebuia să-i aducă dl N.S. Dumitru să se pună în ordine Piața Universității”.

RĂZVAN THEODORESCU - Directorul General al Televiziunii Române:

„Noutatea a fost când pe la ora 7 (...) am văzut, s-a întâmplat să fiu la fereastră în momentul acela, un grup bine constituit, care nu avea nimic de-a face cu manifestații, nici de o parte, nici de alta, care, cu diverse instrumente în mână, într-o coloană, a pătruns peste poartă, spre stupoarea mea am văzut că poliștii se dau deoparte... Pe data de 11 seara a fost o ședință cu președintele, în care s-a făcut planul ce să se facă în Piața Universității pentru curățirea Pieței. A fost președintele țării, ministrul de interne, subsemnatul, șeful SRI, vreo 6-7 persoane. S-a dat sarcina ministrului de interne să facă, era și Diamandescu, curățenie, după care s-a stabilit că vor veni în Piața la chemarea FSN 6.000-7.000 de oameni care să asigure liniștea și ordinea (...)”.

TOMA ROMAN jr. ■
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Ratia de libertate

WATERGATE ÎN BALCANI (2)

Scriam săptămâna trecută că presa realmente independentă a păstrat, cu vreo două excepții, o incredibilă tăcere în legătură cu acuzația că Ion Iliescu a fost și poate mai este agent KGB (acest „poate” trebuie citit cu amendamentul că, așa cum spunea Sorin Roșca Stănescu, „din KGB nu se iese decât cu picioarele înainte”; țin să remarc, în plus, că aceeași formulă i se aplică și lui Igor Botnariciuc, cel care, kaghebișt declarat, a făcut dezvăluirile publicate în „Ziua”). De ce a tăcut presa și încă mai tace? Ca să n-o mai lungesc cu „analiza” motivelor, eu cred că de frică. Să ne-nțelegem, nu frica de neprofesionalism și eroare. Nîț! Frica de Iliescu. Acestea fiind zise, comentariile sunt de prisos...

Dar să trecem la „cestiune”. Ceea ce ar fi putut să fie un Watergate românesc (asta da „image externă”, dar știți dv., nouă ne cam scapă ocaziile!) riscă să eșueze într-o lamentabilă caricatură balcanică. Până la parastasul „afacerii” merită însă să încercăm s-o deslușim. Atât cât se poate, desigur. Să începem cu Igor Botnariciuc. De ce a vorbit? Pentru că așa i s-a năzărit lui, sau pentru că l-a pus cineva, iar el, cu sau fără voie, s-a conformat. Dacă a vorbit de capul lui, înseamnă că, raportându-se la KGB, sinistra instituție poate fi deranjată sau nu de dezvăluirile sale; dacă nu e deranjată, nu sunt probleme; dacă e deranjată, e posibil ca lui Botnariciuc să nu-i pese - numai că asta e treaba lui, KGB-ul nu stă să te-nțelească dacă-ți pasă sau nu atunci când te culcă în poziție de drepti „cu picioarele înainte” și fără cântec de leagăn; numai că asta nu s-a întâmplat cu moșul care-a spus povestea, de unde se poate trage concluzia că vestita instituție n-a fost deranjată. Mai

departe, dacă Botnariciuc a vorbit pus de cineva, acest cineva are sau nu are legătură cu KGB-ul; este sau nu este KGB-ul la pupitru; dacă nu este, atunci cine și de ce începe „boxul” acesta cel puțin riscant și mai ales de ce întârzie directă pravoslavnică la figură? O directă năprasnică și fără cântec de leagăn... Iar dacă este KGB-ul, încep alte întrebări. În primul rând, de ce? În al doilea rând, de ce acum? Și mai sunt nenumărate întrebări, care curg una dintr-alta. S-ar putea scrie zeci și zeci de pagini. În fine, acest articol (nîț special, e ca o biată, aproape ridicolă analiză de șah în Cișmigiu) este doar un semn că în presa noastră ar fi putut să existe destule comentarii măcar demne de citit dacă nu de „mestecat”. Personal, pot spune că, „jucându-mă” astfel, am constatat că situațiile în care KGB-ul este probabil implicat sunt mai numeroase decât cele contrarii.

Sorin Roșca Stănescu a scris că ideea implicării KGB-ului în toată daravara asta e o diversiune a SRI-ului, menită să-i confere lui Iliescu, înfățișat ca incomod pentru „tăvărișii”, aura de adversar al KGB-ului, deci patriot adevărat. E logic, dar nu e singura explicație posibilă; mai sunt câteva și ele duc la concluzii unele așa, altele așa...

Pentru a încheia, suntem în faza în care măcar putem să gândim. Dar n-o facem. Încă nu ne-am obișnuit. Ne sperie până și ideea unui picior pus în ghips degeaba. Așteptăm și noi, cu neclintire, „Dovadaaa!”, ca în acel decembrie, îndepărtat, uitat, obscur...

EUGEN CHIROVICI ■

Dacă vrei să NU rezolvi o problemă, înființezi consilii, „comitete și comiții”

Fără problema minorităților, toba electorală n-ar bubui rentabil

□ Pentru știți dv. cine...

O serie de evenimente petrecute în ultimul timp pe scena politică internă se leagă de o chestiune destul de delicată: cea a minorităților naționale. Sunt bine cunoscute declarațiile pe care o serie de formațiuni cu reprezentare parlamentară le-au făcut în legătură cu unele manifestări ale UDMR, cum la fel de bine sunt cunoscute recențele poziții ale unor lideri maghiari la Congresul UDMR. Cert este că acest război al vorbelor ține de aproape cinci ani de zile, iar o zicală spune cât se poate de clar: boală lungă, moarte sigură. Să vedem, prin urmare, dacă au existat vreodată intenții serioase de a curma acest duel verbal aberant, prin măsuri concrete de rezolvare a problemei minorităților în general.

■ Problema minorităților naționale se pune cu insistență în preajma aderării țării noastre la Consiliul Europei. Apare atunci un proiect al UDMR, precum și o inițiativă a Grupului minorităților naționale, din Camera Deputaților.

■ În primăvara lui 1993 se înființează, cu surle și trâmbițe, Consiliul pentru minorități naționale, prezidat de secretarul general al guvernului, Viorel Hrebenciuc. Încă un pas pe calea rezolvării problemei, s-ar putea spune. Să vedem însă ce a urmat.

■ Pe data de 9 decembrie 1993, Grupul minorităților naționale din Camera Deputaților depune proiectul de Lege a minorităților pe masa acestui organism, cu rugămintea de a fi analizat și înaintat Guvernului, pentru ca acesta să procedeze la o inițiativă legislativă. Demersul nu a fost onorat de executiv, astfel încât proiectul a fost depus direct la Camera Deputaților, în mai 1994.

■ Din acest moment încep să se petreacă fel de fel de lucruri ciudate. Mai întâi se ia decizia de înființare a unei Comisii speciale, care să analizeze tot ce ține de inițiative legislative în domeniul minorităților. Procedeu cel puțin straniu, având în vedere că atât Camera cât și Senatul au comisii permanente care sunt sesizate în fond cu anumite proiecte de lege, existând chiar o comisie care se ocupă de problemele minorităților naționale, cultelor și drepturilor omului, organism care ar fi putut prelua sarcina de a analiza respectivele proiecte de lege.

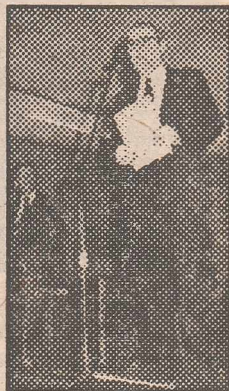
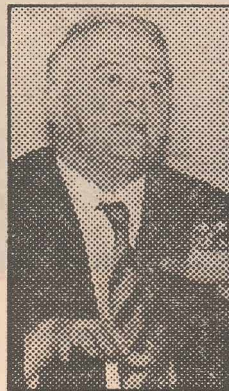
■ Interesant lucru, deși Comisia specială a fost creată pentru a realiza un raport de fond la propunerile UDMR și ale Grupului minorităților naționale, aceasta tergiversează mai întâi prezentarea concluziilor finale, depășind prin termen fixat (iunie '94), promițând

apoi rezolvarea problemei până la sfârșitul lui 1994, pentru ca în primăvara lui 1995 să spună că proiectul de lege propus de UDMR este neconstituțional, iar restul inițiativelor nu sunt oportune.

S-a ajuns, deci, la paradoxala situație în care există trei proiecte de lege privind minoritățile naționale, există un organism special creat - și anume Consiliul Minorităților Naționale, patronat de chiar secretarul general al guvernului - există chiar o Comisie specială și toate acestea pentru a constata în final că... o Lege a minorităților nu e oportună! Lăsăm la latitudinea cititorilor să stabilească dacă este vorba despre seriozitate aici, pentru că trebuie să spunem că acum chiar guvernul amenință Parlamentul cu o Lege a minorităților!

De menționat că din Comisia specială care a spus un Nu hotărât proiectelor de lege ca idee în sine au făcut parte 13 deputați: 3 de la PDSR, câte unul de la PUNR, PSM și PRM, un reprezentant PNȚCD (deputatul Gavril Dejeu), câte un reprezentant de la PD și PL '93, doi deputați UDMR, un reprezentant al Grupului minorităților naționale din Camera Deputaților, precum și fostul PDSR-ist Petre Țurlea, care se bălăcește acum într-un soi de „independență” ultra-naționalistă. Surpriza a venit aici din partea reprezentantului PNȚCD, Gavril Dejeu, care a folosit aceleași argumente cu ale PUNR, PRM, PSM și PDSR în blocarea oricărei șanse de rezolvare.

Așa s-a ajuns ca după cinci ani de discuții și de propagandă ieftină să nu se facă nimic concret. Neexistând o lege a minorităților naționale, nu există o clarificare conceptuală a unor termeni ce se referă la minorități, există oricând loc de confuzii și mai ales de interpretări răuvoitoare! Putem spune că în ceea ce privește problema minorităților s-a procedat la fel ca în ceea ce privește privati-

Cunoscutul Viorel Hrebenciuc și necunoscutul Ivan Trușter, doi dintre mai marii peste „comitete și comiții” în problema minorităților

zarea. Adică s-au creat fel de fel de organisme frumos botezate, pentru a împiedica de fapt rezolvarea problemei! Așa cum cu privatizarea nu se întâmplă nimic, nici cu rezolvarea problemei minorităților nu se întâmplă altfel.

Și cum altfel ar putea fi cu un an înainte de alegeri, când vor trebui din nou exploatare unele chestiuni? Cum ar fi „problema ungurilor”, de pildă. Căci se știe doar că o serie de partide au intrat în Parlament bazându-se doar pe retorica naționalistă și pozând în campioni ai patriotismului. Se anunță, deci, o campanie electorală la fel de aiuritoare ca și cele precedente sau „chiar mai mult decât atât”!

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Memorialul Sighet

Simpozion cu tema „Instaurarea comunismului - între rezistență și represiune”

□ Dl Daniel Tarschys a trimis un mesaj participanților

În perioada 9-11 iunie 1995, Fundația „Academia Civică”, în colaborare cu AFDPR, Alianța Civică, Consiliul Local al municipiului Sighetu Marmatiei, Muzeul Maramureșului și cu sprijinul Fundației „Hans Seidel” și al Consiliului Europei, a organizat a treia ediție a Simpozionului „MEMORIAL SIGHET” cu tema „Instaurarea comunismului - între rezistență și represiune”.

În afară de contribuția celor care sprijină realizarea acestui

simpozion, mai mulți decât la ediția de anul trecut, au apărut și manifestări noi: filmul „Memorialul durerii” de Lucia Hossu-Longin, premiera filmului „Grindul de exterminare de la Periprava” de Paul Prisada și premiera filmului „Cazul Motrescu” de Nicolae Mărgineanu, pelicule care se constituie în zguduitoare mărturii ale celui mai cumplit și mai îndelungat cataclism istoric prin care a trecut România.

Domnul Daniel Tarschys,

secretar general al Consiliului Europei, a transmis un mesaj participanților la simpozion.

CDR, polul liberal

Cinci parlamentari PNLCD au părăsit partidul

□ Nicolae Cervenii îl mai dirijează doar
pe Alexandru Popovici

Cinci parlamentari și-au dat demisia săptămâna trecută din PNLCD. Aceștia sunt: senatorii Maria Tețu, Adrian Popescu-Necșești, Dumitru Călușanu și deputații Horia Pascu, Teodor Vintilescu. Au mai rămas Nicolae Cervenii și Alexandru Popovici, acesta din urmă de fapt independent.

Aceste demisii sunt rezultatul politicii ambigue a liderului PNLCD, Nicolae Cervenii. Nedorind să-și piardă funcția de președinte, Cervenii a preferat să ducă partidul „la faliment”. În aceste condiții, nici prezența PNLCD în Convenția Democratică nu mai e o certitudine. Chiar și până acum, PNLCD era un partid de buzunar. De săptămâna trecută însă a rămas și fără filialele București, Timiș, Galați, Suceava, Constanța, Caraș-Severin. Putem spune că partidul nu mai e decât un nume.

Nicolae Cervenii a ținut cu dinții de scaunul de președinte și a pierdut partida din Convenția Democratică. PNL a fost mai puternic. Este demnă de luat în seamă evoluția acestui partid în cei doi ani în care a stat „pe tușă”. Înaintea Congresului de la Brașov puțini mai mizau pe PNL. Gesturile politice ale lui Radu Câmpeanu duseseră partidul pe marginea prăpastiei. Acum, PNL a

reintrat în forță pe scena politică și urcă, urcă mereu. Rămâne de văzut până unde va ajunge. Oricum, la ora actuală singurul care-i poate sta în față este PNȚCD. Numai că PNȚCD este într-o situație destul de dificilă. Mesajul său politic, calat pe elemente istorice care țin de tradiția partidului și lupta împotriva comunismului, nu mai face față momentului actual. De asemenea, în PNȚCD se dă o luptă târzie pentru aflarea identității. Dominat până la identificare cu personalitatea dlui Corneliu Coposu, PNȚCD a existat până acum mai ales prin vocea liderului său. Acum, pentru prima dată au apărut grupări în partid și între ele s-a declanșat o luptă aprigă.

PNL a trecut de această fază și acum se prezintă în forță la alegerile din 1996. În conjunctura actuală este previzibil că PNLCD va ieși (de bunăvoie sau silit) din Convenția Democratică și va încerca o apropiere de PL'93, cu care a avut prevede-

rea să nu rupă relațiile. Astfel, pentru alegerile viitoare se vor prefigura două blocuri politice ale Opoziției. Convenția Democratică pe de o parte și, de cealaltă parte, PL'93, PAC, PD, PSDR și, probabil, PNLCD și UDMR. Rămâne de văzut ce se va întâmpla în stânga eșichierului politic.

ANTOANETA CARP ■

Având idei puține, dar se pare că fixe, dl Cervenii, care continuă să organizeze conferințe de presă și să dea declarații, afirmă, precum chinezii, că lupta continuă, dar situația în teritoriu stă bine și pe loc.

■ Dl Ștefan Augustin Doinaș este un spirit echilibrat și un om fin, dar a fost în cele din urmă scos din sărite de minciunile perverse ale colegilor săi parlamentari ai majorității din Comisiile pentru cultură ale Camerelor. Acceptând ca Opoziția să bată palma cu majorității pe temeiul promisiunii „îi votăm pe-ai voștri, ni-i votați pe-ai noștri”, dl Doinaș avea să descopere cu naivitate că s-a încrezut în onoarea unor oameni care nu cunosc această noțiune. După ce s-au văzut cu mironovii în căruță, oamenii lui Solcanu și-au rupt pixurile tăindu-l pe Liiceanu în trei tururi de scrutin succesive. Ei nu-l înghit pe filosoful de la Humanitas de când acesta a făcut portretul vadimilor și păuneștilor

Orient Expres

Lucrări și lucrături la „macazul” de la Externe

□ Presiunile împotriva
dlui Meleşcanu cresc
vertiginos

În mediile politice se discută din ce în ce mai mult despre posibila înlăturare a lui Teodor Meleşcanu din funcția de ministru al

afacerilor externe. Mandatul dlui Meleşcanu a fost extrem de greu. El a trebuit să facă în exteriorul țării un fel de slalom politic. Și asta din cauza isprăvilor politice ale PDSR, care împreună cu aliații săi și-a permis să încalce mai toate înțelegerile internaționale. Consiliul Europei, spre exemplu, a atras atenția de nenumărate ori conducătorilor de la București că nu respectă principiile care stau la baza unui stat democratic. În România primarii sunt demiși pentru că așa vrea Cozmâncă, presa este dusă cu bunăștiință la faliment, casele naționalizate au mai fost naționalizate o dată, cei mai corupți sunt miniștrii și secretarii de stat.

Ce mai putea face în aceste condiții Teodor Meleşcanu? Ce mesaj politic putea el să prezinte în exterior? Ba, mai mult decât atât, ultimele zile au adus și acuzația că Ion Iliescu este agent KGB. Nu ne interesează deocamdată motivele pentru care un instructor al KGB-ului a făcut public tocmai acum acest fapt, ci faptul în sine, că președintele României ar lucra pentru serviciul secret al unei alte țări. Este o realitate peste care nu se poate trece. Și pe care demiterea dlui Meleşcanu nu o va schimba cu nimic. Ba dimpotrivă!

ANTOANETA CARP ■

spunându-le pe nume: adică lichele. Deși aici este vorba și de o miză politică dictată de la Cotroceni. Așa că bietul domn Doinaș a ieșit trântind ușa de la mas-carada respectivă și strigând că n-a crezut că are de-a face cu o tagmă de ticăloși. Ba da, domnule.

■ Mayor și Maior: la întâlnirea directorului general al UNESCO, Federico Mayor, cu ministrul nostru al învățământului, Liviu Maior, unii membri ai suitei române își dădeau coate, surprinși de potriveala numelui. Adică avem și noi maiorul nostru! Ceea ce ei nu știu e că ministrul nostru a schimbat demult porecla în renume, iar acum funcția bate gradu'.

■ Cap de gavră: „Capra vecinului” are și o expresie peuneristă originală, adusă la cunoștința ziaristilor de inevitabilul rânjet al lui Gavra. Obişnuit să dea cu oeva în fasole, cu aerul că moșește gânduri geniale, liderul peunerist ne-a asigurat că a găsit soluția intrării României în NATO: dacă Budapesta vrea să se alipească Alianței, să facă bine și să obțină în scris un angajament de la Casa Albă că nu va intra fără România. Dacă nu, atunci nici noi nu semnăm Tratatul cu ei. Uite-așa! Dar felul în care o spune „gavra” este inimitabil și extrem de concis: „Nici noi, nici ei, sau și noi, și ei”. Ei, ce v-am spus? Vorba lui Caragiale: „Din această dilemă nu putem ieși”.

ACARUL PĂUN ■

Turnul Babel

Magistrala cu două sensuri...

Cehia, Slovacia, Ungaria, Polonia, Bulgaria și cele trei state baltice au afirmat la Bruxelles, cu prilejul reuniunii miniștrilor comerțului, că nu numai Estul trebuie să facă eforturi de integrare în U.E., ci și Occidentul care poartă răspunderea calității acestui proces. Integrarea, s-a spus la conferință, este o „magistrală cu două sensuri”. Esticii sunt nemulțumiți că piețele U.E. rămân restrictive pentru ei într-o perioadă când costurile tranziției sunt greu sau imposibil de suportat. Grila de exigențe legislative pe care membrii U.E. o aplică partenerilor din Est este atât de severă încât amortizează practic șansele unei integrări reale. Semnalul de la Bruxelles este, poate, cel mai pragmatic dintr-o serie de alarme pe care Răsăritul le trage în legătură cu mecanismul continental de cooperare.

Proiectul apei

Turneul cancelarului Kohl în Orientul Mijlociu - premieră absolută în strategia Germaniei la sud de Mediterana - a îmbinat acțiunile reparatorii retrospective cu cele de colaborare în perspectivă. Kohl a deplâns acțiunea germană împotriva evreilor și a încercat să pună în locul disputei de odinioară bornele unei noi abordări. Cu prilejul întâlnirii cu premierul israelian Rabin și cu regele Iordaniei Hussein, Kohl a anunțat disponibilitatea Bonnului de a lansa un proiect de colaborare tripartită în problema apei. Cum se știe, Israelul și Iordania sunt dramatic deficitare la acest capitol. Lipsa de apă în regiune reprezintă de pe acum o sabie a lui Damocles capabilă să rețeze multe circuite pașnice aflate acum în plină cristalizare. Lipsa apei ar putea naște un nou tip de confruntare care o dată declanșat nu va mai putea fi stopat cu nici un chip. În felul acesta, Germania se așază în zonă ca o supapă tehnologică de neînlocuit. Proiectul apei este primul lansat de Occident pe terenul cel mai fertil posibil...

Focarul de infecție

Faimosul general Lebed rămâne, deocamdată, la comanda Armatei a 14-a dislocată în Transnistria. Demisia sa a rămas într-un sertar al președinției fără a primi apostila pozitivă a lui Elțin. Amenințarea că retragerea armatei ar produce, instantaneu, o Cecenie nr. 2 în Moldova a rămas la stadiul de prognoză. În schimb Cecenia... nr. 1 devine de la o săptămână la alta cel mai proeminent focar de infecție pentru politica Moscovei. Deși presiunea militară a Rusiei este de o rară duritate, deși se operează în zonă „val după val” independenții își găsesc resurse de rezistență cu o tenacitate inimaginabilă. Dudaev a anunțat, în acest context fumigen, că va lupta până la limită. Unde se află această limită nu știe nimeni. În orice caz, după sfidarea lansată de ceceni că vor trece la un război de tip terorist în interiorul Rusiei, a urmat perfida sugestie rusă potrivit căreia în Cecenia se articulează premisele unui alt război: între partizanii lui Dudaev și forțele cecene care ar pactiza cu Moscova. Așa da!

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

Bosnia: un nou plan de pace !

Loviturile aeriene ale NATO asupra poziției sârbilor bosniaci au declanșat o reacție în lanț: cei atacați au luat câteva sute de ostatici din rândul „căștilor albastre”. Clinton s-a grăbit să anunțe trimiterea de pușcași marini americani în sprijinul FORPRONU, la Paris miniștrii apărării din țările vest-europene au hotărât crearea unei forțe multinaționale de intervenție rapidă (FRR). Rusia a amenințat că va opune în Consiliul de Securitate vetoul său constituirii acestei forțe. Se stărniseră furtuni mari și ele amenințau să atâte și mai tare războiul din oropsita fostă republică iugoslavă Bosnia-Herțegovina. Dar n-a fost așa. Americanii au renunțat să expedieze în Bosnia forțe terestre, limitându-se doar la a promite viitoarei FRR „acoperire aeriană”; occidentalii au acceptat ca FRR să fie plasată sub comanda ONU, Rusia putându-și astfel exercita influența asupra unei eventuale acțiuni militare împotriva sârbilor bosniaci; drept pentru care Moscova nu-și va mai exercita dreptul de veto cu privire la FRR; în același timp, a continuat eliberarea ostaticilor: după primul lot de 121 de militari, a urmat un al doilea de 108 persoane, existând șansa ca restul de 148 să fie eliberați în zilele următoare; mai mult chiar, Statele Unite au cerut Zagrebului să manifeste reținere în acțiunile pe care le întreprinde împotriva sârbilor din Kraina, pentru a nu brui procesul de liniștire din zonă. Se poate deci spune că peste Bosnia a băut săptămâna trecută un firav vânt de împăcare. Să fie oare acest vânt prevestitor al dorinței ori poate chiar al hotărârii părților implicate de a pune, în sfârșit, capăt războiului?

Ne-am bucura, firește, să fie așa. Dar problema de fond rămâne, oricând, întreagă: care va fi soluția, cum va arăta Bosnia, cu ce vor fi de acord în cele din urmă sârbii bosniaci, cu ce vor fi de acord musulmanii. Sau, cu alte cuvinte, ce i se va da lui Karadjici în schimbul păcii. De altfel, aceasta pare a fi cheia rezolvării întregului conflict. Pentru că, în realitate, războiul din Bosnia nu are drept cauză năzuința către

o „Serbie Mare” (cum s-a susținut o vreme), ci refuzul sârbilor bosniaci de a fi conduși de altă etnie într-un teritoriu (fosta republică iugoslavă Bosnia-Herțegovina) în care sunt majoritari și pe care îl controlează în prezent în proporție de 70%.

Așa stând lucrurile, luarea de ostatici din rândul „căștilor albastre” a avut mai ales rolul de avertizor, pentru ca loviturile NATO să nu se mai repete.

Ce-ar putea face forurile și factorii „de menținere a păcii” pentru stingerea conflictului bosniac? Sunt numai două căi. Cea dintâi - forța: să se pună puștile și tot armamentul pe sârbii bosniaci. Dar, după cum se știe, terenul accidentat al Bosniei nu permite deplasarea tehnicii de luptă moderne de care dispun aliații NATO; oamenii lui Karadjici ar începe un război de partizani care ar dura ani în șir și ar costa viețile a multe mii de oameni. Un nou Vietnam, o nouă Somalie, o nouă Cecenie? Este de presupus că nimeni, și în primul rând ONU, nu dorește așa-ceva. Rămâne deci a doua cale, cea a rezolvării pașnice, prin tratative. Or, aceasta presupune (nu are nici un rost să ne tot prefacem că nu înțelegem) luarea taureului de coarne: un nou plan de pace.

Pentru că faimosul plan al „grupului de contact” nu e o Biblie, nu e bătut în cuie, dat odată pentru totdeauna, el poate fi modificat, îmbunătățit, ori chiar înlocuit cu altul. Că planul grupului de contact n-a reprezentat soluția potrivită o dovedește și continuarea războiului ca și cum planul nici n-ar fi existat. Or, o rezolvare pașnică adevărată se poate obține doar pe un fundament solid. O soluție impusă cu forța nu rezistă. Chiar dacă, să zicem, în Bosnia ar veni, alături de efectivele FORPRONU, și FRR, și alte unități ale NATO, și pușcașii marini americani și și-ar duce la îndeplinire cu tunurile, bombele și rachetele planul lor, o pace constituită astfel ar fi șubredă, iar situația din zonă ar exploda foarte repede din nou.

ION D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

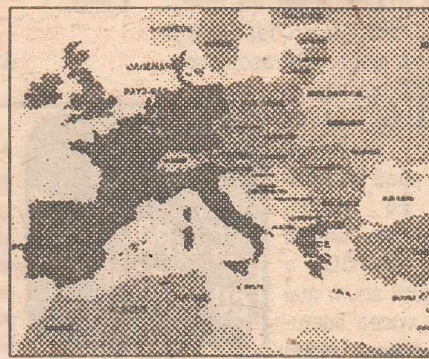
„Grup al înțelepților” UE la Taormina

După 40 de ani de la lansarea, aici, a ideii de creare a Pieței Comune, orașul Messina din Italia a găzduit la începutul acestei luni o reuniune în care s-a pus problema relansării Uniunii Europene. Având loc într-un moment de scepticism cu privire la viitorul Uniunii, datorat, pe de o parte, criticilor la adresa Tratatului de la Maastricht și, pe de altă parte, eșecului proiectului Comunității Europene de Apărare (CED), cei prezenți au afirmat că în momentul când UE a ajuns la un număr de 15 membri este nevoie de o relansare și mai cu seamă se impune găsirea unor răspunsuri la întrebări presante precum conflictul din Bosnia sau cum să se facă ascultate și respectate instituțiile europene evitându-se pericolul centralizării și al formării unor structuri suprastatale. S-a decis, în consecință, crearea la Taormina a unui fel de „grup al înțelepților”, un comitet de reflecție care va aborda toate soluțiile de revizuire a Tratatului de la Maastricht. Toate aceste chestiuni vor fi apoi examinate la anul, la Paris, la Conferința Interguvernamentală a UE. „O Europă pentru cetățenii săi” - pare să fie sloganul pentru noua UE.

Vestul privește spre Sud

În timp ce țările est-europene bat intens la porțile UE, organisme de la Bruxelles

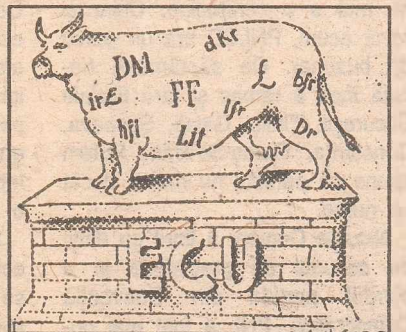
nu uită că au primit asemenea oferte și de la statele din Sud, din zona Mediteranei și chiar din nordul Africii. De aceea s-a și vorbit că unele state precum Spania, Portugalia, Italia și chiar Franța ar fi mai înclinate să creeze sisteme de

cooperare în această zonă și abia după aceea să-și îndrepte atenția spre Est. Malta și Cipru sunt deja pe o listă de prioritate privind admiterea cu drepturi depline în UE, dar aria de cooperare spre sud ar include și Algeria, Egipt, Israel, Iordania, Maroc, Liban, teritoriile palestiniene, Siria, Turcia. În noiembrie este de altfel programată la Barcelona o reuniune consacrată exact acestei probleme. Este vorba însă de un proces lung, care nu presupune neapărat integrarea economică, au subliniat oficialități ale UE, de la Bruxelles.

Euromoneda capătă contur

Comisia UE a propus un scenariu în trei puncte pentru crearea monedei unice europene. Într-o „carte verde”, consacrată acestei probleme, se arată că obiectivul dotării Europei cu o monedă unică până la sfârșitul secolului poate fi atins. Pentru aceasta este nevoie în primul rând de acceptarea unui calendar al acestui proces de către „cei 15”. Al doilea act va începe cu fixarea parităților, rezolvarea problemelor privind datoriile externe, solvabilitățile etc. și introducerea treptată pe piață a monedei. În sfârșit, „etapa C”

cuprinde difuzarea bancnotelor, comitent cu retragerea însemnelor monetare ale celorlalte monede. Acest scenariu nu amintește însă de obiectiile și rezistențele care există, în special din partea Angliei.

ȘTEFAN NICOLAE ■

G7 în Canada

„Cei șapte magnifici” nu uită de provocarea rusă

□ Iar răspunsul la ea este : ambiguitate și bani
Nu pare a fi cea mai fericită formulă...

În portul canadian Halifax se vor desfășura între 14 și 17 iunie lucrările unei reuniuni a Grupului celor șapte state industrializate, într-un moment în care lumea occidentală este supusă unui mare număr de „provocări” politice și economice, iar tensiunile din zonele de conflict sunt tot mai acute.

Cum se știe, G7 a fost alcătuit în plin război rece ca un nou organism de consultare și concertare politică și economică între marile forțe politice și economice ale lumii occidentale: SUA, Canada, Franța, Anglia, Germania, Italia, Japonia. De fiecare dată, la aceste consultări a fost prezent în calitate de observator și un reprezentant al CEE (Uniunea Europeană). De-a lungul timpului, aceste întâlniri au demonstrat că nu este vorba de un simplu club al bogaților acestei lumi, ci de un organism operativ care încearcă să adopte măsuri și să propună soluții, în special la problemele ce privesc relațiile lor economice, apoi raporturile cu alte grupuri de state.

La ultimele două asemenea întâlniri a participat și Rusia, ca invitat, în calitate de mare putere și în speranța că va construi democrația și economia de piață. Boris Elțin va fi prezent și la întâlnirea de la Halifax, dar între timp occidentalii s-au lămurit mai bine în legătură cu adevăratele intenții ale Moscovei. Kremlinul dorește să fie recunoscută explicit poziția Rusiei de mare putere în Europa și în lume și în această calitate să dicteze condiții. De aici un adevărat complex, bine întreținut de forțele naționaliste rusești, pe care Elțin nu vrea și nu poate să le ignore dacă nu dorește să-și riște cari-

era politică. Pornind de la această situație, în ultimul timp între Rusia și Occident s-au acumulat o serie de dezacorduri: încă de la reuniunea OSCE de la Budapesta, Rusia atrăgea atenția că în locul războiului rece se poate instala o pace rece, pentru că Moscova se opune cu înverșunare extinderii NATO. Pentru a forța o repliere a Occidentului de la această poziție, Moscova a amenințat că se va retrage de la anumite acorduri militare și că va acorda tehnologie nucleară Iranului. În plus, între Moscova și Washington există puncte de vedere diferite în legătură cu modalitățile de rezolvare a crizei din Bosnia. Pe de altă parte, chiar dacă au acceptat explicațiile lui Elțin cu privire la intervenția militară în Cecenia, „cei 7” sunt puțin înclinați să-l cauzioneze în continuare pe Elțin în politica lui în spațiul ex-sovietic. Dar nici nu-i interzic categoric măsurile pe care el le adoptă. De altfel, ambiguitatea Vestului față de Moscova se vede și prin faptul că FMJ a acordat de curând Rusiei cel mai mare credit aprobat vreodată!

Problema relațiilor cu Rusia reprezintă însă, la întâlnirea G7, doar unul dintre punctele înscrise pe agendă. Și între acești parteneri există dispute: SUA se află într-un adevărat război comercial cu Japonia în problema echilibrării schimburilor; între SUA

și Europa se constată neînțelegeri în legătură cu acțiunile și gradul de implicare american în conflictul din fosta Iugoslavia; nici în problemele piețelor monetare nu s-au găsit soluțiile care să-i scutească de dureri de cap pe occidentali. În sfârșit, o altă caracteristică a acestui summit este că pe glob se conturează o anumită polarizare a blocurilor economice: EU, NAFTA (între Canada, SUA, Mexic), sistemul de cooperare a SUA cu țările din Asia și Pacific. În acest context, problemele care frământă noile democrații din Europa vor figura pe listă într-un context geopolitic mai larg, fără ca să poată fi oferite și soluții salvatoare.

Programul organizatorilor canadieni a redus la maximum aspectul monden al întâlnirii, pentru ca șefii de stat și guvern prezenți să aibă timp cu dezbaterile uriașelor dosare ce le vor fi oferite spre studiu. Așa încât reuniunea de la Halifax are premisele necesare rezolvării unui număr mai mare de probleme practice, în locul enumerării unor bune intenții, cum s-a mai întâmplat. G7 rămâne un conclave restrâns unde pot fi hotărâte multe probleme ale acestei planete.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Durerea de cap a guvernanților noștri

Criteriile NATO pentru aspiranții din Est

□ Se la în considerare realitatea, nu „îmaginea”!

Dinspre NATO, țările care aspiră să devină membre ale acestei organizații află vești când favorabile, când pesimiste. În afară de opoziția Rusiei la extinderea Alianței, alte vești proaste sunt cele privind admiterea secvențială, în mai multe etape și gradual, a fostelor țări comuniste din Europa. Lucru spus împiedică la reuniunea NATO de la Budapesta și exprimat aluziv și cu alte ocazii. Dar oamenii politici din țările membre ale Alianței recurg de fiecare dată la prudență și la diplomatie, atunci când li se cere să răspundă tranșant la angustanta întrebare: când și cum se va face admiterea în NATO? Ei spun că țările aspirante trebuie să facă față unor criterii și afirmă că această grilă a fost deja elaborată. Printre baremurile menționate, figurează gradul de democratizare a societății din fiecare țară, performanțele economiei de piață, existența sau inexistența unor probleme teritoriale, situarea politică, ponderea și potențialul economic, demografic etc. al țărilor respective. Care dintre aceste criterii va fi determinant și câte dintre ele vor rezista la Niet-ul Rusiei?

Probabil că un răspuns la aceste întrebări l-a aflat premierul Gyula Horn în timpul vizitei sale la Washington. În timp ce politicienii se ceartă la București pe tot felul de chestiuni ridicate la rang de mare gravitate, alți vecini de-ai noștri se mișcă mai cu folos. Dacă demnitarii noștri de la nivelul cel mai înalt încă nu au fost primiți oficial la Washington, dl Horn a obținut chiar din gura președintelui Clinton încredințarea că țara sa nu va fi uitată de pe lista noilor membri ai NATO. Premierul ungar n-a mai spus dacă acest lucru se va face laolaltă cu România, așa cum a declarat la Budapesta, probabil pentru a capta bunăvoința Bucureștilui în problema Tratatului de bază.

În orice caz, în polida optimismului aflat în anumite cercuri diplomatice de la noi, până la urmă s-ar putea ca România să constituie „valul de apărare” al Occidentului în fața Rusiei și să fie pusă pe lista cu „deocamdată NU”. Deie Domnul să ne înșelăm!

ȘTEFAN NICOLAE ■

Sinaia

Jubileul UNESCO

□ Al IV-lea Congres al Federației Mondiale a Asociațiilor
și Cluburilor UNESCO

„Violența este o insultă adusă umanității” - declara Federico Mayor, directorul general UNESCO. „Dacă vrem să redresăm asimetria determinată de repartizarea inegală a resurselor, trebuie să luptăm împotriva ignoranței, sărăciei și umilinței - dar niciodată cu violență”.

În Anul Toleranței, în cadrul manifestărilor ce marchează jubileul ONU și UNESCO, a fost organizat la Sinaia cel de al IV-lea Congres al Federației Mondiale a Asociațiilor și Cluburilor UNESCO (FMACU), sub genericul „Pentru o cultură a păcii”. Desfășurată pentru prima oară într-o țară est-europeană, manifestarea a debutat la 1 iunie, reunind 155 de participanți din 62 de țări. Ceremonia inaugurală a fost prezidată de președintele Federației Naționale Române a Asociațiilor și Cluburilor UNESCO - acad. Virgil Constantinescu. Dintre oaspeții străini, menționăm pe Barbara Barry de Longchamp, director al Diviziei Comisiilor Naționale și Cluburilor UNESCO, Patrik Gallaud, secretar general al FMACU, André Zwegacker, vicepreședinte al FMACU pentru Europa, Yves Brunswick, vicepreședinte al Comisiei Naționale Franceze pentru UNESCO.

Dezbaterile au fost concentrate, în mare parte, în direcția formulării Noii Charte a Culturii pentru Pace, cu importante contribuții din partea unor țări precum Togo, Rwanda, Costa Rica, Cuba, Portugalia, Italia, Coreea și Egipt. Acestea au stat la baza activității celor

trei grupuri de lucru ce s-au desfășurat la Tulcea (Grupul pentru mediul înconjurător), Brașov (Grupul pentru educație) și Suceava (Grupul pentru tradiții). În 5 iunie, ultima zi a congresului, au fost prezentate concluziile acestor dezbateri, ce urmează a orienta activitatea și programul Federației Mondiale până în 1999.

Paralel, în perioada 3-6 iunie, a avut loc, în același cadru montan, colocviul internațional „Tineret, cultură, viitor”, ambele manifestări fiind incluse în șirul acțiunilor ce marchează 50 de ani UNESCO. Am avut prilejul să notez, în acele zile, câteva opinii legate de problemele majore puse în discuție.

Acad. Virgil Constantinescu, președintele Federației Naționale Române a Asociațiilor și Cluburilor UNESCO, președintele Academiei Române, consideră că organizația este „un catalizator, pentru că există peste 120 asemenea asociații în România, în care oamenii entuziaști, fie ei actori, muzicieni, oameni implicați în cultivarea talentului copiilor etc. - lucrează pornind de la ideile UNESCO, în spiritul culturii și educației sfârșitului de secol. Activitatea FMACU a început în urmă cu aproximativ 15 ani, dar în România a debutat acum 5 ani. În lume există 4.800 asemenea cluburi, iar precedentul congres a avut loc la Dakar - Senegal”.

Delegația franceză a numărat 18 membri, după cum ne-a spus dl Yves Brunswick, invitat de onoare al congre-

sului. „Am fost printre cei care au fondat, în perioada 1946-1948, clubul UNESCO în Franța, probabil primul în lume (poate în aceeași perioadă cu japonezii). UNESCO a preluat ideologiile bune, fără nici o opțiune politică, iar noi am încercat să înființăm asemenea cluburi în universități. Am venit la Sinaia cu dorința de a explica celor prezenți că politica și problemele economice sunt importante, dar cele culturale sunt mult mai importante acum, pentru că pot aduce spiritul toleranței și înțelegerii. Nu există universalitate fără solidaritate, dar nici solidaritate fără universalitate. În același timp, respectarea fiecărei culturi, fiecărei limbi este esențială pentru că diversitatea culturilor este foarte importantă și trebuie subliniată. Trebuie să facem elogiul culturii ca model de viață, să ne păstrăm propriul model, dar, în același timp, să pregătim împreună Europa de mâine. Aceasta este lecția întâlnirii UNESCO din România. Organizarea este excelentă, iar dl Cornel Dumitriu mi se pare un om remarcabil. Cu această ocazie, s-a îndeplinit un vechi vis, am vizitat Delta Dunării, un spectacol ce nu poate fi descris în cuvinte”.

Dacă dl Brunswick a făcut parte din Grupul pe probleme ale mediului, dl Robert Philippe Johnes, președintele Academiei Regale din Belgia, a efectuat o vizită la mănăstirile din Moldova, în cadrul Grupului destinat Patrimoniului

Cultural. „A fost o experiență excelentă. Sunt istoric de artă și am putut remarca realizarea de excepție a mănăstirilor. Tradiția culturală trebuie conservată în primul rând de localnici, dar trebuie să-i facem și pe ceilalți să înțeleagă importanța acesteia. Conducând lucrările întâlnirii axate pe problemele acestor monumente, am fost foarte impresionat de faptul că oamenii se gândesc să conserve o biserică, un anume spațiu. Fiecare problemă are soluții diverse - important este să găsim legi general valabile și direcții de gândire, pentru a fi mai ușor să colaborăm în acest sens”.

ANCA FLOREA ■

Acasă la Vartan Arachelian

Un armean liber în fața de

Blazon de noblețe

„Sunt armean, m-am născut la malul mării, la Constanța, și pentru mine e un fel de blazon de noblețe faptul că m-am născut aici. Tata a fost negustor și am avut foarte multe dificultăți din cauza aceasta. O dificultate era și faptul că sunt armean. În facultate, George Ivașcu m-a chemat la „Contemporanul” să fac o rubrică de cronică literară pe care trebuia să o împart săptămânal cu Nicolae Manolescu. Șeful de secție de atunci îmi spunea să-mi schimb numele, ceea ce, evident, am refuzat să fac. Am zis că dacă e un nume care va merita să fie memorat, va fi memorat. Probabil că este memorat, deși mai sunt și acum unii care-mi scriu greșit numele și-mi confecționează o biografie pe care n-am avut-o niciodată. Am lucrat la „Scânteia Tineretului” și nu la „Tânărul leninist”, cum a scris cineva cu rea-voință. Nu l-am criticat niciodată pe Liiceanu în Scânteia, am scris o singură dată în FLACĂRA (cea veche, nu cea de azi!) despre dl Liiceanu și era vorba despre un interviu al lui din „România literară” și nu de sistemul filosofic al dlui Liiceanu, dacă îl are. Eu am crezut că dl Liiceanu a uitat acest fapt, probabil că el o fi uitat, dar prietenii lui nu au uitat și au ținut să mă atace. Într-adevăr, sună infamant să-l ataci pe Liiceanu în „Scânteia!”

Între șantier și filosofie

„Din nefericire, a trebuit să urmez o Școală medie tehnică a Canalului, la Constanța, era la modă în anul 1950, încă mai trăia Stalin, erau școlile acelea tehnice în care se învăța orice, numai literatura și istoria românească, nu. Am terminat-o în 1954, la 18 ani, am lucrat o perioadă ca muncitor pe șantierul canalului de la Cernavodă și apoi am început gazetăria la ziarul „Dobrogea nouă”. Nu am fost niciodată angajat acolo, tot din cauza numelui și a dosarului meu. Culmea, la conducerea ziarului era un armean, Simon Tavitian, dar el mi-a spus că nu mă poate angaja ca să nu creadă lumea că m-a angajat pentru faptul că sunt armean de-al lui! Am debutat cu cronică sportivă și asta am făcut foarte mult timp. În 1958 am intrat la Filosofie, dar a trebuit să părăsesc facultatea după două luni pentru că dosarul meu nu putea permite să devin ziarist. M-am întors în

1960 să dau tot la Filosofie, nu pentru că doream să devin marxist, dar era singura facultate care avea o secție de jurnalistică. Bineînțeles că nu se puneau problema să fac jurnalistică la Ștefan Gheorghiu! În sfârșit, mi s-a transferat dosarul la Filologie, unde am intrat, și am terminat în 1965 cu media 10”.

Buzduganul turnător

„De la „Scânteia Tineretului” am fost forțat să plec, acuzat de excese naționaliste. Prim-secretar era tot dl Ilescu. Acuzația a venit din partea lui Costel

fost dramatică pentru că tiv foarte interesant! La dat peste o cu totul altă exact ca în culisele unui multă bărfă, invidie și profesionalism!”

Ratarea televiziunii

„Televiziunea română a nemaipomenită după 1989, păcate a ratat-o și zic definitiv, după cum merg contribuției pe care a adăugat acest fapt, grație unui tunism care a continuat după 1989, însă și Op că este vinovată pentru care a ajuns televiziune

Pumnea, mineri

„La mineriada din i coleg din TVR, Cornel după el niște mineri ca prin televiziune ca să mă timpul Pieței Universității normal să fiu prezent, er acord cu tot ceea ce se Unii încearcă să minimizeze Pieței Universității, spună din țară, alegătorii, au v Pieței Universității, până cred că nu este adevărat

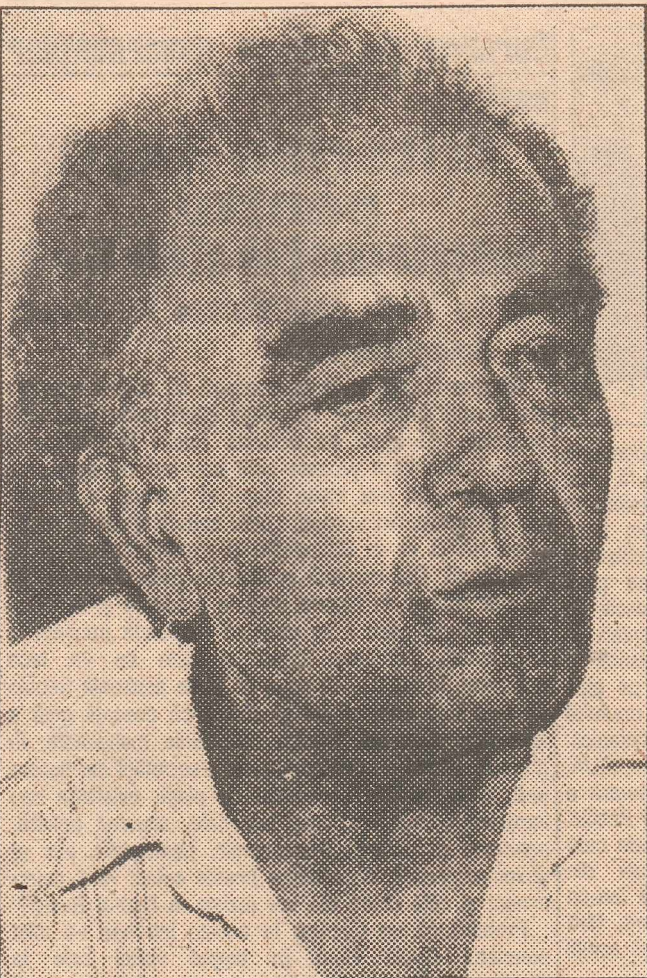
Liberal clasic

„Varujan are dreptate: noi, armenii, prin firea lucrurilor suntem rali. Sunt un liberal clasic, adică adeptul unui liberalism dublat socială foarte clară, nu al unui liberalism sălbatic, cum se p România. Însă nu văd acea facțiune liberală care să răspund mele. Este prea multă ambiție personală prin aceste partide. plăcut un partid liberal care să-l aibă președinte pe dl Corneliu C ce, este, evident, imposibil!”

pălmuit pe Ilie Purcaru, care fusese capul unei răutăți la un pahar de vin unde spiritele se-ncinseseră și unde s-a cântat Lili Marlen. De la acest cântec s-a făcut nu știu ce legătură simpatetică cu mișcarea legionară, prin Hitler. O aberație a aceluia timp, dar faptul că eram pe marginea excluderii din partid mi-a schimbat biografia, pentru că Buzdugan dădea în fiecare zi telefoane la secția de presă a PCR cerând să mi se ridice dreptul de semnătură! Din acest conflict nu m-a scos decât Bujor-Sion, șeful secției de presă, care m-a obligat să vin la televiziune spunându-mi că păcatele se vor șterge dacă vin aici. Deci, ca să spun așa, am fost exilat la TVR și ruperea de colegii mei de la S.T. a

întâmplat acolo a fost un politic care a intrat românească, în istoria

Cu mama sa, doamna

Domnul Vartan Arachelian, unul dintre cei mai buni profesioniști de televiziune de la noi, calomniat de cei care își câștigă pâinea din bârfe și minciuni, înjurat chiar de unii foști prieteni care în 1990 îi erau alături, neagreat de Putere dar nici de o anumită parte a Opoziției democratice, acest „armean liber din televiziunea română”, cum îl place să-și spună, își face profesia cu o îndârjire pe care puțini l-o bănuiesc și de o calitate pe care mulți l-o invidiază. Iar dincolo de toate acestea, există informații certe că tot mai mulți telespectatori îl urmăresc emisiunea de luni după-amiaza de pe programul doi, „În fața dumneavoastră”. Cu răbdarea caracteristică neamului său, dl Arachelian încearcă să fie un om normal într-o societate cum este acum cea românească. Se luptă să țină steagul sus, cum se spune, chiar dacă are momente, cum au fost în cele două ore de interviu cu noi, când simte că începe să-l cotopească dezamăgirea! Nu renunță, pentru că își iubește profesia și pentru că vrea să afle, împreună cu telespectatorii săi, răspunsul la întrebarea: ROMÂNIA, ÎNCOTRO? Dat afară din televiziune și înainte și după 1989, dl Arachelian nu are nici măcar un birou la care să lucreze, astfel că prin bunăvoința unei secretare am reușit să stăm de vorbă într-un birou al nimănui, acolo unde uneori se fac interviuri de ultimă oră. Aici se simte, prin forța împrejurărilor, acasă.

Avoastră

greu să spun de ce ideile de atunci nu s-au impus. Manipulare?! A fost și manipulare, deoarece se știe cum a prezentat televiziunea ceea ce se întâmpla în Piață! Furia aceea pe care au manifestat-o adevărații mineri, nu cei deghizați în mineri, poate că era reală, oamenii chiar credeau că au de-a face

Gara de Nord, era plină ochi de mineri, purtam o pereche de ochelari de soare, ne-am urcat cu soția și cu fiul nostru într-un vagon de dormit și am plecat în Elveția, la niște prieteni. Pentru fiul nostru a fost un șoc teribil când a văzut ce era în gară. După aceea a plecat în SUA și nu s-a mai întors!"

Corneliu Coposu - singurul bărbat de stat

„Eu n-aș face distincția între un om politic și politician, ci între bărbat de stat și om politic. Unul singur este bărbat de stat la ora actuală în România, aflat în Opoziție, din păcate - este vorba de dl Corneliu Coposu! Un om politic foarte bun este Ion Iliescu pentru că știe să-și câștige electoratul, fără a discuta însă acum care este costul social al acestei chestiuni! Un alt om politic foarte bun este Adrian Năstase. La fel este și Petre Roman, dar care nu are un

Cu Petre Țuțea

Împreună cu maestrul Gheorghe Zamfir

cu niște drogați, cu niște oameni care voiau să-și vândă țara!

Din data de 11 iunie 1990 n-am mai venit la TVR. Într-un fel eram avertizat de atmosfera deosebit de tensionată care exista în televiziune, de tot felul de ciudățenii care se petreceau. După două zile, pe 13 iunie după-amiaza, am plecat din țară, cu trenul. La aeroporturile de la Otopeni și de la Mihail Kogălniceanu eram trecut pe o listă, împreună cu Băcanu și cu alții, ca nevând voie să părăsesc țara! Nu știu cine a întocmit acea listă. Am plecat din

viitor politic în România tocmai datorită originii lui etnice. Și în Opoziție există oameni politici. Dinu Patriciu, care ar putea fi un foarte bun primar general al Capitalei. Cel care a candidat în numele Convenției a fost un eșec și

acest eșec va cântări în alegerile viitoare, locale dar și parlamentare. El este o piatră de moară pe care Opoziția nici nu realizează acum că o are legată de picioare, dar care se va vedea curând, în campania pentru alegerile locale, ca și în cazul altor primari pe care i-au inventat peste noapte și care nu au fost la înălțimea aspirațiilor celor care i-au votat. Și Nicolae Manolescu ar fi un bun om politic dacă s-ar sacrifica și ar face politică până la urmă, dar el vrea să le facă pe toate, ceea ce nu se poate! Vrea să fie și un bun amant, vrea să fie și un foarte bun critic literar și vrea să fie și om politic! Cred că nu se poate, trebuie să opteze până la urmă pentru una din aceste preocupări!"

Treziți-vă!

„Suntem într-o confuzie totală și în privința viitorului țării noastre, de-asta și pun mereu întrebarea aceasta în emisiunile mele: ROMÂNIA, ÎNCOTRO? Eu încă nu-mi dau seama! Partea hefericită a democrației este că în ea viitorul ține de număr, iar numărul este cel pe care îl avem! Trebuie să ne trezim într-o zi, neapărat!"

Neînțelesul

„Nu vreau să vă spun numele prietenilor pe care nu-i mai am din 1990 până în prezent, pentru că sper ca într-o bună zi să fim din nou împreună!"

„Există riscul apariției unui naționalism de un anume fel pentru că lucrurile sunt foarte confuze. Când starea socială și politică este confuză, pescuitorii în ape tulburi au de lucru. Mai depindem și de ceea ce se întâmplă în afara granițelor țării. Și mai este un alt pericol: faptul că în sânul Opoziției suflă un vânt sinucigaș care macină foarte mult forțele care ar trebui să se opună reînțoarcerii într-un trecut de grotă. Acesta este lucrul cel mai grav, ca să nu mai spun că modul în care este administrată țara la ora asta mărește mizeria și sărăcia, și în sărăcie nu poate exista democrație"

Sunt mulți care m-au și înjurat în acești ani, dar trebuie să-i iert pentru că poate nici eu nu m-am făcut înțeles de la început".

MARIAN GHIȚEANU ■
Fotografii de FLORIN IONIȚĂ ■

La absolvirea Școlii tehnice a Canalului, trist pentru că în loc să devină jurnalist îl așteaptă șantierul

La venirea în televiziune, când nu știa ce-l așteaptă!

Doamna Arachelian, profesoară de literatură română și universală, aromână de origine și extrem de modestă. La ora apariției interviului nostru, sperăm că doamna Arachelian este împreună cu Robert pentru a cărui lipsă din țară a suferit foarte mult, după cum ne spune dl Arachelian

Împreună cu fiul său, Robert Arachelian. Robert a terminat Academia de Film și acum lucrează în producția de filme publicitare cu o firmă cunoscută de pe Coasta de Vest, în SUA

Bandele de cerșetori din metroul bucureștean atacă polițiști, călători și pe lucrătorii metroului

□ Înarmată cu sticle și cuțite, fiecare bandă de cerșetori „stăpânește” o stație de metrou

Bandele de cerșetori din metroul bucureștean atacă lucrătorii secției de poliție a metroului, călători, dar și birourile Metrorex, de unde fură tot ce pot. Cerșetorii sunt înarmați cu sticle și cuțite. Fiecare bandă de cerșetori „stăpânește” câte o stație de metrou și nu de puține ori se iscă bătăi între găști, pentru încălcări de teritoriu. Cele mai periculoase stații de metrou, sub aspectul infracționalității, sunt Gara de Nord, Piața Unirii și Piața Sudului.

Formațiunea criminalistică a poliției metroului a furnizat revistei Flacăra informații despre infracțiunile comise de

Fotografii de ELENA GHERA

Acești sărmani copii nu sunt infractori. Încă...

desființate tarabele comerciale din stațiile de metrou. Pe de altă parte, de câte ori

poliția a luat atitudine împotriva cerșetorilor, lumea i-a huiduit pe polițiști. „Multă lume e satisfăcută de spectacolul din metrou, mai ales de cei care cântă sau dansează, pentru bani.”

În stația de metrou Piața Unirii am întâlnit o familie cu șapte copii, care cerșesc. Copiii au între 1 și 13 ani. Cerșitul le aduce un venit zilnic de aproximativ 25.000 lei. Gyorgi Valeria, mama copiilor, povestește cum au ajuns în această situație: „Noi suntem din Brașov. Am fost evacuați din casă în ziua de 23 noiembrie 1994 și de atunci suntem în București și dormim în Gara de Nord. Noi am lucrat la un CAP de lângă Brașov și acolo locuiam, dar ne-a dat afară din casă. Autoritățile din Brașov vor să-mi ia copiii, ca să nu mai

stea pe stradă, că ne facem de rușine! Avem o promisiune de locuință în Bragadiru și vrem să ne mutăm acolo. Poate găsim și de lucru la câmp”.

Am întâlnit și un cerșetor de 70 de ani, Gheorghită Petre, care spune că a fost zidar la viața lui, dar n-a lucrat niciodată cu carte de muncă, ci numai în particular și de aceea nu are pensie. Cerșește de regulă în stația de metrou Piața Unirii și câștigă în jur de 2.500 de lei pe zi. Locuiește în comuna Comana, dar nu vine în fiecare zi la cerșit în București, ci numai o dată la 3-4 zile. Nu are copii, iar soția i-a murit.

DAN GHEORGHE ■

cerșetorii din metrou. Astfel, în preajma Crăciunului din 1994, numitul Predu Florin din comuna Băbăița, județul Teleorman, a atacat un sergent al poliției metroului, lovindu-l în cap cu o sticlă. Incidentul s-a petrecut în stația de metrou Piața Victoriei. În ziua de 24

februarie 1995, Gheară Emil a atacat un călător, folosindu-se de cuțit, după o altercație verbală. Penișoară Eduard, de 19 ani, din București, a pătruns prin efracție într-una din cabinele de control acces a metroului, de unde a furat două telefoane. Puchete Gabriel, de 28 de ani, se ocupă cu tâlhăria în stația de metrou Timpuri Noi. Niculescu Claudiu și Manea Marius, ambii în vârstă de 12 ani, fură de la tarabele comerciale din metrou sau din plasele călătorilor. Șeful bandei de infractori din stația de metrou Piața Unirii este Vochiță Eugen, în vârstă de 20 de ani. Șeful spărgătorilor din metrou este Grigore Daniel, în vârstă de 19 ani.

Lt. col. Bănică Năstase, locțiitor șef al comandantului poliției din metrou, a declarat revistei Flacăra că poliția ține sub control întreaga „populație” de cerșetori din metrou. Cerșetorilor le-au fost luate amprente și au fost fotografiați. Pentru că nu există nici o lege, până în prezent, care să pedepsească cerșetoria, poliția nu are ce să le facă cerșetorilor din metrou. De la începutul anului 1994 și până acum au murit 15 cerșetori din metrou. Cadavrele sunt găsite dimineața la gurile de metrou. Cauzele deceselor sunt bolile sau malnutriția.

DI Marius Timaru, dispecer central al metroului bucureștean, spune că în ultimii trei ani numărul cerșetorilor din metrou a scăzut considerabil și asta mai ales după ce au început să fie

Biserica Greco-Catolică ridică doar „pretenții minimale”

Mitropolitul Ortodox al Ardealului, IPS - Antonie Plămădeală și IPS Lucian Mureșanu, mitropolitul Bisericii Române Unite cu Roma, vor avea o nouă întâlnire, mediată de președintele Senatului, Oliviu Gherman, în problema patrimoniului Bisericii Greco-Catolice. „La ora actuală, Biserica Greco-Catolică nu cere de la Biserica Ortodoxă decât un semn că este binevoitoare față de ea în problema lăcașurilor de cult, apărută ca urmare a confiscării de către statul comunist, la sfârșitul anului 1948, a tuturor lăcașurilor care i-au aparținut celei dintâi până la scoaterea ei în afara legii”, a declarat părintele Matei Boilă, senator PNTCD. Este vorba, a precizat părintele Boilă, de restituirea a câte unui lăcaș de cult în satele și comunele unde există două astfel de lăcașuri dar un singur preot ortodox, și de asemenea de restituirea a câte unei biserici în orașele unde există un număr suficient de mare de credincioși uniți pentru a se justifica această cerere. Cât privește fostele Catedrale episcopale greco-catolice, necesitatea retrocedării lor către foștii proprietari a fost recunoscută și de președintele Iliescu. Din păcate, nici aceste pretenții minime ale Bisericii Române Unite cu Roma nu sunt satisfăcute, ierarhii ortodocși motivând respingerea cererii făcute de greco-catolici prin „voința credincioșilor”. Pe teren, însă, a precizat senatorul național-tărănist, ne-am confruntat cu situația inversă, și anume credincioșii și parohul lor au spus că „ei ar da biserica, dacă i-ar lăsa episcopii”. Părintele Matei Boilă a dat ca exemplu pentru situația dificilă în care se află greco-catolicii, orașul Cluj, unde până în 1984 cei 36.000 de uniți de aici aveau opt biserici, iar acum, la număr mai mare de credincioși greco-catolici, aceștia nu au nici o biserică. (Mediafax)

MAFIA SINDICALĂ (v)

Miron Mitrea se visează cel puțin viceprim-ministru

În ultimele patru numere ale revistei noastre, ne-am ocupat de o parte din lucrurile dubioase petrecute în interiorul uneia dintre principalele confederații sindicale din România, CNSLR - Frăția. Suntem convinși că numărul neregulilor și ilegalităților produse în cadrul sindicatelor de o mână de oameni în frunte cu Miron Mitrea este cu mult mai mare decât ceea ce am putut prezenta în paginile revistei Flacăra. Totuși, se pot desprinde câteva din mecanismele folosite de acest grup infiltrat în interiorul sindicatelor, se pot decela o parte din scopurile nedecarate și se poate bănuși măcar - deși martori din sindicate au de mult certitudinea - ce anume îi ține atât de legați pe membrii grupului.

Trebuie menționat că ascensiunea ilegalului lider sindical Miron Mitrea a fost pregătită din vreme, și destul de bine calculată. „Echipa lui Mitrea” aduna foști salariați ai

Ministerului de Interne, foști infractori de drept comun, câțiva colegi de școală și prieteni ai dânsului, sportivi de la Dinamo, și chiar un fost angajat al Serviciului de Pază și Protecție (aceștia din urmă, oameni robuști, asigurând protecția sa personală). Această echipă și-a dovedit încă din 1990 măiestria în formarea imaginii „conducătorului” lor, în șantaj și diversiune.

Dacă în primii ani de după 1990 interesul acestora s-ar putea spune că a fost înghițirea unei cât mai mari părți din patrimoniul fostei UGSR și a unui cât mai mare număr de membri de sindicat care le-ar fi conferit o putere sporită prin forța presiunii, acum dorințele lor s-au schimbat. Poate pentru că, în mare parte, acestea le-au fost îndeplinite. Am consemnat în episoadele anterioare cine au fost cei care au profitat de această avere, care prin manevre politice a ajuns în curtea PDSR, dar și în folosința neamurilor lui Mitrea și ale intimilor săi. Patrimoniul imobil al fostei UGSR este acum aparent fragmentat în mai multe firme, dar reprezintă o permanentă sursă de profit pentru partidul de guvernământ.

Miron Mitrea este acum vicepreședintele partidului aflat la putere, dar visul său este

„să stea atârnat pe viață într-o funcție cel puțin de viceprim-ministru, cu un minister al privatizării”, ne-a declarat domnul Iacob Ștefan Palade. Deși de la vis la realitate mai e un pas, domnul Mitrea și echipa sa sunt foarte interesați de agonisirea unor societăți de stat, la falimentul cărora au pus cu nădejde umărul. În acest scop, au mers până la a destitui directori de societăți, cu sprijinul oamenilor de nădejde pe care și i-au plasat în funcții-cheie în Fondul Proprietății de Stat. Nu sunt nici două săptămâni de când în emisiunea Actualități a TVR, un corespondent informa că CNSLR - Frăția a cumpărat practic întreg Centrul Civic din orașul Pașcani.

În plan politic, Miron Mitrea a purtat tratative fără finalitate cu multe partide importante, chiar și din Opoziție. Martori la aceste întâlniri ne-au declarat că scopul său era de a culege cât mai multe informații și de a le transmite partidului aflat la guvernare. În același timp, nu putem să nu remarcăm că astăzi domnul Mitrea se află în aceeași barcă cu lideri politici ca Vadim Tudor, care în urmă cu mai puțin de doi ani îl acuza cu violență că este vândut americanilor, fiind plătit de sindicate ale șoferilor din SUA pentru a acționa împotriva PDSR „și mai mult decât atât”.

În convorbirile pe care le-am purtat cu alți lideri sindicali revine aproape obsesiv ideea că oamenii

din „echipă” sunt uniți printr-un șantaj de tip mafiot, cu „jurământul de a executa întocmai și la timp ordinele lui Mitrea”. De asemenea, că Mitrea are, prin oameni fideli, controlul și asupra altor confederații importante.

Am amintit în episoadele trecute cum majoritatea membrilor de sindicat erau folosiți ca masă de manevră. La aceasta se adaugă și faptul că Miron Mitrea a șantajat de multe ori chiar membrii guvernelor. El sugera că sindicaliștii aflați în stradă, în timpul mitingurilor, pot fi oricând scăpați de sub control, dacă Guvernul nu satisface cerințele lor. De cele mai multe ori, Miron Mitrea obținea ceea ce dorea, inclusiv o creștere de salariu pentru membrii de sindicat, dar în același timp n-a impus niciodată guvernanților să înceteze a mări considerabil prețurile, impozitele și taxele către stat. Aceasta a fost „lupta” lui Mitrea, iar astăzi el se bucură din plin de victorie; o victorie urâtă asupra oamenilor pe care i-a trădat cu ușurința cu care îți schimbi cio-rapii.

TOMA ROMAN jr.
LUCIA ȘTEFANOVICI ■

Iacob Ștefan Palade, un sindicalist care nu tace, nu minte și nu iartă !

Dat cu palux, ca să nu se simtă...

Parchetul din Câmpulung Moldovenesc tace ca peștele

□ Se ia și el, săracu', după cei de sus, de la cap...

Către,
Redacția revistei FLACĂRA - București,

Subsemnatul LOBA SAMOILĂ a Mihai, din satul ARGEL, comuna Moldovița, județul Suceava, prin prezenta, cu respect și stimă mă adresez redacției dumneavoastră să binevoiți a da publicității următoarele:

La data de 7 august 1994 am fost acostat, seara, pe drum și bătut măr de numitul LESINSCHI LIVIU MODEST, cu același domiciliu, având 5 coaste rupte și vătămare corporală gravă, cu 30 zile certificat medico-legal.

Nici până azi Parchetul Câmpulung Moldovenesc nu a soluționat dosarul penal cu nr. 1011/P/1994, mușamalizează și tăgăduiește cercetările la nesfârșit, iar inculpatul râde prin sat cu hohote, în libertate. Unde să mă mai

adresez ???

Vă rog pe dumneavoastră să mă ajutați și cei care trebuia să audă, să audă și să facă cercetări și să fie sancționați vinovații, până la destituirea acestora. Nu este dreptate în această țară, este un haos și o corupție de nedescris.

Vă mulțumesc, LOBA SAMOILĂ sat Argel, comuna Moldovița, 5974, județul Suceava

Nu ne miră situația semnalată... Așa se întâmplă în democrațiile „originale”. Vă sfătuim să vă adresați, în scris, Parchetului General, care e obligat să vă răspundă. În același timp, semnalați cazul respectiv și principalelor cotidiene centrale, care, sperăm, vă vor ajuta.

Premiile Uniunii Scriitorilor

Juriul pentru acordarea premiilor Uniunii Scriitorilor pe anul 1994, format din: Gabriel Dimisianu (președinte), Mircea Angheliescu, Dan Cristea, Ioan Holban, Andrei Ionescu, Iosif Naghiu, Eugen Negrici, Marian Papahagi, Alexandru Ștefănescu, Radu G. Țeposu, Cornel Ungureanu, întrunit în două ședințe, desfășurate la 19.V.1995 și, respectiv, 27.V.1995, a atribuit următoarele premii:

■ Poezie - **Dan Laurențiu**, „Mountolive”, Editura Eminescu; **Ioanid Romanescu**, „Noul Adam”

■ Proză - **Nicolae Breban**, „Amfitrion”, Editura Du Style; **Mircea Cărtărescu**, „Travesti”, Editura Humanitas

■ Dramaturgie - **Dumitru Radu Popescu**, „Mireasa cu gene false”, Editura Cartea Românească, „Dragostea e ca și-o râie”, Editura Expansion

■ Critică și istorie literară - **Ion Simuț**, „Incursiuni în literatura actuală”, Editura Cogito

■ Eseu, publicistică - **Irina Mavrodin**, „Mâna care scrie”, Editura Eminescu; **Andrei Pleșu**, „Limba păsărilor”, Editura Humanitas

■ Memorialistică - **Virgil Nemoianu**, „Arhipelag interior”,

Editura Antib

■ Ediții critice - **Barbu Cioculescu**, „Mateiu I. Caragiale, Opere”, Editura Fundației Culturale Române

■ Literatura pentru tineret și copii - **Ioan Buduca**, „Războiul nevăzut. Cartea Apocalipsei pentru copii”, Editura Cuvântul

■ Debuturi - **Adriana Barna**, „Manual de supraviețuire”, Editura Albatros; **Ionel Ciupureanu**, „Pacea Poetului”, Editura Ramuri; **Alina Durbacă**, „Lenjerie intimă”, Editura Alma; **Ioan Es. Pop**, „Ieșirea”, Editura Cartea Românească; **Robert Șerban**, „Firește că exagerez”, Editura Excelsior

■ Literatura minorităților naționale - **Blagoje Ciobotin**, „Ciașa istine” (Cupa adevărului), limba sârbă, debut poezie, Editura Kriterion; **Demeny Peter**, „Ikarosz Imaja” (Rugăciunea lui Ikar), limba maghiară, debut poezie, Editura Mentor; **Janck Karoly**, „Alom a nyomkban” (Visul în urme), limba maghiară, debut poezie, Editura Mentor; **Vida Gabor**, „Bucsu a film-tol” (Adio filmului), limba maghiară, debut proză, Editura Mentor.

■ Opera Omnia - **Adrian Marino**

■ Premiul de Excelență - poetului **Geo Dumitrescu**, cu ocazia împlinirii vârstei de 75 de ani.

„Juriul este pentru prima dată constituit în proporție covârșitoare de critici”, a afirmat președintele Uniunii, Laurențiu Ulici, în prefața anunțurilor. „Am dorit profesioniști ai lecturii, deci oameni cu cea mai fermă scară de valori și, adăug, deasupra oricăror îndoieli.” Criticul Gabriel Dimisianu, președintele juriului, a spus: „Activitatea editorială este departe de a trece prin criza în care se bănuia că se află. Am avut din belșug material de selecție la secțiunile eseu, memorialistică și poezie”. Dintre premii, Adrian Marino a dorit să mulțumească juriului: „Pentru mine, a fost o mare și plăcută surpriză. Mă exclud de pe listă și afirm că juriul a reușit o selecție extrem de obiectivă dincolo de orice criterii extralitere, într-o epocă în care criteriile încep să se reamestece”. Sponsorul premiilor - 500 de mii de lei pentru debutanți și minorități și un milion pentru restul distincțiilor - a fost Banca Română pentru Dezvoltare. Premiul „Opera Omnia” a fost însoțit de o medalie de aur masiv, de 24 de carate, în valoare de aproximativ 2.000 de dolari. (Mediafax)

8-11 iunie, la TNB

Târgul Internațional de carte de la București

Timp de patru zile, între 8 și 11 iunie, a avut loc, în sălile de expoziție de la etajele 3 și 4 de la Teatrul Național, Târgul Internațional de Carte - București, una dintre puținele manifestări culturale prestigioase care și-au făcut vad în anii de după 1989. S-ar putea așadar spune că la invitația Thalei, Euterpe a găsit casă bună pentru a-și arăta virtuțile și calitățile. Pentru că la ediția din acest an, mult mai cuprinzătoare decât cele din 1992 și 1994, au expus ultimele apariții circa 190 case editoriale din România, China, Elveția, Franța, Germania, Israel, fosta Iugoslavie, Italia, Marea Britanie, Republica Moldova, Spania, SUA și Ungaria. A fost o competiție în egală măsură spirituală și comercială, pentru că în acest interval au avut loc circa 250 lansări de carte sau manifestări specifice ale fiecărei edituri, în care au fost prezentate, uneori în prezența unor autori de prestigiu din țară și străinătate, lucrări de referință, intrate deja între valorile recunoscute.

Programul acestui adevărat festival al cărții a mai cuprins colocvii, mese rotunde, recitaluri de poezie și muzică. A fost editată o publicație a Târgului, a funcționat cu succes un centru de informare și altul de consulting. Într-un cuvânt, ediția din acest an a căpătat aplombul și valențele marilor târguri de carte din Europa, deși anumite imperfecțiuni organizatorice au mai existat.

Cât privește prezența românească la târg, în afară de marile edituri de stat - Univers, Minerva, Cartea Românească etc. - impresia de diversitate și bogăție a produs-o editurile particulare, între care multe au deja o faimă și un prestigiu incontestabile, cum ar fi Humanitas, Nemira, Elit, Du Style, All, Anastasia, pentru a nu cita decât câteva. Aglomerația de vizitatori și vânzările au dovedit încă o dată că în epoca video Galaxia Gutenberg nu a murit.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Concursul Editurii Nemira la a IV-a ediție

Concursul de literatură al Editurii Nemira, deschis scriitorilor debutanți sau consacrați, va include la ediția a IV-a secțiunile „Purgatoriu” (proză scurtă sau roman), „Totem” (eseu), Nautilus (proză scurtă sau roman SF), carte utilitară. Lucrările vor fi trimise pe adresa editurii, str. Hagi Ghiță 57, sector 1, până la 15 septembrie, cu un moto ales de participant, iar decernarea premiilor va avea loc cu ocazia Zilelor Editurii Nemira, în luna decembrie. Pentru laureații primelor trei secțiuni menționate, premiul constă într-un contract de editare al lucrării premiate. Concursul de literatură, aflat în 1995 la cea de-a IV-a ediție, a constituit rampa de lansare a unor autori importanți pentru tânăra generație: Radu Aldulescu, Caius Dobrescu, Daniel Bănuțescu, H.R. Patapievic, laureați ai secțiunilor Purgatoriu și Totem, ale căror lucrări au fost deja publicate. Se află sub tipar romanele lui Petre Barbu și Sebastian A. Corn, laureați ediției din 1994, la secțiunile Purgatoriu și Nautilus. De asemenea, se află în pregătire cartea laureatului la secțiunea Totem, Sorin Antohi. (Mediafax)

Toate artele

Profesiunea de scriitor

Vă mai amintiți? N-a trecut prea multă vreme de când condiția artistului era cu bună știință micșorată, dacă nu terfelită de-a dreptul, grație unor convenții ce se voiau „metaforice”.

Eminescu - Luceafăr al poeziei clasice. Ion Creangă - „marele nostru povestitor”.

Brâncuși - „cioplitorul” de la Hobița.

Un meșter „zugrav”: Luchian.

Un „lăutar”: Enescu.

Scriitorul putea fi, pe rând, cântăreț (îndeobște al plaiurilor), rapsod, năier, doinitor, dar nu scriitor pur și simplu. Profesiunea de scriitor era practic anulată, contestată. Desacralizat, coborât în rândul celor mai pedestre meșteșuguri, harul scriitorului era despoșobit de virtuțile lui și se spunea cu un tragic gust al anecdotei că în catalogul acceptat al profesiilor existau doar „scriitori” de vagoane, modești calligrafi ai căilor ferate.

Un scriitor părea că poate fi programat sau produs la simpla dorință. Poporul „dădea” scriitorii cum pământul, bietele lui vrejuri.

Cel ce-și încheia adesea interminabilele discursuri cu versuri „originale” (oare?) neghiob aduse dintr-un condei mănuit cu fantastă anevoință pretindea că orice „om al muncii” ar putea scrie „romane și poezii” iar de n-o face de vină e doar lipsa de timp.

Tiranii s-au temut totdeauna de cuvântul scris, au suspectat tiparnițele și au căutat să anihileze orice posibilă împotrivire. Diriguitorii lor „culturali” s-au priceput să apere și să consolideze un sistem agresiv căruia i-au căzut victime oameni, cărți, idei, amenințând grav destinul întregii noastre culturi. Abdicări, labilități condamnabile, tehnici de autocenzură ori abjurare au venit însă chiar din interiorul breslelor conjugându-se cu neostenita „lucrare” a demolatorilor de cultură și trebuie să ne mărturisim căderile cu maximă sinceritate înainte de a glosa - patetic - despre „noul prag” trecut, noua lumină, orizonturile și ele noi ce ne-ar conecta la istoria națiunii.

Fără a reinălța fastidiosul turn de fildeș căruia i-am consacrat inutil de multă cerneală se cade să vorbim, meritat, despre profesiunea de scriitor.

Ea a existat și există cu legile ei teribile și inflexibile și pentru a ajunge scriitor nu e de ajuns să fii „harnic”, să înnegești, tenace, un noian de file. Această „hârnicie”, ea singură nedublată de „Dumnezeul genului” evocat de Eminescu, de originalitate și forță, n-a produs decât, cu destul de puține excepții, „oameni ai muncii din domeniul literaturii” cum se spunea, ba chiar din „ogorul” acestei literaturi.

A existat, în ciuda tiraniei și contribuind la îngeunchearea ei, neingenuchearea profesiunii de scriitor. Au apărut-o cărțile, câte au putut trece, tefere, prin furcile cenzurii, au apărut-o autorii cu nume definitiv înscrise în luminate firdae ale istoriei literaturii. O apără scriitorii tineri (cândva tineri scriitori) ce și-au asumat construcția unui prezent cu demnitate și inspirație...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Vladimir Găitan demisionează de la conducerea Teatrului de Comedie

Actorul Vladimir Găitan și-a anunțat, pentru a treia oară în această stagiune, intenția de a demisiona de la conducerea Teatrului de Comedie. Gestul este motivat de faptul că, din subordinea sa sunt grenați în contracte de colaborare cu alte teatre și nu îi ajung să joace aproape loc în cele patru spectacole la Comedie. Ultimul scandal a fost provocat de Șerban Lea, care a demisionat cu câteva zile înaintea premierei „Fuga” de Mihail Bulgakov (Cătălina Buzoianu), pentru că a preferat să plece în turneu în Japonia cu trupa

de la „Bulandra”. Într-o declarație acordată pentru Canalul 31 - PRO TV, Găitan a arătat că nu va reveni asupra demisiei decât dacă va putea să le impună actorilor contracte adiționale, care să-i oblige să acorde prioritate instituției teatrale la care sunt angajați. Asemenea contracte nu mai sunt însă recunoscute de Codul muncii și nu au acoperire juridică. Salariile foarte mici din teatru îi obligă pe actori să joace, simultan, pe mai multe scene, provocând schimbări în repertoriu, anularea unor spectacole și frecvente certuri între di-

rectori. Găitan le-a propus directorilor de teatru să nu mai încurajeze colaborările actorilor sau turneele care determină suspendarea unor reprezentații, însă, deși propunerea a fost acceptată, nimeni nu a respectat-o până în prezent. Vladimir Găitan a fost numit la conducerea Teatrului de Comedie în martie 1995, succedându-i regizorului Lucian Giurchescu. El a promis atunci să readucă aici publicul de altădată. Cererea lui de demisie intră în vigoare la 1 iulie, însă actorul a uitat să precizeze și anul. (MEDIAFAX)

Regal editorial pentru copii

Alteța sa Regală Principesa Sofia a României a participat în ziua de 6 iunie la lansarea volumului său de vestiri pentru copii intitulat „COPILUL SOARELUI”. La acest eveniment au fost prezente distinse personalități ale vieții publice românești, precum și un numeros public, astfel încât sala de la Casa de Cultură a Uniunii Scriitorilor a devenit neîncăpătoare. Volumul, mirabil îngrijit de editura DALI, este scris de Ana Maria Grădinariu, grafica

Dumitru Popescu - și plin de povestiri care suntem siguri că îi vor încânta pe micuții cititori, a fost prezentat de domnul Alexandru Paleologu.

Alteța Sa Regală Principesa Sofia a avut amabilitatea să poarte un scurt dialog cu noi, în exclusivitate.

- Alteța Voastră Regală încearcă un fel de competiție cu Alteța Sa Regală Principesa Margareta?

- Nu, nu există

competiție, suntem surori și formăm o echipă. Deci, nu este vorba de competiție, ci de complementaritate.

- Pe unde veți merge în țară?

- Itinerarul nostru este Constanța, Mangalia, Brașov, Făgăraș, Sibiu și înapoi la București.

- Ce sentimente aveți acum, la lansarea cărții în România?

- Sunt foarte fericită și, mai ales, sunt foarte emoționată pentru că este prima dată când îmi apare o carte! Sper să continui, pentru copiii din România și pentru România!

- Vă mulțumim!

Alteța Sa Regală Principesa Sofia a României dedică acest volum tuturor copiilor din România: „Dedic aceste povești copiilor din România. Cu ajutorul lui Dumnezeu ei vor înflori și cu dragostea noastră ne vor îndrepta către viitor”.

MARIAN GHÎTEANU ■

Învățământul particular

Sesiunile vin, acreditările nu prea

Problema acreditărilor pentru universitățile și respectiv facultățile particulare sau de stat se acutizează o dată cu apropierea implacabilă a sesiunilor, mai ales acolo unde mult visata acreditare nu a fost acordată de către atotputernicul Consiliu Național de Evaluare Academică și Acreditare (C.N.E.A.A.).

Studentii aflați în situația de mai sus au o singură posibilitate: să obțină note cât mai mari în sesiune, pentru a putea efectua un transfer cu succes la o facultate deja autorizată.

Lucrurile nu sunt așa de simple și școlarești ca la prima vedere, deoarece pentru acest transfer părintii trebuie să plătească echivalentul bănesc pentru un întreg an de studii, următorul an ce va începe în toamnă fiind plătit la rândul lui după noile tarife de la noua facultate. În general, cele mai ușoare transferuri se pot efectua în cadrul aceleiași universități și în cadrul aceluiași profil umanist sau chiar realist. Inconvenientul îl reprezintă schimbarea profilului, ceea ce înseamnă și schimbarea profesiei sau carierei alese.

Studentii de la universitățile particulare visează tot mai mult la cele de stat, descurajând speranțele celor ce cred în viitorul învățământului privat în România, o tradiție reluată, dar nu la adevăratele ei cote și valori.

Până când lucrurile se vor lămurii, studenții de la facultățile particulare de drept, psihologie, artă teatrală, publicistică, medicină generală, stomatologie, turism și cele cu profil sportiv sunt împărțiți în două tabere: cei care și-au pierdut speranța și vor să se mute la alte facultăți (acreditate) și cei care, perseverenți și invocând argumente supreme, rămân pe poziții.

ANDREI DIMULESCU ■

Editarea unui manual de educație civică

Ministerul Învățământului, cu sprijinul Băncii Naționale a României, a editat un manual pentru elevii claselor a IX-a și a X-a, intitulat „Cultură civică. Democrație, drepturile omului. Toleranță”. Manualul se axează pe explicarea normelor de conviețuire socială și se dorește o incitare la dialog asupra celor mai diverse probleme cu care se confruntă adolescenții. Acest manual va fi distribuit, din anul școlar 1995-1996, fiecărei școli, pentru început experimental, pentru orele de dirigenție. Dacă va suscita interes, acesta va fi introdus ca materie permanentă. (MEDIAFAX)

La Anvers, în Belgia

Cea mai mare expoziție de pictură românească

La Muzeul Hussenhuis din Anvers (Antwerpen) s-a deschis cea mai mare expoziție organizată vreodată de România în străinătate. Cuprinzând lucrări realizate între anii 1800 și 1940, expoziția reprezintă o imagine cât se poate de cuprinzătoare și calificată a producției picturale românești din perioada maximei sale exprimări artistice. Timp de câțiva ani, experți români, dar și specialiști belgieni au operat o selecție riguroasă reținând în cele din urmă 190 de pânze de la muzeele din țară. Până la 17 septembrie, iubitorii de artă foarte avizați din Țările de Jos vor vedea lucrări ale unor autori precum Aman, Ștefan Luchian, Nicolae Grigorescu, Tonitza, Andreescu, Pallady ș.a.

Vizitatorii vor constata astfel că, într-un scurt interval, artiștii români au știut să „ardă etapele” sincronizându-se perfect cu arta europeană a timpului, și chiar s-o devanseze uneori, cum au făcut câțiva pictori din perioada de avangardă. De la Anvers, expoziția se pare că va face escale și în alte orașe europene și nord-americane.

ȘTEFAN NICOLAE ■

MAȘINA DE SCRIS

● **GHEORGHE GIGEA**, București. „V-aș ruga să-mi spuneți unde greșesc...”
Peste tot. N-am înțeles nimic din versurile dv.:
„Mi-absorb amintirea de

neant în oglindă/ ca un argint iluzoriu trezit în perdea de munți/ trezindu-mă pios la clandestinitate/ îngrămădit, ca orice om, sub cupola morii de valori.”

● **DAN MIHAI**, Bârlad. Povestirea despre Gică, Lică, Nică, Rică, Sică și ceilalți - satiră a excesului de violență din filmele și romanele de azi - mi-ar fi plăcut mai mult dacă n-ar fi avut un final-morală. Vă rog să-i găsiți alt final, neexplicit, și s-o bateți la mașină încă o dată, după ce schimbați panglica la mașină.

● **BARUH BEN IAACOV**, București. V-ați ales un pseudonim neverosimil. Sunteți în realitate Boris Marian și vreți, probabil, să mă pedepsiți pentru faptul că nu v-am mai răspuns de multă vreme. Aveți dreptate. În afară de articolul despre Florin Mugur, pe care l-am publicat la vremea respectivă în revista indicată de dv., v-am ignorat textele. Explicația constă în numărul mare - copleșitor de mare - de autori care mi se adresează.

Sunt hotărât însă ca în viitorul apropiat să vă prezint cititorilor cu o selecție din poemele primite între timp de la dv. Vă rog să-mi trimiteți o fotografie și date biografice.

● **ILEANA BĂJA**, Constanța. Inteligența care iriază în poemele dv. creează efecte stranii, ca tubul fluorescent dintr-un acvariu:

„ziua s-a făcut atât/ de subțire/ abia dacă te mai/ încapă în ea/ cu unghiile adânc/ infipte în carne/ repetă-ți într-una:/ vei muri, te vei vindeca.”; „fă acest minim efort:/ ridică-ți pleoapele/ uite, zăpada continuă/ încă să curgă/ prin arterele orașului/ nespuse de sfios”; „fără tine n-aș fi aproape nimic/ fără tăișul tău matematic/ aproape n-aș fi/ simbioză perfectă/ floare amară/ nu exploda chiar acum/ nu veni.”; „poemul - vehiculul acesta/ trist/ încă puțin și se va înălța/ se va înălța cu nespuse durere/ croindu-și părții/ prin chiar carnea ta.”; „poemul acesta/ cu nesfârșită spaimă/ pulsând/ are blândul contur/ al unui inger presat.” etc.

Aproape tot ceea ce mi-ați

Texte sub lupă

trimis va apărea - nu știu exact când - în spațiul rubricii Mașina de scris. Am însă nevoie, ca de obicei, de fotografie (și de date biografice, dacă a intervenit ceva nou în viața dv.)

● **Prof. LUCIAN-MIHAI SOFRONIE**, Teaca, Bistrița-Năsăud. Pentru explicarea poemului eminescian Luceafărul, dv. recurgeți la o falsă știință, bazată pe o terminologie savantă, dar nerelevantă, și pe scheme mai potrivite pentru reprezentarea presiunii lichidului de frână al unui automobil decât pentru evidențierea frumuseții unei creații literare.

Concluzia la care ajungeți este surprinzătoare și emoționantă, dar n-are nici o legătură nici cu demonstrația și nici cu poemul:

„Treptat, Luceafărul se dovedește a avea atributele esențiale ale lui Isus (deși, etimologic vorbind, trimiterea se face la Lucifer); el reface la scara individului (fata) experiența pe care Isus a încercat-o la scara omenirii. Luceafărul, născut pe terenul fertil al unui mit național, cel al Zburătorului, dă dimensiunea deplină a sufletului românesc ce se zbate între eros și agapi (jubirea de Dumnezeu). Luceafărul este ipostaza românească a mitului cristic.”

● **MARIANA ȘTEFAN**, Butimanu, Dâmbovița. Ironiile din poezia dv. sunt săgeți trase la întâmplare: „Nu e nevoie să vă scuzați/ Aici e chiar moda să se-ntârzie/ Pentru că femeile goale/ oricum apar mai târziu -/ Spre final/ Bărbații cu bani tot la fel/ Și muzică e ... destulă.”

● **NICOLAE NICOLAE**, București. Aveți un stil grandilocvent și teatral, care nu produce nici o emoție ironicală cititor de azi. Cel mult, îl face să râdă, ca la vederea unui individ cu pelerină și perucă într-un autobuz aglomerat:

„Nu-nvățasem încă să citesc când buzele mamei/ Arcuind înspre mine aripile

cuvintelor, roștiră-ntr-o zi:/ Fiule, iată Cartea!/ Privind-oncremenii; era mare cât sufletul neamului/ Și grea cât toată suferința lumii la un loc./ Mi-ar fi plăcut să văd în ea poze frumos colorate,/ Asemenea splendorilor de pe ștergarele cerului/ La vremea ploilor de vară:/ și strălucitoare/ Ca boabele de rubin de pe buzele macilor/ Când zorii se revarsă peste câmp; dar, când o deschisei/ De pe filele ei, mirosind a vatră,/ Curseră la picioarele mele lacrimi și sânge.”

● **LICINIA BORCEA**, Brașov. Există în poezia dv. ceva senzual-arzător, o frenezie stranie, amestecată cu presimțirea morții. Un poem ilustrativ în acest sens este **Victima cu sânge fierbinte** - reprezentare îndrăznească a unui fel de complicitate erotică dintre animalul feroce și femeia aleasă drept hrană:

„Tigrul a venit moale, greoi./ El era nisipul cu șerpi arzători/ și umbrele ierburii pe apa măloasă./ El era ramul împăienjenit în raza de lună./ În ochi îi sticleau lunile noi/ și razele lor îmi luminau chipul./ Eu eram steaua vieții lui,/ el era fiul gândului meu-zeu ucigaș./ Eu eram victima cu sânge fierbinte,/ eram lumea din ochii lui,/ căldură, lumina, viața./ Aștepta un semn. Speranța îi zbârlă blana./ Ar fi dansat, înnebunit de fericirea acestei întâlniri/ dar clipa, oprită abrupt, i-a încremenit așteptarea.”

Din păcate, frazele compuse de dv. se poticnesc din când în când sau devin explicite până la naivitate, după cum reiese și din versurile citate. Trebuie să ajungeți la un control deplin asupra cuvintelor.

● **IULIAN ROPOT**, București. Portretul pe care i-l faceți lui Zabrea, în Divizia Q, este expresiv. Dar nu respectați concordanța timpurilor verbale și, în general, folosiți cu stângăcie limba română.

● **GHEORGHE BOZU**, Reșița. Am publicat de câteva ori fragmente din tex-

tele dv. la rubrica U involuntar. Acum îmi trimiteți schițe umoristice care, mea, tocmai ele sunt li de umor:

„Se ia o idee dintr-o tilină cenușie și se călcată între copitele Pegas marțial. Ce-a răma urma acestei hipo-m. întinde pe-un blat de tale se pune la copt într-un tor «Debut».”

Vă vine să râdeți la ceva? Râdeți! Dar veți fi gurul care o va face.

● **MARIUS FOTAC**, Iași. Multe dintre poezii dv. sunt publicabile, în sul că dacă le-aș publica n-ar protesta nimeni. Dar nu s-ar găsi cineva care se declare entuziasmat. Asemenea texte evit să în circulație. Vreau, pe Mașina de scris, o literatură care să provoace, să colească sufletele, ever să indigneze, dar în nici caz să treacă neobservată.

● **CRISTINEL NED**, Cluj. Vă rog să-mi trimiteți o fotografie. (Dacă sunteți fel de frumos ca textele puteți să renunțați la scrisă să vă faceți manechin!)
● **MIRCEA**

COTRUȚĂ, Tecuci. Îl imitați pe Eminescu și mai adăugați de la dv. greșeli de gramatică, rime șchioape metafore neinspirate:

„Legiuni întregi din Roma sub comanda lui Traian Hotărî să cucerească în sudul dunărean/ Și pe pod făcut anume, în anul sută cinci/ Toate forțele Roma, se mutaseră a Sclavi, copii, bătrâni și neînarmați cu lănci și spade au curs zece zile-ntr-echipați ca la paradă/ Și Tape toți se-ntinse pe cămile-nverzite./ Când Traian castru-i solii, către Dece trimite./ Pe cărarea multime, ca prin nori cade-un astru/ Dece pășind regește, se îndreacă către castru:/ - Ooo! Bine-am venit Bătrâne! frumoasa voastră țară!/ - Iosot Luminăție că eu nu dau afară.”

Fii bărbat și renunțați scris!

Un poem despre mașina de scris

Nu sunt adeptul poemelor scrise pe o temă dată. Am oroare de antologiile de genul Poezia anotimpurilor, Satul românesc în creația lirică, Versuri închinare vinului etc. etc. Asemenea clasificări sunt școlarești. Tema aleasă de un autor nu garantează valoarea creației sale și nici nu o compromite. Se poate scrie un text subtil despre gunoi sau unul jalnic despre crizanteme.

Totuși, din amuzament, ca să ne și jucăm puțin, am să public din când în când, separat, poemele închinare... mașinii de scris. Nu rubricii, ci obiectului numit astfel. Sper să-l mitologizăm (acum, repede, înainte de dispariția sa), așa cum a fost mitologizată pana poetului. Încep cu un text semnat de Ileana Băja, o talentată poetă din Constanța, pe care am mai prezentat-o în aceste pagini.

Fragil echilibru pe claviatura mașinii de scris

Ura față de mașini
și mecanisme
viclean strivitoare

dezbrăcat-poemul
o piele străină
abandonată

mașina de scris
mașina de plâns
mașina de supraviețuit
tactici și strategii
îndelung studiate
claviatura mașinii de
scris
straniul tău instrument
muzical

cântec la patru mâini
la zece, la o sută

ai să-ți prinzi
ai să-ți strivești
degetele
în delicata claviatură
desăvârșita mea
ura, spaima față de
mașini
și mecanisme viclean
strivitoare
cumplitul tău aparat de
supraviețuit
fără milă te va călca
în picioare.

ILEANA BĂJA

Stimați cititori, este nevoie de opinia dv.

După cum știți, Valentin Lavric a câștigat prin concurs dreptul de a publica o carte la Editura Mașina de scris. În cadrul unei festivități desfășurate la sediul revistei Flacăra am semnat cu el contractul respectiv. Am hotărât însă, de comun acord, să nu dau la tipar volumul de povestiri (care este scris), ci să aștept romanul (la care Valentin Lavric a început să lucreze de puțin timp). Debutul cu un roman este mai spectaculos decât un volum de proză scurtă și îl poate impune mai bine în conștiința publicului pe un tânăr.

Zis și făcut. Nu demult, Valentin Lavric mi-a trimis începutul romanului, întrebându-mă dacă a nimerit tonul. Eu cred că da. Mie îmi place foarte mult simplitatea șireată, de Păcală al literaturii, pe care o afișează Valentin Lavric. El simulează naivitatea, dar se simte că-i pregătește cititorului o farsă. Că-l va arunca pe neașteptate, din cea mai confortabilă banalitate, ca printr-o trapă deschisă brusc, în adâncul tenebros al existenței.

Aș vrea să cunosc, însă, stimați cititori și părerea dv. despre acest început de roman (care nu are încă titlu). Vă asigur că am să vă public toate opiniile, indiferent dacă voi fi sau nu de acord cu ele.

P.S. Această discuție publică este cu atât mai necesară cu cât Valentin Lavric trăiește departe de viața literară, într-un orașel, Solca din județul Suceava.

Capitolul I

Un tată avea trei feciori: cel mai mare și mai gras, Nicolae, apoi Toader și Vasile. Când îi veni vremea, ca oricărui om, să-și dea obștescul sfârșit, îi chemă la dânsul și le spuse următoarele:

- Dragii mei...

Dar cum stătea sprijinit pe pemele pe care i le pusese la spate, cu mâinile slabe pe plapumă, deodată ochii i se umplură de lacrimi și glasul i se înecă, nemaiputând zice nimic o bună bucată de vreme. Băieții se repeziră care mai de care, dar cum nu-l puteau ajuta cu nimic, nu făcură decât să apuce de câte o pernă sau de plapumă, într-un gest de susținere a bătrânului. Însă acesta era destul de bine cuibărit, atât de bine încât nici el nu era bucuros, astfel că înghițindu-și lacrimile rosti:

- Lăsați, lăsați, dragii mei. Apoi, după ce se mai smârcăi de câteva ori, reuși să spună ce avea de spus: Fecii mei, orice lucru are un început și un sfârșit și nu există ceva pe lumea asta despre care să poți spune: uite, nu are început ori sfârșit, ori nu are nici una, nici alta. Tot așa și omul, după ce se naște, trăiește o bună bucată de timp, apoi, când îi sună ceasul, își ia rămas bun de la viața asta care (fie vorba între noi), oricât ar fi de nenorocită, tot e bună la ceva. De exemplu eu: tocmai am ajuns la...

Dar, presimțind ce avea să spună, Nicolae se simți îmboldit să-l încurajeze și-l întrerupse cu o mișcare a mâinii.

- Nu-i adevărat, tu nu, tatăl!

- Eu ce nu? întrebă acesta, curios. Eu n-o să mor?

Lui Nicolae, care era cel mai mare dintre băieți, i se păru cu totul nelalocul lui să-i mai și spună că va muri unui om și așa destul de nenorocit, care pe deasupra îi mai era și părinte.

- Dumnezeu n-o să mori. Am eu presimțirea asta. Apoi adăugă un pic încurcat: Nu știu de unde-mi vine, dar am presimțirea asta.

Muribundul uitase cu totul de situația în care se afla și, boldind niște ochi cât cepele, încercă să se sprijine în coate ca să se ridice, dar cum nu reuși, căzu înapoi și, epuizat de efort, își aștinu privirile în tavan, făcând spume la gură și mormăind printre dinții strepezii:

- Asta-i nebun, sau e prost...

Mai venindu-și un pic în fire, se uită cu drag la copiii lui și, trecând peste incident, vorbi mai departe:

- Cum vă spuneam, moartea-i cât casa, așa că, ce mai încoace-încolo, o s-o primesc și eu cu curaj, cu pieptul descoperit, ca un bun creștin ce mă alți. Și problema nu-i cu mine, ci cu voi, cei care rămâneți să trăiți mai departe. Dumnezeu mi-e martor că am făcut tot ce mi-a stat în putință, dar, fie din pricina grabei cu care sunt chemat dincolo, fie din pricina întârzierii cu care m-am zorît la însurătoare, n-am apucat să duc la bun sfârșit trebușoara asta. Așa încât nu-mi mai rămâne decât să vă îndrum cu sfatul meu de pe urmă și să vă spun...

Întrucât vocea bolnavului devenise din ce în ce mai slabă pe măsură ce vorbea, în cele din urmă trebui să tacă din gură, căci nu se mai auzea decât un horcăit din care cu greu puteai distinge cuvintele respective. Stătură o vreme și se uită la el înlemniți de frică, gata să o ia la goană, până ce Vasile se dezmetică primul și se dumină că trebuie să ia niște apă din cana de pe masă și să-i ude buzele, ba chiar să-i toame puțină și pe gâtulele cuprins de arșiță. Făcu aceste lucruri cu îndemănare și așeză cu grijă cana la locul ei, apoi se retrase lângă frații săi, care îi aruncară priviri pline de invidie pentru prezența lui de spirit.

„De ce nu mi-o fi venit mie în cap primul să fac asta?” se gândeau ei.

Întremându-se din nou, bătrânul își continua vorba, cu voce destul de slabă:

- ... cu sfatul meu de pe urmă și să vă spun... Hm, hm, hm. Îl apucase un acces de tuse. Hm, hm... Să îi spun fiecăruia ce i s-ar potrivi să facă în viață, pe ce cale s-o apuce. Poate vă gândiți că nu aveți nevoie de asemenea îndrumări, dar sunteți prea tineri ca să judecați ce și cum, iar mama voastră, del, ca muierele, ea v-ar ține pe tustrei lângă fusta ei până la adânci bătrânețe.

Aici Nicolae, care era student la universitatea județului și începuse de pe atunci să dea iama printre colegele lui cele mai studioase (fiind și un bărbat chipeș), nu se putu stăpâni să nu chicotească zgomotos, gândindu-se cât de absurdă era ipoteza ca mama să-l țină lângă fusta ei, când el tocmai era îndrăgostit până peste cap. Acest gest n-a fost potrivit în acea împrejurare, dar îl făcuse involuntar, mânat și de sinceritatea lui care îl silea să-și manifeste întotdeauna cu promptitudine sentimentele.

Dar, de fapt, nimeni nu-l luă în seamă în acest moment în care bătrânul tocmai se pregătea să intre în miezul problemei.

Deschizând gura, acesta zise:

- Iată staturile pe care vi le dau fiecăruia cu limbă de moarte, eu, cutare al lui cutare, în ziua de... a anului... O să vă iau pe rând în ordinea alfabetică a vârstei, luat de sus în jos, începând cu cel mai mare și sfârșind cu cel mijlociu, cum ați fi crezut, ci cu cel mai mic.

După această introducere bătătoare la ochi, în care nu și-a putut înfrâna dorința de a se juca puțin, nefiindu-i prea la îndemână să ia în serios gravitatea ritualului pe care-l oficia, bătrânul continuă:

- Nicolae, tu cel dintâi fiu al meu, întâiul născut și moștenitor după tradiție al tuturor năvărilor, atât bune, cât mai ales rele (aici făcu un semn grăitor cu ochiul) ale tatălui tău, fii atent la cele ce-ți voi spune și bagă la cap. Te-am purtat pînă te-ai născut la liceu și doi ani la facultate și Dumnezeu știe că te-aș fi purtat încă doi, ca să te văd cu diploma în mână, că după aceea n-ar mai fi fost nevoie decât să ungi pe cine trebuie și te-ai fi și văzut cu un serviciu domnesc. Așa însă, nu garantez că vei apuca prea curând acea clipă. Voi însărcina însă pe cineva să te ajute și adăugând banii pe care ți-i las de pe acum, poate vei reuși să ieși la un liman bun. Dar dacă nu se va întâmpla așa și nu se va putea, te sfătuiesc să te apuci mai temeinic de muncă și, cu talentele înnăscute ce le ai, vei putea deveni un bun tâmplar sau altceva de felul acesta.

(În acel moment, Nicolae transpirase tot și se înroșise ca un rac, cu atât mai mult cu cât de la bun început avusese mari emoții.)

- Nu te prea sfătuiesc să lucrezi în vreun birou, căci ți-ar dăuna sănătății și omul care nu-i sănătos niciodată nu-i bucuros, după cum și omul gras fuge, dar ala slab îl ajunge. Lucrul pe care ți-l mai cer este ca, în caz că acea persoană te va ajuta să-ți termini facultatea, să o ajuți și tu pe ea, la rândul tău, atunci când roata se va întoarce, căci viața se învârtă când nici nu te-ai aștepti și rolurile se inversează deseori.

Cu o mină foarte serioasă, Nicolae își permise să intervină:

- Persoana aceea nu e cumva de genul feminin? întrebă el.

- Nu, răspunse tatăl. Din contră, este de genul masculin.

- Mulțumesc, răspunse tânărul.

- În rest, ce pot să-ți mai spun, iubitul meu fiu? Știu că ai înclinație spre latura plăcută a vieții, de aceea te rog să te ferești de vicii și de alte lucruri

urâte. Însoară-te cât mai repede și caută să fii un bun cap de familie. Dumnezeu să-ți ajute!

Nicolae se înclină cu respect și, dând cu ochii de mâna moale a tatălui său și cum tot era cuprins de un soi de patetism, o luă și o sărută, lucru pe care aveau să-l facă la rândul lor și ceilalți doi frați, la sfârșitul staturilor fiecăruia.

- Toader, zise omul cu glasul ușor înmuiat, apoi își luă seama și îl îngroșă corespunzător. Tu ești cel mai mijlociu dintre frații tăi, pari a fi cel mai echilibrat și cel mai rațional, deși cam încet în reflexe. Îți voi da cea mai grea însărcinare, căci tu ești persoana care trebuie să-l ajute pe fratele tău să-și termine studiile. Ai terminat liceul și am aranjat să fii primit în slujbă, o să fii stălpul casei și susținătorul ei. Ajută-ți frații, căci și Dumnezeu o să-ți ajute ție.

Toader asculta cu urechile ciulite fiecare cuvânt, așteptând să vadă unde vrea să ajungă tatăl său. Acesta însă terminase, căci tăcu fără să mai dea și alte lămuriri.

- A, era să uit: fii oleacă mai dezghețat și ferește-te de prea multe griji. Întristarea e un lucru de care trebuie întotdeauna să te ții la distanță, dacă poți.

Retrăgându-se Toader, se apropie de pat Vasile, cu ochisorii lui sclipitori, cu muișoara lui copilărească și zise:

- Tată, nu-i nevoie să termin numaidecât liceul. Pot să muncesc de pe acum, iar la școală nu sunt prea bun.

- O, ești destul de bun, dragul meu. Liceul trebuie să-l termini, ca și frații tăi, iar în ceea ce privește muncă, o să ai parte de ea berechet, căci te numesc urmașul meu în munca câmpului și urmaș în această casă, ca fiind mezin. Fiind cel mai mic, ai fost întotdeauna un pic răsfățat și protejat, dar cred că asta nu te-a stricat la minte și, chiar dacă ești mai firav, o să faci față în mod strălucit intemperțiilor ce domnesc în câmpul agriculturii. Cel mai mare stat pe care ți-l dau este să mănânci bine în tot timpul vieții tale, căci o vorbă spune că ce bagi în gură, cu aceea rămâi. Tot în acest stat, la paragraful doi, intră să nu te apuci de fumat, mai ales că cin' s-apucă, greu se lasă.

În încheiere, tatăl mai spuse, în vreme ce ochii i se umpleau de lacrimi, iar vocea îi tremura ca o frunză în bătaia vântului:

- Alături am avut să vă spun, fiilor, Dumnezeu să vă ajute, rămâneți cu bine și... să ne vedem sănătoși.

Apoi, el tăcu și se adânci într-o mare tristețe. Fruntea i se umbră în întregime sub povara gândurilor, căci n-avem ce spune, avea la ce se gândi, că doar nu se pregătea să se ducă la moară ori la cosit, ci în cu totul altă parte. Ridicând pentru o clipă privirea și văzând că flăcăii stăteau nemișcați, neîndrăznind nici unul s-o ia din loc, se răsti la dânsii:

- Duceți-vă!

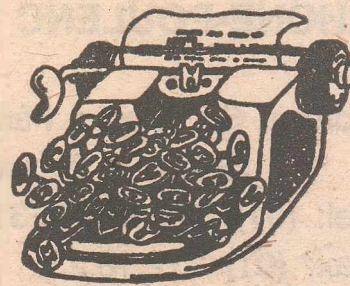
Ei se dezmeticiră, dar probabil că nu se mișcau destul de repede, căci bătrânul începu să strige în urma lor:

- Dispăreți din fața ochilor mei, mocolanilor și mogolanilor. Duceți-vă să nu vă mai văd, că mi-ați mâncat zilele și m-ați păcălit. La naiba, ce păcăleală mi-ați tras!

Probabil că e în firea lucrurilor ca oamenii care știu că vor muri să vorbească tot felul de ciudățenii, să vadă lucrurile așa, mai în mare. Să nu ne mirăm de nimic, așadar, și să mergem mai departe, fără grijă.

VALENTIN LAVRIC ■

MAȘINA DE SCRIS

Pagini realizate de
Alex Stănescu

BUN VENIT ÎNTR-O LUME A SĂNĂTĂȚII TUTUROR

VACCINURI ȘI MEDICAMENTE PENTRU ANIMALE

Listă medicamente:

- SUANOVIL 20 (antibiotic)
- CHLORTETRASONE (antiinfecțios și antiinflamator)
- OCYTOCINE (substanță hormonală)
- PARVODOG (vaccin contra parvovirozei)
- TETRADOOG (vaccin complex tetravalent)
- HEXADOOG (vaccin complex hexavalent)
- RABISIN (cel mai eficace vaccin antirabic)
- STOMORGYL P.A. (tratament specific al afecțiunilor bucale la animale de companie)

Reprezentanța în București RHÔNE-POULENC ROMANIA

Adresa: Str. Șipotul Fântânilor nr. 8,
Sector 1, București, România
Tel: (01) 312.18.48, 312.19.96
Fax: (01) 312.18.23

Distribuitori:

BIOVET IMPEX S.R.L.
Str. Sebastian 211, sector 5, București
Tel: (01) 631.27.04, Fax: (01)
410.32.80

MEDIVET COMIMPEX S.R.L.
Str. Cipariu 9, ap. 35, Cluj-Napoca
Farmacie veterinară: P-ța Mihai Viteazu
Tel/Fax: (064)19.06.32 - Cluj-Napoca

Bănc

Este blocată o alianță indece

Guvernul francez a reușit să blocheze, manevre de culise, o fuziune care ar fi naștere celui mai puternic consorțiu bancar de asigurări din Europa, afirmă recent z „Le Monde”, citat de REUTERS. Ace „superfuziune”, cum a numit-o public citată, urma să aibă loc în schimbul unei sume de 120 miliarde franci (24 miliarde dolari), protagoniștii ei fiind Banque Nationale de Paris, Cie de Suez și compania de asigurări UAP. Toate cele trei puternice companii au fost inițial în proprietatea statului francez, ulterior fiind privatizate prin vânzare către numeroși acționari mai mici. „Autoritatea nu doresc formarea unui astfel de superconsorțiu financiar”, adaugă „Le Monde”, subliniind noul guvern conservator al Franței nu este dispus, nici pe viitor, să accepte tranzacții o asemenea anvergură. Raportul, bazat pe surse confidențiale, nu a fost comentat în niciun fel de guvern.

Asigurarea Anglo-Română realizat în 1994 un profit net de peste un miliard lei

Societatea Asigurarea Anglo-Română a realizat în 1994 un profit net de peste un miliard lei, față de 32 milioane lei în 1993. Conform datelor din bilanțul societății, veniturile din activitatea de asigurare și reasigurare s-au ridicat, în 1994, la aproximativ 11 miliarde lei, cu o pondere de peste 98% din totalul veniturilor (12,1 miliarde lei). Cheltuielile aferente activității de asigurare înregistrat o valoare de peste 10,7 miliarde lei, ceea ce reprezintă 97% din cheltuielile totale de 11 miliarde lei.

În România, consultanța managerială este la mare preț

Firma de consultanță Coopers&Lybrand România a înregistrat în 1994 un profit net de circa 500.000 dolari, a declarat Agenția MEDIAFAX Emilian Radu, consultant al firmei în domeniul managementului. Serviciile oferite de Coopers&Lybrand în România cuprind următoarele domenii: contabilitate, control financiar, audit financiar, impozite etc. Unul din domeniile în care Coopers&Lybrand acordă consultanță este și privatizarea. În acest caz, clienții pot fi societățile care se privatizează (finanțarea realizându-se de la FPS și FF) sau investitorii străini „strategici” care doresc să efectueze plasamente financiare în societățile respective. „Concernul olandez Unilever este numai unul dintre investitorii importanți care au apelat la serviciile noastre pentru achiziționarea de acțiuni la Dero Ploiești”, a adăugat dl Radu. Coopers&Lybrand România a fost înființată în 1991, fiind prima dintre cele 11 filiale ale companiei din Europa Centrală și de Est. Printre clienții societății se numără societăți bancare cum ar fi: Bancorex, BCIT, Banca Română de Dezvoltare, Bankcoop, ING Bank București, precum și societăți comerciale ca Romtelecom, SNCFR, Petrochim, Administrația Națională a Drumurilor etc.

Burse • Afaceri •

Otopeni nu este (încă) un aeroport scump

Începând cu data de 1 iunie, Administrația Aeroportului Otopeni a hotărât introducerea taxei de îmbarcare pentru pasageri, în valoare de 5 dolari, au declarat Agenției MEDIAFAX surse din TAROM. Taxa de îmbarcare este inclusă în prețul biletului de avion, fiind achitată în lei de către cetățenii români (la valoarea cursului BNR dolar/ leu, din ziua procurării biletului). Sunt scutiți de la plata taxei de îmbarcare pasagerii care tranzitează România prin Aeroportul Otopeni, în situația în care perioada de staționare nu depășește 24 ore. Taxa de îmbarcare se achită în majoritatea aeroporturilor internaționale, valoarea acesteia fiind de 9 dolari la Roma, 16 dolari la Londra, 12 dolari la Zürich și Copenhaga, 18 dolari la Viena.

Comunicat de la BNR

În conformitate cu art. 17 din Legea nr. 34/ 1991, Banca Națională a României va retrage din circulație, începând cu data de 1 iulie 1995, bancnote cu valoare nominală de 200 lei, emisiunea 1992, și bancnota cu valoare nominală de 500 lei, emisiunea 1991.

După data de 30 septembrie 1995 încetează puterea circulatorie a acestor bancnote, ele nemaiputând fi utilizate ca mijloc legal de plată.

Retragerea din circulație a bancnotelor cu valori nominale de 200 lei, emisiunea 1992, și de 500 lei, emisiunea 1991, se

va face astfel:

Începând cu data de 1 iulie până la 15 septembrie 1995, inclusiv, aceste bancnote vor fi primite de la populație, în mod obișnuit, de către toate casierile agenților economici, inclusiv casierile subordonate, precum și casierile celorlalte instituții.

Acestea sunt obligate să primească bancnotele menționate, să nu le mai pună în circulație și să le depună zilnic la unitățile bancare unde își au contul, o dată cu vărsămintele de numerar.

În perioada 16-30 septembrie 1995, bancnotele cu valori nominale de 200 lei, emisiunea 1992, și de 500 lei, emisiunea 1991, vor fi primite în plăți și pentru preschimbare numai de către casierile unităților bancare, Casei de Economii și Consumațiunii și Oficiilor PTTR.

(Biroul de Presă al Băncii Naționale a României)

Piața valutară

Perioada 29 mai - 2 iunie s-a caracterizat prin continuarea evoluției dolarului american de la sfârșitul săptămânii anterioare, variind între 1,37-1,38 și 82-83 yeni, se arată în comentariul săptămânal al BANCOREX. Această depreciere a dolarului s-a datorat într-o oarecare măsură eșecului convorbirilor americano-japoneze privind deschiderea pieței japoneze pentru automobilele americane. O altă motivație a deprecierei dolarului american în raport cu moneda germană, în prima parte a săptămânii, a constituit-o și faptul că Bundesbank nu a redus rata dobânzii pe termen scurt la moneda germană. Toate acestea au dus la inter-

venția concertată a băncilor în sprijinul dolarului american, care i-a permis acestuia să se aprecieze față de toate valutele europene și față de yenul japonez. Intervenția concertată a fost condusă de Rezerva Federală (FED) și de Bundesbank, cărora li s-au alăturat și alte 12 bănci europene, precum și Banca Centrală a Japoniei. Astfel, dolarul american s-a apreciat de la 1,3850 DM la 1,4390 DM și de la 82 yeni la 87 yeni. Indicatorii statistici publicați în cursul săptămânii au dovedit un ritm de creștere scăzut al economiei americane: raportul privind cererea de locuri de muncă pe luna mai a înregistrat o scădere de 7.000 față de luna aprilie; rata șomajului pe luna mai a crescut cu 5,7%; indicele lucrătorilor agricoli care nu sunt pe statele de plată a înregistrat o scădere cu totul neașteptată de 101.000, când se aștepta o majorare de 170.000, ceea ce a dus la deprecierea dolarului american până la nivelul de 1,3910 DM. Principalul motiv care nu a permis o depreciere mai accentuată a dolarului american în raport cu celelalte valute a fost teama de o nouă intervenție a FED pe piața valutară. La sfârșitul săptămânii, pe piața bonurilor de tezaur s-a înregistrat o scădere a dobânzilor acestora, fapt care lasă loc expectațiilor privind o prezumtivă reducere a ratei dobânzii la dolarul american de către FED.

Seminar la Sinaia

În perioada 3-4 iunie a.c., s-a desfășurat la Sinaia un Seminar internațional pe tema „Economia României:

Problemele Fundamentale ale Tranziției”, în organizarea comună a Ministerului Afacerilor Externe, Băncii Naționale a României și Reprezentanțelor FMI și BERD, Delegației Uniunii Europene în țara noastră.

Pe ordinea de zi a Seminarului a figurat o problemă bogată referitoare la rolul pieței și prețurilor, chestiuni macroeconomice (politici monetare, fiscale și ale cursurilor de schimb), politici structurale (privatizare, restructurare, dezvoltarea pieței de capital, promovarea investițiilor), sprijinul acordat României de organisme financiare internaționale.

Moderatorii acestui Seminar au fost dnii Mișu Negrițoiu, consilier prezidențial, miniștrii de stat Mircea Coșea și Florin Georgescu și Guvernatorul B.N.R., Mugur Isărescu.

Printre invitații la seminar se numără prof. Constantin Ionete, ministrul comerțului, înalți funcționari reprezentând ministerele industriilor, transporturilor și muncii și protecției sociale, Fondul Proprietății de Stat, Guvernul, Agenția Națională de Privatizare, Agenția Română pentru Dezvoltare, Agenția de Restructurare, Comisiile pentru Economie, Finanțe, Buget și Privatizare ale Parlamentului, Ministerul Afacerilor Externe. Au participat, de asemenea, reprezentanții în România ai Fondului Monetar Internațional, Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Băncii Internaționale pentru Reconstrucție și Dezvoltare, precum și șefa Delegației Uniunii Europene la București.

BANCOREX

BANCA ROMÂNĂ DE COMERȚ EXTERIOR S.A.

"CARDUL"

(CARTEA DE PLASTIC)

INSTRUMENT MODERN DE PLATĂ

Implementarea sistemului de plată pe bază de carduri - cărți de plastic - în România presupune în primul rând aderarea băncilor la una sau mai multe organizații de carduri.

Într-o primă etapă, BANCOREX, împreună cu alte patru bănci comerciale românești, a devenit membră a organizației de carduri VISA INTERNATIONAL.

În această calitate, BANCOREX își propune ca, începând cu prezentul articol, să prezinte VISA INTERNATIONAL pe piața românească.

VISA INTERNATIONAL - CEL MAI MARE SISTEM DE PLĂȚI DIN LUME

VISA INTERNATIONAL este o organizație non-

profit formată din instituții financiare și are ca membri peste 22.000 bănci din întreaga lume, devenind o organizație globală în adevăratul sens al cuvântului.

Ea este finanțată de către membrii săi, prin intermediul taxelor și comisioanelor plătite de către aceștia pentru serviciile asigurate (tehnice, de marketing, de comunicații și consultanță).

VISA reprezintă cel mai mare sistem de plăți din lume, cu peste 260 milioane carduri emise. Cardurile VISA sunt acceptate de peste 7,7 milioane de comercianți și peste 300.000 unități bancare din întreaga lume.

Rolul organizației VISA este de a-și sprijini membrii prin:

- licențierea, promovarea și protecția mărcii, VISA fiind o marcă înregistrată;
- dezvoltarea și îmbunătățirea produselor VISA;
- oferirea infrastructurii pentru telecomunicații și decontarea tranzacțiilor.

Există cinci tipuri de carduri VISA, destinate unor anumite categorii de clienți - posesori de card:

- Classic card - accesibil oricărui solicitant;
- Business card - adresat personalului firmelor, care călătorește în interesul serviciului;
- Gold card - pentru persoane cu venituri importante;
- Electron card - accesibil persoanelor cu venituri

mici;

- Plus card - utilizabile numai în automatele bancare de distribuire a numerarului.

Indiferent de tipul cardului, pe una din fețele sale apare inscripționat simbolul VISA, reprezentând 3 benzi orizontale (albastru, alb și galben) și holograma tridimensională cu imaginea unui porumbel.

1) VISA CLASSIC card, considerat un produs "de masă", este destinat majorității clienților, fiind utilizat de aproximativ 70% dintre clienții unei bănci membre VISA.

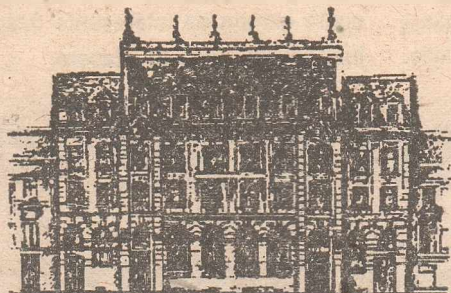
Se poate utiliza pentru a efectua plata mărfurilor/ serviciilor achiziționate de la comercianți care acceptă carduri VISA ori pentru a ridica numerar de la ghișeele băncilor membre VISA sau de la automatele bancare.

Următorul articol va continua prezentarea tipurilor de carduri VISA, a particularităților și avantajelor presupuse de fiecare dintre acestea.

BANCOREX rămâne la dispoziția dvs. și, pentru orice informație suplimentară, răspunde la

telefon: 614.91.90
int. 9221, 9222, 9223

În toate meseriile, dar primordial în jurnalistică, morala și autocenzura sunt esențiale pentru realizarea echilibrului necesar democrației și progresului.

De când cu democrația, s-a instaurat „obiceiul” ca, pasămite, Parlamentul să controleze activitatea SRI-ului. Așa că, aceștia din urmă prezintă, anual, un raport celor dintâi. Preluat de marile cotidiene, raportul va fi cu siguranță crezut, cuvânt cu cuvânt, de către toți cititorii de... bine. Iată însă că suntem în posesia unor informații care ne spulberă încrederea în cel puțin unele dintre „mărețele” realizări ale faimoasei instituții.

Am primit din partea unui fost ofițer SRI solicitarea de a face public cazul său, deocamdată fără a da numele implicate. Omul se simte nedreptățit și acuză instituția cu pricina. Ce-o fi la mijloc?, ne-am întrebat. Ce „jocuri”? Cine cu cine? Am decis să publicăm povestea, pentru că implică Raportul SRI. Și să încercăm să aflăm mai departe despre ce e vorba, de fapt.

Un „caz” din Raportul SRI este dezmințit de însuși ofițerul implicat

□ **„Marele succes” s-a lăsat cu... pensionarea forțată a ofițerului respectiv și cu avansarea altora**

Pornim de la un fragment din raportul SRI pe anul 1994, unde scrie, negru pe alb: „Într-un alt caz, serviciul de informații al unei țări vecine a acționat direct, în scop de recrutare, asupra unui ofițer, cadru al unei secții de informații județene a SRI, din zona Transilvaniei. Selecția s-a realizat printr-o fostă informatoare a sa, stabilită după 1990 în țara vecină, iar studiul asupra acestuia a fost efectuat prin mijloace complexe de documentare, inclusiv tehnică (foto și video), realizat atât în România cât și în exterior. Cu prilejul ultimei deplasări în capitala acestei țări, două cadre de informații autohtone, acționând brutal, au condus ofițerul la un motel, unde s-a trecut la atragerea acestuia la colaborare, folosindu-se alternativ exercitarea de presiuni psihice și oferirea de avantaje materiale. După revenirea în țară, s-a încercat recontactarea sa, în mod legendat, potrivit sistemului de legătură impersonală prestabilit. În scopul protecției ofițerului și prevenirii penetrării sistemului SRI, s-au inițiat și sunt în curs de derulare măsuri de control și documentare a acțiunii pe teritoriul nostru”.

Ce se poate înțelege, la prima vedere? Că întreaga acțiune de evitare a racolării este opera SRI. Ce nu se știe la nivel de simplu cetățean este că, pe baza acestei... victorii, s-au clădit cariere frumoase, anumite persoane avansând atât în grad cât și în funcție. Deh, dacă au fost merituosi...

Cât de merituosi au fost, aflați chiar de la respectivul ofițer SRI, victimă a acțiunii de racolare.

Am rezistat 12 ore la amenințări și promisiuni.

Am raportat imediat totul

„Prima parte a fragmentului este adevărată. Adică, într-adevăr, s-a încercat racolarea mea de către agenții țării respective. M-au ridicat, prezentând legitimații de poliști, chiar din fața spitalului. Grave probleme de sănătate mă obligau ca, din vreme în vreme, cu acordul șefilor mei, să fac deplasări în țara respectivă pentru a putea continua un anume tratament care trebuia să dureze un an. Exact la mijlocul perioadei, în aprilie 1993, s-a întâmplat. M-au uimit ce multe informații dețineau, nu numai despre mine, dar și despre membrii familiei mele, adrese, locuri de muncă, tot tacâmul, înregistrări video bine documentate. Vă asigur că și amenințările erau pe măsură, ca și avantajele materiale promise.

Am rezistat eroic, deși extrem de slăbit. Am negat permanent apartenența mea la structurile SRI, susținând că lucram în Poliție ca și contabil. Văzând că mai mult nu pot scoate de la mine, mi-au cerut să le furnizez date cu caracter general, cine intră, cine iese de acolo, mărunțișuri. Am scăpat, după 12 ore, promițându-le că voi fi atent. A rămas să fiu contactat la următoarea mea vizită în țara respectivă”.

- Ce s-a întâmplat, apoi?

- Am ajuns în oraș la ora 23, în aceeași zi. A doua zi, la ora 7, după

o noapte întreagă de frământări, am luat decizia să raportez totul ofițerului cu protecția, cel ce răspundea de asemenea cazuri.

El s-a arătat entuziasmat de atitudinea mea, a înregistrat, pe fragmente, conversația noastră, m-a implorat să păstrez cu strictețe secretul și, nu în ultimul rând, mi-a promis protecție. În sfârșit, mi-a promis marea cu sarea, că vor veni și alții, de mai sus, că vor cerceta, că vor merge pe fir etc. Decizia mea fusese luată. Nu mai aveam ce căuta în țara respectivă. Am renunțat la orice tratament, deci, practic, chiar la propria mea viață.

- De ce aveai nevoie de protecție?

- Pentru că normal ar fi fost ca, în momentul în care ei realizau că m-au pierdut, să înceapă acțiuni de intimidare chiar și asupra membrilor familiei mele. Luni de zile n-am ieșit din casă. Am trăit într-o teroare cumplită. Întreaga mea viață s-a schimbat.

Caimacul avansărilor în grade și funcții

- Unde intervine neadevărul din respectivul fragment?

- Întâi, vedeți dv., „cazul” e așa de clar prezentat că, de fapt, numai numele meu lipsește... Halal protecției! Mai mult, deși mie mi se interzisese să discut cu cineva despre situația mea, „cazul” ajunsese în gura târgului. Primeam compătimiri, mesaje de „solidaritate”. Când a apărut raportul în presă, respectivele persoane au înțeles despre cine era vorba în... propoziție.

Ah, da! Niciodată agenții străini nu au mai încercat să mă contacteze. În raport, se afirmă contrariul!

- Cu timpul...

- Cu timpul, mi-am dat seama că respectivul ofițer cu protecția a folosit acest caz pentru a-și construi cariera și a avansa în funcție. Cel care îl „ținea în brațe” a și fost la excepțional înaintat în gradul de general. Deci, cu timpul, el a început să mă evite, nu mai voia să discute nimic, promitea generalități. După ce a aflat toate amănuntele necesare, m-a uitat. Cu timpul, am fost trecut pe linie moartă, într-o muncă fără tangențe cu informațiile. Cu timpul, m-am și pensionat pe caz de boală. După 16 ani de serviciu, am fost considerat inutil...

- Ce vă dezamăgește cel mai tare?

- Faptul că instituția nu dă doi bani pe protecția ofițerilor ei. Că cei de acolo cunoșteau amănunte strict secrete de la locul meu de muncă și nimeni nu pare deranjat de acest fapt. Că pentru a închide gura colegilor ce mă cunoșteau drept un ofițer conștiincios, se lansează zvonuri mincinoase privind o colaborare a mea, vezi, Doamne, cu respectivii agenți. Că cei de mai sus nu verifică informațiile primite, însușindu-și-le pe nemestecate. Că și în SRI, construirea unei cariere valorează mai mult decât adevărul.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

P. S. Promitem să revenim cu amănunte extrem de interesante despre cei implicați în această afacere.

Ultima oră

De acum înainte se va spune CRRROM !

FLACĂRA BIS magazin

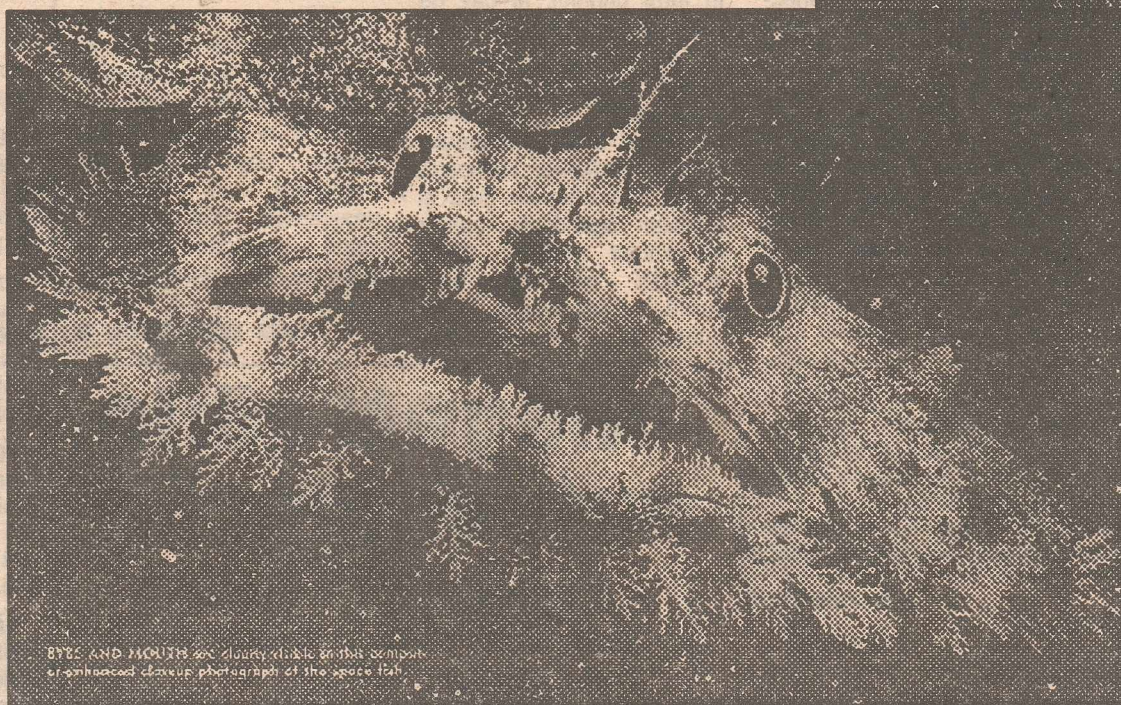
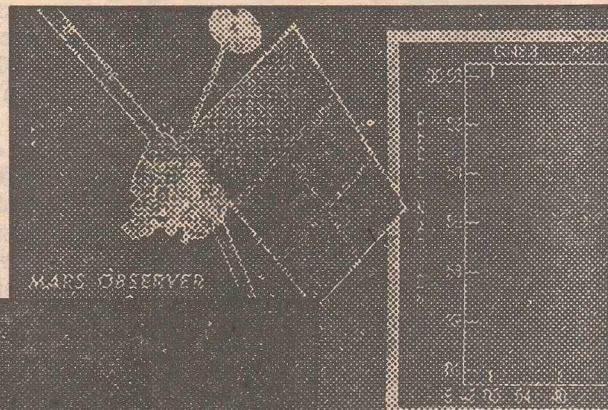
Redactor șef: LIVIU TIMBUS

**Atenție ! Cu 500 de lei
ați plătit și FLACĂRA.
Două reviste în același preț !**

24

Cu zece zile înainte de a-și termina activitatea

Sonda „Mars Observer” a fotografiat un uriaș pește spațial

O fotografie secretă realizată de NASA, înfățișând un pește de dimensiuni incredibile plutind în spațiu, demonstrează că viața nu numai că există pe alte planete, dar ea este prezentă chiar în vastele dimensiuni ale spațiului însuși. Acestea sunt concluziile astrofizicianului dr. Benjamin Frania, cel care a obținut, din surse NASA, o fotografie

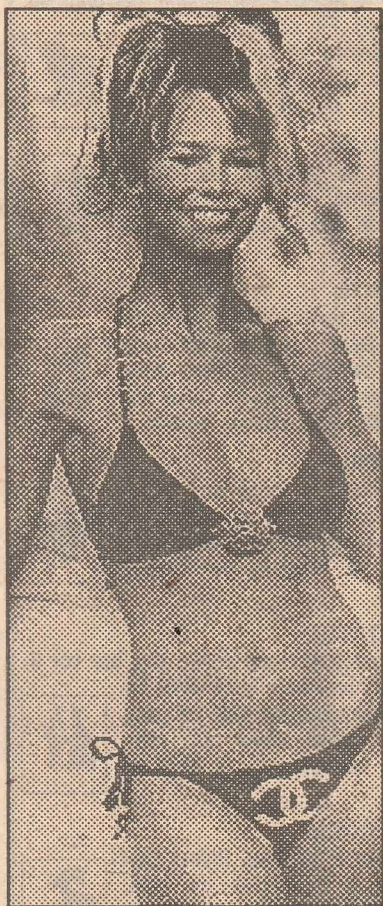
care fusese transmisă de pe Mars Observer înainte ca sonda spațială să-și înceteze activitatea de cercetare la 21 august 1993. Cu toate că purtătorul de cuvânt NASA a refuzat orice comentariu, specialiștii au estimat lungimea ciudatei creaturi ca fiind de aproape... 750 de mile! „Această fotografie dovedește că universul este plin de forme de viață despre care

noi nu știm nimic”, afirmă dr. Frania, care este considerat drept unul dintre cei mai competenți oameni de știință în domeniul spațiului. „Nu trebuie să comitem o eroare de interpretare; aceasta este o descoperire de maximum interes, care ridică problema importanței omenirii în plan universal. Nu cred că peștele constituie o amenințare pentru planeta noastră,

deoarece sonda se afla la circa 230 milioane de mile distanță de Pământ în momentul efectuării fotografiei. Pe de altă parte, nu pot prezice viitorul; doar timpul ne va arăta dacă peștele spațial se îndreaptă spre noi sau plutește pur și simplu, fără nici o destinație precisă”. Criticii doctorului Frania sunt de părere că așa-zisul „pește spațial” nu este altce-

va decât o ciudată configurație de gaze, praf și lumină. Drept răspuns la această provocare, dr. Frania a dezvăluit presei un raport secret NASA, din 13 august, în care se afirmă: „Departate de a arăta o imagine întâmplătoare, fotografia pare să prezinte o formă de viață care aduce foarte mult cu un pește”. „Acesta nu este decât un adevăr spus pe jumătate, a replicat dr. Frania. Nici măcar nu ai nevoie să fii licențiat în fizică pentru a constata că este vorba de un pește viu, care respiră. Cum respiră, în condițiile unor temperaturi extrem de scăzute, fără oxigen, rămâne un mister. Din nefericire, singura dovadă de care dispunem rămâne această fotografie”.

**ALEXANDRU
OROS ■**

Claudia Schiffer trimite la tipar prima sa carte

Frumoasa blondină, celebră în toată lumea, a devenit și autoarea unei cărți în care își povestește viața de zi cu zi. Ea se intitulează Claudia Schiffer - viața particulară. Asaltată de ziariști, ea a acordat 65 de interviuri, fără să-și întrerupă activitatea de manechin. „Este vorba deci de o biografie?” a fost întrebată. „Nu, pentru aceasta sunt încă prea tânără. Este numai un album de fotografii comentate”, răspunde regina manechinelor, despre care ziariștii afirmă că este mult mai frumoasă în realitate decât în poze. Răspunde cu profesionalism și întotdeauna zâmbind.

Fiecare zi din anul în curs îi este planificată. Cel mai tare o amuză întrebarea dacă știe să gătească. „O, nu, absolut deloc. Trăiesc cu ajutorul cuptorului cu microunde. În rest, legume, și fructe. O foarte severă disciplină în această privință”.

Armata Română merge la piață!

A devenit o figură obișnuită, comună, întâlnită aproape zi de zi, pe străzile aglomerate ale marelui oraș. El, ofițer al Armatei Române, cu mâinile lungite de sacose, bagaje, cu brațele pline de pachete. Îmbrăcat în uniformă, face piața, târguiește prin magazine sau servește „una mică” la cârciuma din colț. Nădușit, cu casceta pe-o ureche, ofițerul „vorbește” despre gloria apusă a uniformei Armatei noastre.

Că fenomenul tinde să ia proporții generalizante, au observat și mai-marii din ministerul de resort și iată ce ne-a declarat chiar dna mr. Elena Olariu, purtătoare de cuvânt: „Este adevărat, regulamentul serviciului interior, cel ce prevede normele de conduită a militarilor în interior și în viața particulară, stipulează că este interzisă transportarea pachetelor voluminoase. Dar ce să facă acel ofițer, bărbat sau femeie, care termină serviciul la ora 18 ? Dacă ordonanțe nu mai există, cine trebuie să meargă la cumpărături și în ce ținută ? Până ajunge acasă, până se schimbă, se închid toate magazinele.

Sigur, nu agreăm asemenea comportări... Să vă dau un exemplu, totuși: înainte de Revoluție (când, probabil, severitatea era mai... - n.n.), o colegă își ducea copilul la grădiniță, dimineața, pe la ora 6, transportându-l în brațe. A fost oprită de un colonel care a admonestat-o energic. Atunci, ea i-a pus copilul în brațe și i-a indicat adresa... grădiniței, făcând stânga-împrejur... În statele civilizate, cadrele militare au tot felul de facilități: casă de comenzi, restaurant, curățătorie etc. în interiorul cazarmei”.

Desigur, nu ne apucăm să deplângem... soarta ofițerului român și nici nu am putea fi de acord cu măsuri extreme gen coaserea buzunarelor uniforme ca pe vremea marelui Antonescu. Ba, chiar avem și înțelegere pentru unele situații. Totuși, ne permitem să observăm că, în ciuda motivațiilor și scuzelor invocate, uniforma Armatei Române își pierde din prestanță și ofițerul riscă diminuarea demnității de militar.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Metoda chinezească Do-In:

Proceduri simple, rezultate surprinzătoare. Încercați!

Există o tehnică simplă, dar eficientă, aplicată la mul cu energia vitală, fără de care acesta nu poate funcționa în stare perfectă!

mâini, folosită de unele popoare asiatice și numită de chinezi „Do-In”, care face ca organismul uman să-și revină dintr-o oboseală inexplicabilă, senzații de frig, dureri vagi abdominale, precum și din multe alte senzații neplăcute ce ne jenează, enervează, tracasează și care semnalizează că nu suntem într-o formă fizică perfectă. Este o practică milenară, care reechilibrează funcționarea organelor sau cum spun asiaticii „reincarcă organis-

mul cu energia vitală, fără de care acesta nu poate funcționa în stare perfectă!” Doctorul J. Rofidal, după ce a practicat timp de 20 de ani „Do-In” în Japonia, a publicat o carte în care explică această metodă. El arată că mâinile, urechile și tălpile picioarelor reprezintă un fel de „centrală energetică”, la care sunt conectate toate circuitele nervoase ale corpului. Astfel, în degetul mare găsim „terminalele” plămănușului și ale ficatului, în cel arătător - ale intestinului gros, dar și ale gurii. Degetul mijlociu corespunde cu circulația sângelui însă este legat și de funcțiile inimii și ale organelor genitale. Inelarul este legat de sistemul ner-

vos al organismului, iar degetul mic este în legătură directă cu intestinul subțire, inima și acționează asupra funcțiilor sexuale.

Masarea falangelor se face prin mișcări de tragere și respingere și prin frecări în spirală, având însă grijă ca mâinile să nu fie reci. Astfel, în cazul unor răceli, bronșite sau crize de ficat „Do-In” recomandă să se acționeze pe degetul gros și să se apese cu putere în jurul unghiei. În caz de dureri de dinți sau dificultăți în asimilarea hranei se apasă la baza unghiei arătătorului, cu porțiunea tăioasă a unghiei degetului gros. Porțiunea cămoasă aflată între degetul gros și arătător oglindește starea intestinului subțire. Dacă această porțiune este suplă, înseamnă că intestinul este sănătos,

dacă este tare sau dureroasă la apăsare rezultă că pot apărea sau există neplăceri la stomac și abdomen. În cursul iernii, când este frig, degetul mijlociu, ce este în legătură cu circulația sângelui, se albește primul. Acesta va trebui să fie masat des de hipertensivi și de cardiaci pentru a-și regla tensiunea și îmbunătăți funcțiile inimii. Când ne simțim într-o stare neplăcută, fără o cauză evidentă, „Do-In” recomandă masarea inelarului, iar dacă avem amețeli se va apăsa la baza degetului gros și arătător. Aplicarea repetată a acestei metode simple, dar eficiente de tratament, dă rezultate neașteptate, fără a fi utilizate medicamente, ce toate au și o parte nocivă.

ADAM DORNESCU ■

Cine sunt, ce vreau?
Mă numesc Raul Dumitrescu, sunt inginer și începând cu 1989 m-am redobândit sănătatea prin autoterapie. M-am vindecat, astfel, de cancer la colon și mi-au dispărut urmele infarctului. Ce doresc? Să împărtășesc experiența mea milioanelor de suferinzi din România. Prin metoda mea, orice boală poate fi învinsă!

Așa cum v-am promis, în acest episod, vă voi relata despre câteva cazuri de vindecări „miraculoase”. „Eroli” sunt dintre cei care s-au hotărât să urmeze, cu strictețe, cura de dezintoxicare ce durează 21 de zile. Precizez că toate progresele au fost obținute numai după postul de curățire! Adică, înainte de aplicarea tratamentului natural necesar în cazul bolilor respective. Numai că, dacă nu se ține seama de implicațiile profunde ale alimentației naturale și dacă se reiau vechile obiceiuri dăunătoare de a consuma hrană moartă, de a fuma etc, boala revine cu violență și pot apărea complicații nebănuite. Încă o dată vă sfătuiesc ca înaintea oricărei decizii importante să mă consultați.

I-a revenit auzul!

Mihai Romulus Vițădăia, 23 ani, suferea de deficiențe de auz, infecție genito-urinară, circulație sanguină defectuoasă, sensibilitate hepatică, a sinusurilor, stare de astenie. Conform propriilor declarații și a rezultatelor investigațiilor medicale efectuate, s-a constatat: percepția auditivă a lumii înconjurătoare a ajuns la 90 la sută. Auzul s-a îmbunătățit cu 25 la sută la urechea dreaptă. A dispărut disfuncția aparatului urinar. Au dispărut coșurile de pe față și umeri. A crescut capacitatea imunitară.

Nodulii mamari s-au... „topit”

Virginia Maria Vasilescu, 63 ani: hipotensiune, cardiopatie ischemică, angor la efort și stres, dischinezie biliară, noduli mamari bilaterali. Principala „realizare” a fost dispariția nodulilor mamari. S-au ameliorat migrenele, iar crizele de angor s-au rărit.

Alegeți căile autovindecării

A eliminat cele circa 30 de pietre de la bilă!

Dan Ștefănescu, 21 ani, avea deficiențe de vedere, mai ales la ochiul stâng. Acuza dureri de ficat, bilă, de inimă și amețeli puternice. A eliminat, după trei săptămâni, opt pietre de 2,5 centimetri diametru și alte 20 de diferite mărimi. Oboseala și nervozitatea au dispărut. Durerile cardiace s-au redus ca frecvență de apariție.

Chisturile ovariene s-au... „retras”

Adriana Bocăneț, 19 ani: de la vârsta de 17 ani, medicii îi descoperiseră chisturi ovariene: stânga 3,1 centimetri și dreapta 4,5 centimetri. Avea dureri la contact sexual, anexită, varice, miopie, acnee, irascibilitate crescută. După cură, au dispărut, complet, chisturile ovariene, anexita s-a vindecat în proporție de 80 la sută și stările de irascibilitate au dispărut.

A eliminat calculii renali

Radu Alexandru Munteanu, 5 ani: de circa trei ani, fusese diagnosticat cu litiază urinară și formațiuni de calculi în rinichiul drept. Suferea de colibaciloză digestivă, proteus urinar, stafilococ auriu și sindrom de malabsorbție. În 21 de zile, a eliminat calculii renali. Starea de sănătate s-a ameliorat în mod evident, i-a revenit pofta de mâncare și a început să se îngrășe.

Bălbăiala dispare!

Florin Sache, 28 ani, avea deficiențe de vorbire. Sub omoplatul drept și sub braț, crescuseră noduli de diferite mărimi. Suferea de alergii la praf și la fum de țigară. Avea pusee de frică și o stare de teamă permanentă. După „tratament”, au dispărut, complet, deficiențele de vorbire. Nodulul de sub omoplat s-a redus cu 90 la sută și cei de sub braț au dispărut. „Pacientul” a căpătat siguranță de sine, i-a crescut forța fizică, a dispărut teama.

Horoscop

Săptămâna 12-18 Iunie

GEMENI

Ar fi timpul să faceți o călătorie pentru că va fi deosebit de profitabilă. Starea sănătății este bună, cu banii veți sta minunat și dacă vă convingeți iubita (iubitul) să meargă cu dv., călătoria va fi de neuitat.

RAC

Ținând cont că stelele nu prea au strălucit pe cerul dv. zilele trecute, chiar dacă nu credeți, în această săptămână lumina lor este foarte puternică. Cum și soarele își îndreaptă razele spre dv., zilele ce vor urma se pot descrie printr-un singur cuvânt: minunat.

LEU

Clipele minunate începute zilele trecute continuă în această săptămână, dar banii se mai răresc. Fiți atent(ă) la cheltuieli. Sănătatea vă face unele mici probleme, dar stați calm(ă) fiindcă nu este de durată.

FECIOARĂ

Pentru dv. această săptămână este superbă. V-ați dori ca timpul să stea în loc fiindcă totul merge din plin.

BALANȚĂ

Lucrurile se înrăutățesc pe zi ce trece. Bani puțini, sănătate proastă, conflicte la serviciu, unele neînțelegeri cu persoana iubită. Vă recomand să vă păstrați calmul.

SCORPION

Dacă doriți cu orice preț să vă rezolvați problemele, încercați să le luați pe rând. Nu veți reuși niciodată să le rezolvați pe toate o dată.

SĂGETĂTOR

Zile destul de bune pentru dv., dar vor fi unele mici probleme la serviciu. Cu bugetul și dragostea stați minunat, acestea având darul să compenseze neliniștea de la locul de muncă.

CAPRICORN

Cu calm și răbdare, ținând cont că banii și sănătatea vă ajută, reușiți să duceți la bun sfârșit ceea ce v-ați propus pentru aceste zile. Persoana iubită vă susține întru totul.

VĂRSĂTOR

Vor fi unele furtuni în jurul dv., dar nu vă vor afecta prea tare, fiindcă psihicul dv. este puternic. Vă pândesc unele surprize și cheltuieli neprogramate. Starea sănătății este bună, iar la serviciu nu sunt probleme.

PEȘTI

Dacă vreți să reușiți în afacerile pe care vi le-ați propus, mai scoateți niște bani din buzunar. Starea sănătății este admirabilă, iar persoana iubită este mai mult ca niciodată alături de dv. Impuneți-vă punctul de vedere la serviciu și veți fi recompensat.

BERBEC

Nimic nu vă merge în această săptămână, deci nu vă pierdeți calmul fiindcă acești nori nu vor rămâne pentru mult timp pe cerul dv. Sănătatea este bună și cât timp aceasta există aveți răbdare.

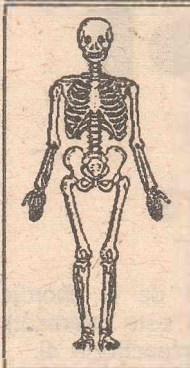

TAUR

Nu mai amânați nici o secundă afacerile pe care aveți de gând să le faceți. Cu cât veți întârzia cu atât va fi mai greu să le rezolvați. Ținând cont că banii, prietenii și persoana iubită sunt alături de dv., bateți fierul cât e cald.

Curier medical

● Dureri ale coatelor - produse de foarte multe ori de jocul de tenis - pot fi a c u m înlăturate cu unde de șoc, comunică dr. Joachim

Hais, din Bad Orp (RPS). Terapia este asemănătoare celei folosite la tratarea pietrei la rinichi. Pentru un sfert din pacienți sunt suficiente cinci astfel de ședințe, pentru ca durerile să dispară. Aproape în toate cazurile, operația poate fi evitată.

● Acupunctura alungă zgometele neplăcute. Unii oameni aud aproape în permanență zgomote în urechi,

ca un fel de bâzâit neîntrerupt. 12 ședințe de acupunctură sunt suficiente pentru a scăpa de această suferință, anunță un expert în materie.

● Centura de siguranță protejează inima. Ea ne apără de traumatismele coro-

nariene, care apăreau foarte des înainte de folosirea centurii de siguranță, datorită presării volanului pe mușchiul inimii, afirmă un grup de medici englezi.

● Insecticidele, mai ales atunci când sunt folosite zilnic, duc la apariția leucemiei și a cancerului ganglionilor limfatici, ne avertizează specialiștii.

Uleiul de măsline reduce riscul cancerului la sân

Aceasta este concluzia la care a ajuns șeful unui studiu pe această temă efectuat la Institutul Național pentru cancer din Statele Unite. „Pericolul de a face cancer la sân se reduce cu 25% la femeile care consumă zilnic diferite mâncăruri preparate cu ulei de măsline, de exemplu salată, spune profesorul D. Trichopoulos. Acizii grași nesaturați conținuți de uleiul de măsline joacă acest rol protector. Totodată, avertizează prof. Trichopoulos, uleiurile sau grăsimile cu un conținut bogat de acizi saturați favorizează dezvoltarea celulelor de cancer.

Ați mâncat prea mult? Faceți o cură de sucuri!

Ați chefuit la sfârșitul săptămânii și acum vă strânge fusta? Faceți o zi cură de sucuri. În felul acesta slăbiți până la un kilogram. Motivul: sucul curăță, dezintoxică organismul. Metabolismul va acționa din nou la cote înalte. În afară de aceasta, prin intermediul sucurilor, vă sunt asigurate vitaminele, substanțele minerale și microelementele necesare. Se întărește astfel sistemul imunitar, iar pielea capătă o frumoasă culoare roz. Beți deci cel puțin 2 litri. Cel mai bine este ca, pe lângă suc, să consumați apă minerală săracă în natriu și ceai de plante, de exemplu din frunze de coacăze, care drenează, sau ceai de soc, care curăță pielea și sângele. Dacă nu preparați singură sucul și îl cumpărați, aveți grijă să nu conțină zahăr și natriu.

Tot mai mulți bărbați fac operații estetice

Ne-am obișnuit să asociem întotdeauna cuvântul cochetărie cu elementul feminin. Statisticile americane arată însă că nu este chiar așa. O să vă convingeți desigur când o să aflați că fiecare al treilea pacient care intră într-un cabinet medical pentru a face operații estetice este un bărbat. Fiecare al zecelea dintre ei cere să i se

îndepărteze ridurile, a declarat opiniei publice prof. dr. Heinz Bull. În Germania, de exemplu, se efectuează anual 40.000 de operații tip Face-Lift, iar numărul bărbaților crește în permanență. Mai este de spus un singur lucru: din păcate fiecare a treia operație constituie un eșec.

La granița dintre aliment și medicament:

MURUL

Patria murului (*Rubus fruticosus* L.) o constituie Europa de Nord și de Vest, fiind larg răspândit în zonele temperate ale globului, situate în subzonele de altitudine mijlocie, prin pădurile submontane și montane.

Murul este un arbust aproape nelipsit, în unele țări, din grădinile de lângă casă.

La noi în țară acest arbust este foarte bine reprezentat în flora spontană, încât problema culturii sale în grădini nu este de mare necesitate. Se cuvine precizat, totuși, că în cultură, specia *Rubus fruticosus* L. a produs unele soiuri valoroase, dintre care amintim: Kittatinny, Lawton, Lucreția, Wilson timpuriu, De munte, Eldorado etc.

Sub aspect alimentar, murele au

aproximativ aceeași valoare cu zmeura. Fiind ușor perisabile și având o slabă rezistență la transport și păstrare, cea mai mare parte a producției de mure este folosită sub formă de derivate (suc, sirop, dulceață, gem, lichior etc.).

Sucul și siropul de mure se numără printre băuturile răcoritoare cele mai apreciate.

Principalii constituenți ai fructelor de mur sunt: zahăr (3,48 g %), pectine (0,94 g %), acizi organici (izocitric și malic), monoglucide, vitamine (A și C), materii grase, săruri minerale, substanțe gumoase și un ulei esențial cu însușiri bactericide.

Din punct de vedere alimentar și terapeutic, murele sunt nutritive,

au proprietăți astringente, laxative (consumate pe stomacul gol), depurative.

Fructele de mur sunt indicate în cazurile de diaree, menometroragie (hemoragie uterină), afecțiuni pulmonare, angine.

Pentru uzul intern, murele se consumă ca atare sau sub formă de decoct.

Siropul de mure, în doză de patru linguri pe zi, se recomandă în cazuri de diaree la copii, angine.

Frunzele de mur (*Folium Rubi fruticosi*), adică foliolele fără pețiolul principal, conțin tanin, flavonoide, acizi organici (malic, lactoizocitric, succinic, oxalic etc.), vitamina C (circa 40 mg %), inozitol ș.a. Ele se folosesc sub formă de infuzie în gargarisme, contra anginei și aplicații locale, în cazuri de fisuri anale și hemoroizi.

ing. ION I. ROVENȚA ■

Măria Sa domnul doctor

Întrebări pe stomacul gol

Capitalismul a creat medicul cinematic. Socialismul, pe cel sedentar. Să mă explic.

Cu 4-5 decenii în urmă (ca să mă sprijin pe amintiri din copilăria mea), doctorii se recomandau ca excelenți rapsozi și gimnaști. De abia treceai pragul unui medic privat și omul te potopea cu întrebări și zâmbete. Apoi te întindea pe pat și începea să-ți frământă mădulele ca pe o cocă de strudel. Îți asculta oftatul, te pune să scoți limba, îți mângâia hernia, te pune în patru labe, sprijinit în coate, ca pe o rachetă sol-aer. Pentru ca la sfârșit, neapărat, să te treacă prin fața aparatului roentgen, chiar dacă tu sufereai numai de bătăături. Asta pentru a-ți demonstra câtă energie fizică și mentală cheltuiește spre a veni de hac bolii ce te chinuie.

De această pantomimă și gimnastică lucrativă, medicul privat s-a despărțit de îndată ce a devenit lefegiu la stat. În această nouă ipostază îl cunoaștem cu toții din cabinetele policlinicilor. Mohorât, somnolent, înșurubat în scaun, cu un ritual terapeutic desfășurat pe două etape: punerea întrebărilor și completarea foilor de trimitere către laborator, radiologie, EKG. În final, o tăcere grea încărcată de semnificații. Din care pacientul înțelegea că a sosit momentul cel mai important: scoaterea ploconului din sacosă sau a plicului sfânt din buzunar. O, Doamnelor Medicilor, la fel ca ospătarilor și frizerilor, sunt persoane extrem de sensibile. Să te ferească sfântul să le mai calci în prăvălie dacă nu le-ai mulțumit frumos. A doua oară riști să-ți prescrie la ulcer hapuri cu pioneze. Oricum, nimeni nu i-a luat vreodată la întrebări. Spaimele ipohondrice ale milițianului și activistului de partid l-au ferit de control și represalii. Au avut camera plină în cele mai negre zile ale ceaușismului.

Multe nu s-au schimbat de atunci și până azi. Au crescut doar tarifele neafișate (până la 5000 de dolari, mi s-a șoptit, o operație mai grea). Știm: privatizarea ar face și aici ordine. Numai că ea reprezintă un pericol de moarte pentru miile de medici de operetă, obișnuiți să completeze doar foi de trimitere. Concurența i-ar supune unui examen atât de cumplit, zeci de mii ar fi nevoiți să se recalifice. Să nu le plângem de milă. Stăpânirea îi va ocroti în continuare, întârziind privatizarea medicinei. Cu această meserie de aur se poate trăi ferit de toate furtunile politice și alimentare ale planetei.

N.A. Cititorii noștri vor înțelege desigur că rândurile de mai sus vizează medicul-funcționar din chiliile policlinicilor. Toată considerația pentru specialiștii din celelalte domenii.

LIVIU TIMBUS ■

un radio actual

În fiecare zi, de luni până vineri, puteți audia la Radio Total, între orele 22.00-24.00

TALK-SHOW-uri LIVE

RADIO

637.37.90; 637.56.45

Luni: Portrete din gulagul românesc - Irina Corbu
Marți: Câinele de pază - Cornel Nistorescu
Miercuri: Punct și virgulă - Carmen Bendovski
Joi: Fiți întreprinzători - Bogdan Teodoriu
Vineri: Taxiul de noapte - N.C. Munteanu

Estetica amorului la sfârșit de secol

Cum ne plac Ei?

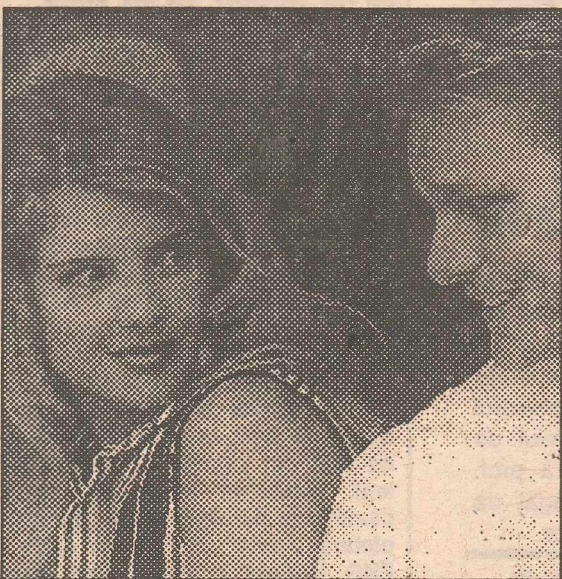
● Aspectul contează mai mult pentru bărbați.

În evaluarea potențialei partenere, bărbații apreciază, mult mai mult decât femeile, aspectul fizic. Întreaga înfățișare - părul strălucitor, tenul neted, buzele senzuale, mersul vioi - este importantă în alegerea lor. Dar există o caracteristică de care bărbații sunt atrași în mod deosebit. Când psihologul Devendra Singh de la Universitatea Texas, din Austin, a analizat dimensiunile fizice ale femeii pe care bărbații le consideră cele mai atractive, a constatat că ei apreciază mai mult forma armonioasă a șoldurilor și mai puțin dimensiunile lor, acestea reprezentând pentru ei sănătatea și „valoarea reproductivă” a femeii.

● Ce-i impresionează pe ei

Bărbații sunt mult mai sensibili din punct de vedere vizual; de exemplu, la vederea unei partenere dezbrăcate, la vizionarea filmelor sexi sau a programelor de strip-tease din cluburile de noapte și a revistelor porno. Una din posibilele explicații: hormonii sexuali masculini, testosteronul, sporește acuitatea și sensibilitatea vizuală a bărbaților.

● Slabă nu înseamnă sexi pentru bărbați

În studiile efectuate, bărbații au optat pentru femeile cu greutate normală în defavoarea femeilor șnur. „Bărbații americani au optat în majoritate pentru femeile bine făcute și nu pentru cele pe care le vedem în revistele de modă”, declară dr. Fisher.

● Bărbații doresc mai multă pasiune

Părerea psihologului american Hatfield este că bărbații și femeile diferă în dorința lor pentru excitare și diversitate. Bărbații doresc ca partenera să fie mai seducătoare și experimentată, să ia mai des inițiativa și să ofere mai multe cunoștințe în acest sens. Limbajul provocator și pasiunea le provoacă o și mai mare plăcere”, susține dr. Hatfield.

Cum ne doresc ELE?

● Calitățile apreciate de femei

Într-un recent studiu efectuat de revista *Psychology Today* pe un eșantion de 1500 de femei, acestea consideră inteligența și umorul ca fiind cele mai dorite calități la un bărbat, și apreciază mai mult abilitatea de a vorbi despre sentimente, decât un chip atractiv sau un corp bine făcut. Și un alt element esențial: aspectul îngrijit. Majoritatea femeilor au declarat că, acceptă mai curând un bărbat mai puțin bine făcut, dar proaspăt bărbierit unuia nebărbierit, dar bine făcut.

● Femeile nu preferă bărbații plini de mușchi

Cercetătorii au ajuns la concluzia că femeile preferă un bărbat normal, cu o musculatură medie, unuia de tip Schwarzenegger.

Femeile doresc ca partenerul să le vorbească despre iubire, să fie mai tandri, mai cuceritori și mai implicați în actul sexual.

Femeile răspund mai mult atingerilor, probabil datorită faptului că hormonii sexuali feminini, estrogenul, au un efect mai mare asupra pielii.

● Bărbații înalți sunt cei preferați

Majoritatea femeilor au declarat că partenerul ideal ar fi preferabil să aibă cam 15 cm în plus față de ele. De ce oare contează această înălțime atât de mult? Conform cercetărilor realizate de psihologul Leslie Martel de la Yale University, din New Haven, Connecticut, bărbații înalți au posibilitatea de a obține mai ușor slujbe bune, de a câștiga salarii mai mari, sunt mai ușor promovați și remarcați ca persoane atractive, inteligente, plăcute și de succes.

● Un bărbat ar spune orice pentru a atrage o femeie

„Bărbații folosesc o mulțime de cuvinte pentru a face curte, deoarece ei știu că aceasta place femeilor”, declară dr. Fisher. Ei au tendința de a vorbi în special despre ei înșiși: despre statutul, puterea și realizările lor. Dar ceea ce le atrage pe femei, ceea ce este cel mai

potrivit pentru un bărbat de a aborda (sau de a se preface că este interesat) în orice discuție, sunt perspectivele ei.

● Bărbații sunt mai puțin sinceri în pat decât femeile

Într-un studiu efectuat printre studenții unui colegiu din SUA, 20% dintre bărbați și numai 4% dintre femei au declarat că nu ar mărturisi potențialului partener adevărul în cazul în care ar fi găsiți seropozitivi la testul HIV.

● Bărbații au un orgasm mai rapid, dar mai rar decât femeile

Conform părerilor sexologilor, timpul necesar unei femei pentru a ajunge la momentul culminant al actului sexual este în jur de 13 minute, pe când unui bărbat îi sunt necesare doar două minute și jumătate.

● Bărbații și femeile doresc să facă dragoste din motive diferite

La vârsta adolescenței, băieții vor să facă dragoste pentru a obține experiență și plăcere, pe când fetele sunt de acord să facă dragoste doar dacă au o anumită afecțiune pentru prietenul lor. Între 21 și 35 de ani, dragostea rămâne principala motivație pentru femei, pe când bărbații caută plăcerea fizică. După 35 de ani, femeile caută plăcerea, iar bărbații vor dragoste și intimitate.

O mare surpriză

● Mai mulți bărbați decât femei sunt încă virgini la vârsta de 20 de ani

Credeți sau nu, procentajul bărbaților și femeilor care nu au făcut dragoste până la vârsta de 20 de ani a fost în continuă creștere în ultimii 40 de ani. Dar bărbații sunt astăzi primii în acest clasament al castității. Rezultatele cercetărilor efectuate de National Opinion Research Center de la Universitatea din Chicago, confirmă aceste afirmații. Astfel, 8% dintre bărbații și 6% dintre femeile născute între 1963 și 1972 erau încă virgini la aniversarea vârstei de 20 de ani.

Trei lucruri pe care femeile le bănuiesc despre bărbați (și au dreptate)

● Bărbații se gândesc mai des la sex decât

femeile.

Cercetările efectuate de Universitatea din Chicago au relevat faptul că mai mult de jumătate dintre bărbați (54%) și doar 19% dintre femei se gândesc la sex în fiecare zi sau de câteva ori pe zi. Majoritatea femeilor - 67% - se gândesc la sex de câteva ori pe săptămână sau pe lună.

Ce mai spun sondajele și studiile de specialitate

● Femeile sunt mai active și mai satisfăcute din punct de vedere sexual

La întrebarea cât de des fac dragoste, cele două sexe au dat, surprinzător, răspunsuri în proporții asemănătoare: 37% dintre bărbați și 36% dintre femei au răspuns: de câteva ori pe lună; 26% dintre bărbați și 30% dintre femei, de două ori sau trei ori pe săptămână și 8% dintre bărbați și 7% dintre femei: de patru ori sau mai mult pe

săptămână. Opt din zece persoane au declarat că dragostea le oferă puternice satisfacții emoționale și plăcere fizică.

● Dublul standard a dispărut

Numeroase studii relevă că femeile au prima experiență sexuală la vârste mai fragede, se implică într-o mare varietate de practici sexuale și rămân mai active din punct de vedere sexual decât bărbații, de-a lungul întregii vieți.

● Ce-și doresc femeile și bărbații mai mult în dragoste

În interviurile luate diverselor cupluri, se relevă faptul că ambele sexe doresc iubire, afecțiune și intimitate, bazate pe relații de prietenie. Adds Karla Baur, sexoterapeut în Portland, Oregon, declară: „Există un mai mare interes pentru calitate decât pentru cantitate”.

Pagină realizată de SIMONA SIMZIANU ■

În luptă cu diavolul

□ În Bucovina există un sat în care întâlnirea cu miracolul a devenit, de mai mulți ani, un lucru firesc, aproape cotidian. Mii de bolnavi din toate colțurile țării, oameni demonizați, epileptici, șchiopi, canceroși etc. au fost vindecați la biserica din satul Călugăreni, comuna Adâncata, cu medicamentul divin al credinței ortodoxe.

Una dintre cele mai mari minuni ale preotului Daniel Horga este și faptul că a reușit să construiască biserica (din imaginea de mai jos) pe care a visat-o la vârsta de 7 ani, în perioada cea mai neagră a „epocii de aur”. După revoluția tinerilor și contrarevoluția echipei de KGB-iști aflați și acum la putere, părintele a mai înălțat un sfânt lăcaș în satul vecin Stăncuța și un schit în satul Călugăreni, contribuind și la renovarea a 20 de biserici și case parohiale. Renunțând la viața personală, departe de familie, preotul Daniel oficiază în fiecare zi slujbe de exorcizare a diavolilor pentru cei 50-100 de adulți și copii cu probleme sosiți din țară și chiar din străinătate și cazați gratuit în cele 3-4 încăperi anexate casei parohiale. Copii de 8-10 ani aduși pe brațe de părinți au făcut aici primii pași, sub

ochii mei. Bărbați și femei sosiți cu mâini și picioare paralizate mi-au declarat că s-au vindecat aproape complet. Am auzit grohăituri sinistre ieșind din trupurile unor femei demonizate și vaiete ca niște împușcături prelungi ciuruind cântecele sfinte din timpul slujbelor.

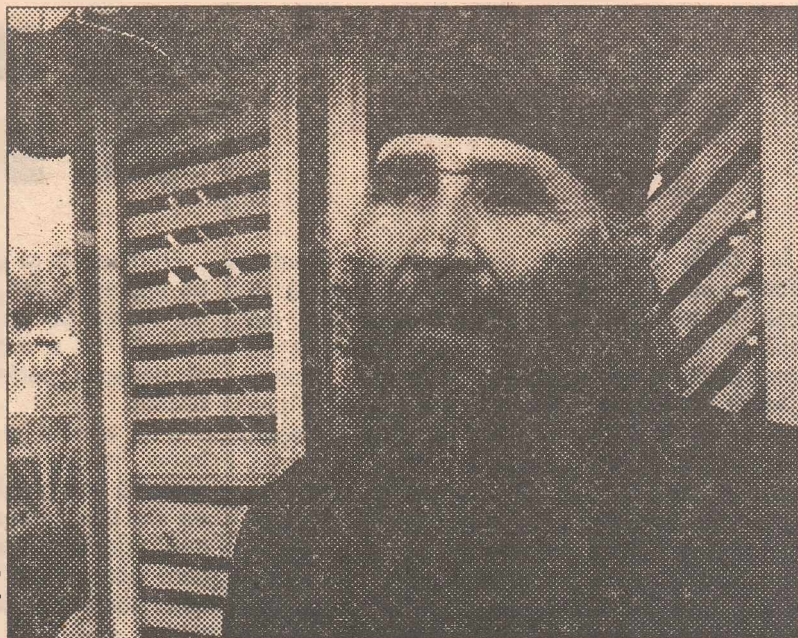
Care este recompensa terestră a acestui duhovnic de sacrificiu, aflat în linia întâi a luptei cu diavolul? A fost otrăvit de 11 ori, uneori chiar de preoți care-l dușmănesc și știe că vor mai exista 7 încercări de otrăvire, după care va muri în chinuri groaznice. Dar nu poate renunța. Viața sa nu-i mai aparține de mult timp. A devenit un paratrăsnet al suferinței celor mulți și săraci, tot mai mulți și tot

mai săraci. Acceptând pentru prima oară să facă destăinuiiri senzaționale privind experiența sa în demonologie, părintele Daniel Horga deschide cititorilor noștri o poartă spre o lume invizibilă, plină de mister.

Dar, până atunci, au cuvântul câțiva martori. Maria Bursuc (Suceava): „Părintele Daniel este foarte renumit. Vindecă boli de orice natură, mai ales cele care nu provin din naștere. Parcă-i un sfânt. Ajută oamenii nevoiași. Își sacrifică viața pentru alții. Are o putere dumnezeiască”.

Vasile Girigă (Călugăreni): „De când a venit părintele aici în urmă cu 17 ani, s-au făcut numai lucruri bune. A construit biserici noi și a reparat altele vechi, a ajutat săracii. Tot ce s-a făcut aici, toate minunile, vindecările miraculoase se datoresc credinței și posturilor repetate ale părintelui Daniel. Sunt însă unii oameni care nu-l înțeleg, mai ales pocăiții. Acționează aici forța credinței noastre ortodoxe”.

Radu Ițco (Suceava):

Preotul Daniel, omul cu puteri miraculoase
Preotul din Călugăreni are harul vindecării din naștere. Primul miracol s-a produs la vârsta de 4 ani, când a reușit să vindece o mătușă spunând doar rugăciunea Tatăl Nostru de mai multe ori

„Am fost unul dintre bolnavii preotului Daniel. M-a ajutat foarte mult. Auzisem că are puteri supranaturale. Conform doctorilor, am avut sindrom disordant. Făceam spume la gură, nu puteam vorbi, aproape nu puteam mânca, nu puteam face nimic.

Doctorii n-au reușit să mă vindece și aici în 6 luni m-am făcut bine. Acum sunt student în anul întâi la Universitatea „Ștefan cel Mare” din Suceava, secția automatizări - calculatoare”.

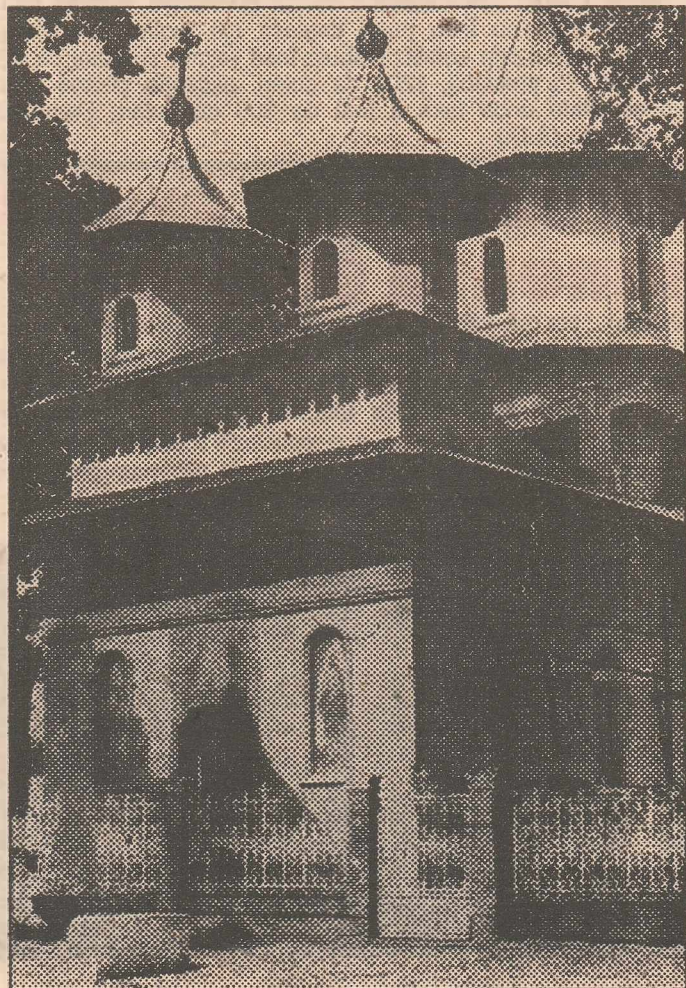
„Preotul Horga m-a vindecat de o grea suferință”

Studentul Radu Ițco din Suceava, complet refăcut, vine aproape în fiecare seară la slujbele de la Călugăreni, în semn de recunoștință dar și pentru că viața sa stă de acum sub semnul comunicării cu Dumnezeu.

Doamna B.L. (Suceava): „Nu credeam în Dumnezeu. În urmă cu două săptămâni am venit aici mânată de curiozitate. La început am crezut că totul era regizat. Însă m-am convins ulterior că este totuși puterea lui Dumnezeu. Aici există două popoare care duc o luptă invizibilă cumplită: poporul bun și poporul rău. Îmbucurător este faptul că poporul bun, puterea lui Dumnezeu, învinge. Am văzut că aceasta există și scapă pe oameni de la mare necaz. Acum îmi ispășesc și eu păcatele fiindcă n-am crezut. Mare păcat am făcut! Cred, cred, cred. Ar fi bine ca toată lumea să creadă. Vin aici ca să-mi recâștig credința. Eu singură m-am ajutat să cred și de atunci parcă-mi merge mai bine și sufletul îmi este mai curat”.

(Va urma)

CONSTANTIN SEVERIN ■

A visat această biserică la vârsta de 7 ani.

Biserica pe care părintele Daniel a visat-o la vârsta de 7 ani s-a înălțat în ultimii ani al dictaturii Ceaușescu, prin bunăvoința autorităților locale și cu eprilul entuziast al enoriașilor.

Charles Bronson și marea lui dragoste

În ciuda aspectului de mexican, Charles Bronson este lituanian. Născut într-o familie cu 15 copii, el a trebuit să lupte cu viața încă din copilărie. După ani grei de muncă mai ales ca miner plătit cu opt dolari pe săptămână, Charles a reușit să ajungă actor. Azi are o vilă la Los Angeles cu 37 de camere, piscină, teren de sport și un mic parc de distracții, iar lângă localitatea Vermont, din Virginia, un ranch de 260 de hectare. În ciuda aspectului său sălbatic, Bronson era blând și tandru mai ales cu soția sa, actrița Jill Ireland, cu care a fost căsătorit peste 20 de ani. Soții au fost împreună în 18 filme, cel mai scurt fiind „Asasinat”, în care Bronson a jucat rolul unui agent secret însărcinat cu paza „primei doamne din SUA”, interpretată de Jill.

Charles, care a sărutat pe ecran cele mai superbe femei (între care Liz Taylor, Claudia Cardinale, Kim Novak și multe altele) a mărturisit: „dacă trebuia să interpretez o scenă de dragoste și mi se dădea libertatea să-mi aleg partenera, o preferam pe Jill lângă mine, pentru că nu mă puteam despărți de ea nici în timpul filmărilor. Îmi plăcea să stau acasă în fața căminului și să discut cu soția mea și cu fata noastră Zuleika, fără să mă plictisesc”. Dar într-o zi s-a declanșat calvarul. El a început printr-un examen de rutină al sânilor soției. După biopsie verdictul a fost necruțător: cancer. Și astfel Jill a trebuit să fie operată la spitalul „Cedar Sinai” din Los Angeles. În cartea ei „Dorința de a trăi”, Jill povestește: „îmi amintesc că Charles se afla lângă mine când m-am trezit. Avea fața răvășită ca după o noapte albă. Te iubesc și te voi iubi mereu. Pentru mine ai rămas cea mai frumoasă femeie, mi-a șoptit el. La groaza de a muri din cauza cancerului se adăuga teama de dezgustul soțului când mă va vedea mutilată. În definitiv eram o femeie ce-și pierduse farmecul. Dar Charlie s-a aflat în permanență lângă mine. Nu numai că îmi schimba pansamentul dar mă hrănea cu lingurița și mă veghea zi și noapte. Pentru a nu se dezlipi de mine și-a anulat toate angajamentele.” La părăsirea spitalului operația era socotită de medici ca o reușită deplină. În vila lor „Bel-Air” lunile ce s-au scurs au fost dramatice. „Îmi era teamă de mila lui Charlie și de patul conjugal. Totuși, într-o seară, înăbușindu-mi teama, m-am cuibărit în brațele lui. Atunci a schițat cel mai tandru gest - mi-a sărutat cicatricea. În noaptea aceea am făcut dragoste ca în trecut. Nimic nu se schimbase.”

AUREL DIANU ■

Vă mai amintiți de surorile Kessler?

Frumoasele și grațioasele surori Kessler au în spatele lor o carieră de-a dreptul impresionantă. Alice și Ellen Kessler cântă, dansează și bat step de peste 40 de ani pe scene din întreaga lume. Numele lor a devenit un fel de simbol al dansului perfect în spectacolele de revistă.

S-au născut la Leipzig în Germania, într-o familie în care mama era deja marcată de pierderea a doi fii. Docilă, ea s-a lăsat tiranizată împreună cu cele două gemene de un bărbat despot, care oricum le-a părăsit într-o perioadă când toate trei ar fi avut mare nevoie de un sprijin. Și totuși, prima pietricică la temelia strălucitei cariere care va urma, avea să o pună tocmai acest tată tiranic. El le-a obligat pe cele două fete să facă de mici acrobație și le-a trimis la o școală de balet. Intenția lui nu a fost însă ca ele să facă din asta o carieră. I-ar fi plăcut să le vadă măritate cu academicieni, să-și întemeieze câte o familie. Gemenele au plecat de acasă la 15 ani, emigrând din Leipzigul natal în München. Cariera lor a izbucnit ca un fulger; aveau numai 18 ani când au apărut la Lido în Paris. Astăzi au 58 de ani și sunt într-o formă excelentă datorită programului de gimnastică pe care îl practică zilnic și a hranei raționale. Familii separate nu și-au întemeiat pentru că un bărbat le-ar fi stânjenit cariera, care era pe primul plan.

Nunți rentabile

Reverendul Moon, șeful sectei ce-i poartă numele, în anul 1982 a efectuat deodată un număr de 12.000 de căsătorii. Acțiunea a avut loc în Brazilia. Acest „record” a fost depășit de curând, când în Coreea de Sud, pe Stadionul Olimpic, au fost unite în același timp 20.000 de perechi. Tinerii doritori să-și unească soarta din Kenya, Filipine sau altă părți ale lumii, care nu s-au putut deplasa din motive financiare, au primit binecuvântarea prin satelit. Trebuie însă reținut și faptul că fiecare cuplu a achitat, în prealabil, 1200 de dolari, excepție făcând cele țări subdezvoltate unde taxa a fost de 300 de dolari. Frumoasă și rentabilă afacere. (A.D.)

În filme numărul scenelor erotice este în permanentă creștere

Ziaristii de la New York Times au avut curiozitatea să sondeze opinia publică în ceea ce privește cele mai gustate scene din filmele apărute în ultimul timp. Deosebit de încântați au fost bărbații atunci când Sharon Stone („Basic Instinct”) arată că nu poartă slip sau când Harvey Keitel („Pianul”) săruta excitat ceafa partenerii sale. Minunat s-au simțit femeile urmărind în „Singurul martor” cum cei doi eroi principali dansează în hambar.

Regizoarea americană Julianna Lavin, care a obținut un surprinzător succes cu filmul „Live Nude Girls”, declară: „Din păcate, gusturile femeilor sunt din ce în ce mai puțin respectate. Bărbații

**Monica
Nistorescu**

**vă invită
în
ambianța
plăcută
de la**

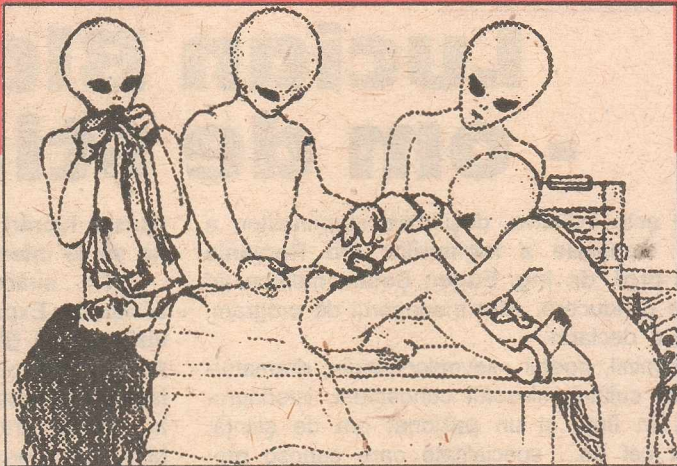
CARIOCA

Bdul Dacia 97

Extraterestrii fac experimente pe femeile noastre

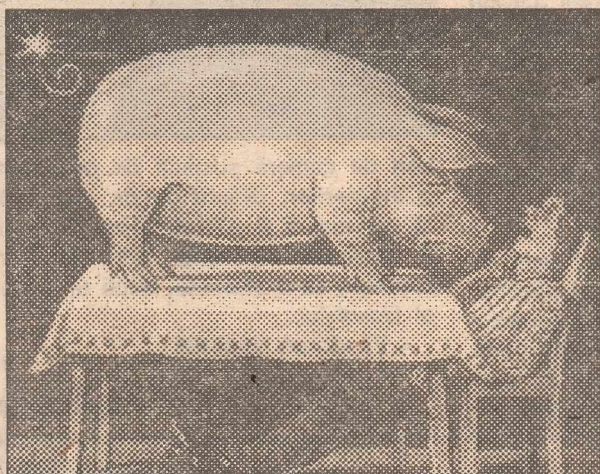

Dr. Budd Hopkins din New York și-a făcut o meserie din a ancheta, sub stare de hipnoză, persoane ce pretind că au fost răpite temporar de extraterestri. Pictor, sculptor, hipnotizor (și, evident, după unii, escroc și șarlatan), specialistul în ufologie își aduce pacienții (femei în exclusivitate) sub hipnoză, înregistrându-le apoi cuvintele pe bandă magnetică. Concluzia: cosmonauții sosiți de pe alte corpuri cerești sunt interesați de sexul pământencelor. Ei au, se pare, probleme genetice, de aceea înseminează femeile de pe Terra și recuperează ulterior embrionul rezultat. Toate pacientele investigate de Budd Hopkins declară că au fost răpite de mai multe ori de ființe extraterestre. NASA - pretind ele - cunoaște situația, dar ascunde adevărul. (M.A.)

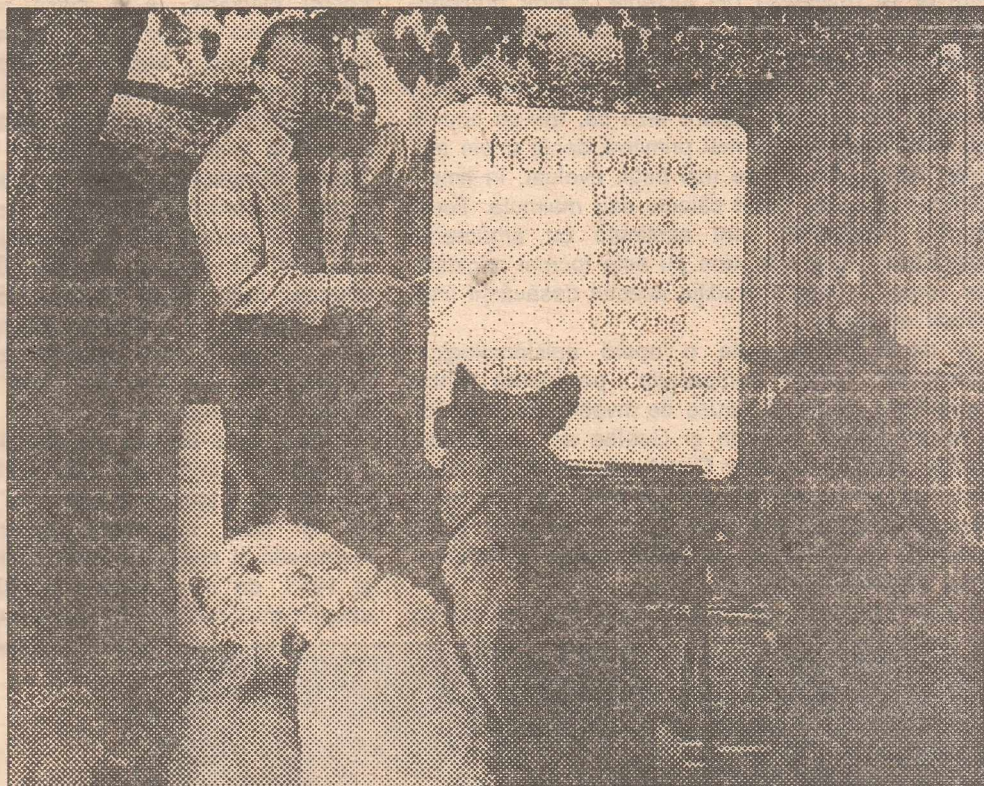
Porcii mari și grași or deveni o amintire

Se pare, după cum arată Societatea pentru Porci, în urma studiilor efectuate, s-a constatat că aproape toate porcile de carne și conțin mai puțină grăsime decât înainte. Să luăm de exemplu, sala-mijlocul anilor '70, când din compoziția alimentară era grăsime, în prezent acum ea s-a redus la o treime. Motivul este că se poate de simțit și vitele sunt din

ce mai slabe în ultimele două decenii. Această situație se datorează unui nou concept de sănătate și, în același timp, dorinței de a fi cât mai supli a contemporanilor noștri. Se face următoarea comparație: înainte creșterea unui porc dura un an întreg, până ce animalul ajungea la 130-150 kg. Astăzi, după numai șase luni animalele sunt trimise la abator, înțeles că ele nu ajung în acest interval de timp niciodată la o sută de kg. Un alt aspect este că specialiștii s-au preocupat de creșterea unor soiuri de animale la care masa musculară reprezintă un procent mult mai mare, recurgându-se totodată și la un nou sistem de

Alte acestea sunt valabile pentru porcii... germani, sau crescuți în alte țări. În România, din păcate, continuă obiceiul de a face din suine animale supraponderale, deci cu straturi groase de grăsime. Grăsimea animală are un procent mare de acizi grași saturați, foarte dăunători pentru noi prin faptul că fac să crească procentul de colesterol.

Inteligența prietenului nostru, câinele

Americanul Matthew Margolis (53 de ani) a avut o idee originală: aceea de a organiza o școală particulară pentru câini în Monterey Park din California. Clienții săi sunt Elizabeth Taylor, Cher, Madonna și alte staruri internaționale, sau mai corect spus câinii acestora. Originalul patron spune: „Uneori este mult mai greu să te descurci cu femeile, decât cu animalele”. Secretul succesului activității sale? „Mă transpun în pielea elevilor mei, nu țip niciodată la ei, nu-i pedepsesc”.

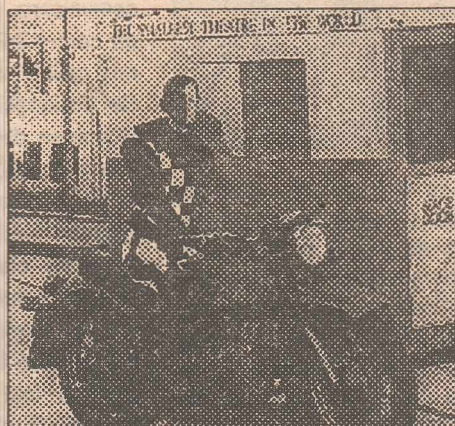
Urmărită de ghinion

Marie Rawn este cea mai mare ghinion din lume. La cei 29 de ani ea a trecut prin mai multe decât altă persoană. I-au murit tatăl, bunicii și bunicele, două surori și un văr. Are cancer la sân și a fost implicată în șapte accidente. Și-a rupt o mână și un picior. Casa i-a ars de două ori. A avut o minute înainte de nuntă, a fost răpădă cu cască...

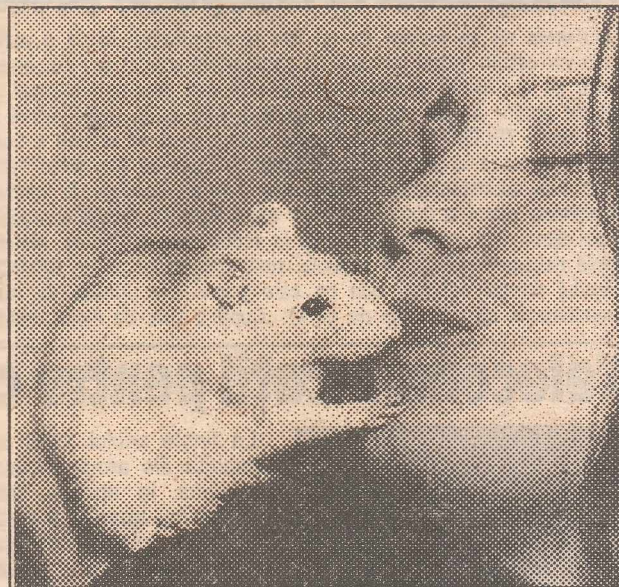
Othello în cea mai scurtă variantă

Ceea ce vedeți în fotografia de mai jos este cel mai mic teatru din lume, afirmă englezul Pat Brown. El și-a montat scena pe atașul motocicletei sale, cu care colindă Anglia. La diferite festivități el prezintă versiunea sa a celebrei piese Othello, timp de 13 minute - Shakespeare în varianta unui teatru de păpuși.

Asociația iubitorilor de șoareci

Otto este un nume foarte răspândit în Germania. Acesta este probabil motivul pentru care Christine Frost, funcționară la poștă, și-a botezat astfel iubitul șoricel. Ea are o mulțime de prieteni, toți iubitori de animale, cu care se întâlnește în prima miercuri din fiecare lună pentru ca „răsfățații” lor să se poată și ei întâlni. Toți fac parte din „Asociația iubitorilor de șoareci” din Germania, cu sucursale la Hamburg, Frankfurt, Giessen și Nerne. Înregistrată oficial la Frankfurt în septembrie

1993, ea numără 150 de membri. O dată la două luni asociația editează și o revistă. Cei mai mulți iubitori de șoricel preferă să păstreze secretul acestui amor, deoarece există încă oameni care nu privesc cu ochi buni acest gen de animale. Un șoricel trăiește între 3 și 5 ani.

O abordare inedită:

Lucian Blaga - om de știință

Ațiunea este inițiativa, deși pare surprinzător, a Asociației Generale a Inginerilor din România (AGIR). Dl prof. dr. ing. Eugen Șofan, membru în consiliul de conducere, este managerul de program. Iată ce ne-a declarat:

„Poetul luminii, poetul «severilor plopi», dramaturgul, filosoful culturii, filosoful cunoașterii, istoriograful a fost, în fine, și un pasionat om de știință. Puțini sunt cei de... specialitate care cunosc preocupările lui Lucian Blaga în această ipostază așa cum ni se revelează din lucrările: **Studii antropologice și Experimentul și spiritul matematic**. Cea dintâi, a luat naștere din notițele unui curs pe care l-a predat. Ideile neașteptate sunt susținute riguros științific. De exemplu, apare teza că, într-un anumit fel, omul este o ființă mai primitivă decât unele animale. Adică, omul este mai puțin evoluat, în timpul vieții intrauterine, decât câinele sau maimuța. Toate detaliile respective sunt susținute cu argumente neiertătoare. Ideea în sine nu este tocmai originală, dar vorbește despre erudiția acestui desăvârșit intelectual ardelen.

A doua lucrare este o operă epistemologică. Exemplific, aici, comparația pertinentă între modalitățile diametral opuse de investigație științifică a naturii ale lui Newton și Goethe ce au abordat același domeniu: optica. Concluziile analizelor întreprinse au un accentuat caracter pragmatic, cu tentă aproape inginerască, pot fi utilizate, chiar și în prezent, în domeniul cercetării științifice tehnice, drept ghid valoros.

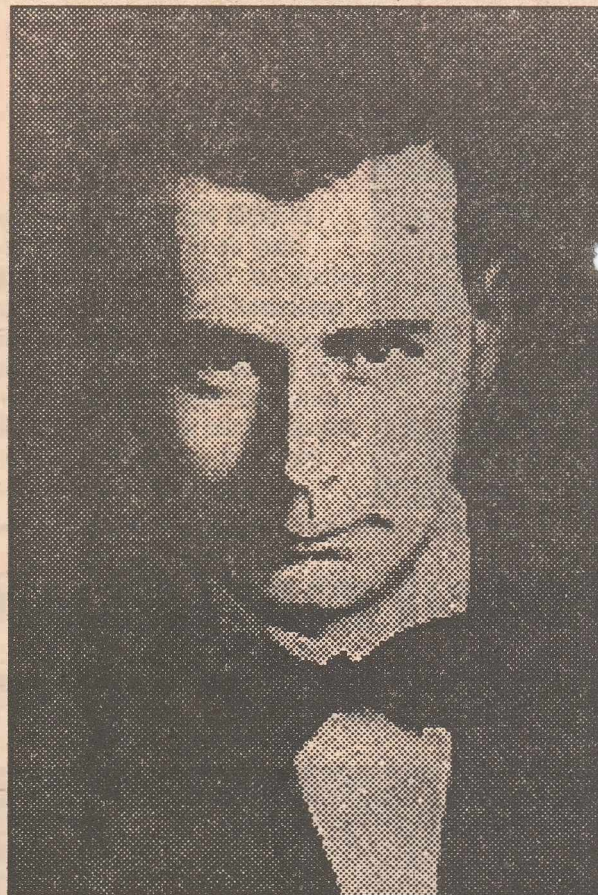
- Cum aveți de gând să redați marelui public

aceste lucrări interesante? Cum îi veți determina să le citească și să le judece?

- Ne străduim, din răspuțeri, să organizăm sesiunea: **Experimentul și spiritul matematic în viziunea lui Blaga**, în data de 6 septembrie 1995. AGIR, sub patronajul Comitetului Român pentru Istoria și Filosofia Științei din Academia Română și în colaborare cu Universitatea București și Ministerul Cercetării și Tehnologiei, va aduna personalități din diverse domenii, nu numai exegeți ai operei blagiene, la o masă rotundă tocmai pe această idee de bază: Blaga - om de știință. Printre invitați: acad. Mircea Malița, acad. Victor Săhleanu, directorul Centrului de Cercetări Antropologice, acad. Horia Colan de la Cluj, cel care m-a încurajat în această întreprindere, ing. Florin Tănăsescu, Angela Botez, exegetă blagiană, în particular coordonatoare a lucrării „Lucian Blaga - cunoaștere și creație”, o importantă culegere de articole, Călina Mare, ing. Eugen Chicoș, ing. Mihail Clocodelcă, director general IRS, membru al societății „Dante Alighieri” și alții care, sperăm, vor susține lucrări interesante. Desigur, nu va lipsi dna Ana Dorica Bugnariu Blaga, fiica autorului.

- Care este scopul manifestării?

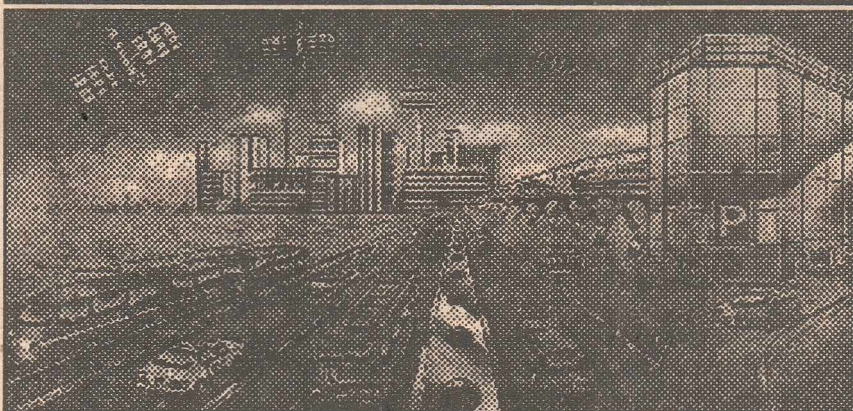
- Cel mai important este acela de a-i reda lui Lucian Blaga locul binemeritat în conștiința noastră, de a face cunoscută lucrarea „Experimentul matematic și spiritual științific”, elaborată între 1949 și 1953, de a demonstra că și inginerii au preocupări multivalente. Veți asista atunci și la un con-

cert de cameră susținut de orchestra de cameră a Inginerilor, dirijată de dr. ing. Petre Ghenghea și vor mai fi și alte surprize. Sigla manifestării va fi realizată de dna arh. Marina Ștefănescu Nicolau, ca o plachetă, după un original autoportret al filosofului.

- Vă dorim succes!

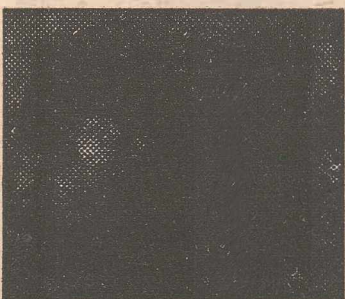
BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Transportul la începutul secolului viitor

Nu vrem să vă vorbim de un film science-fiction, ci de o realitate a anului 2015. În orașe vor circula numai mijloace de transport în comun sau mai corect spus aproape numai, pentru că vor exista și atunci unii care se vor doar a fi excepții. Ei însă vor fi trimiși la casierie pentru a plăti niște taxe speciale sau suma respectivă li se va opri automat din cont, lunar. TELEMATIK se numește acest sistem de dirijare a traficului prin computer, la care se lucrează în prezent. Toate informațiile privind densitatea traficului, ceață, polei, accidente sunt adunate într-o centrală. Prin sisteme speciale de semnalizare, aceste date vor fi transmise direct la bordul mașinilor aflate în trafic. Există și astăzi astfel de sisteme care te pot ajuta, într-un oraș, să ajungi la scopul propus (de ex. Meridian Scout). Toate informațiile necesare planificării traseului sunt înregistrate pe un CD-ROM. Pe monitor îți apare șoferului drumul cel mai bun pe care poate să-l urmeze. În mod suplimentar, o voce computerizată dă informații de genul: „După o sută de metri, curbă la dreapta!”

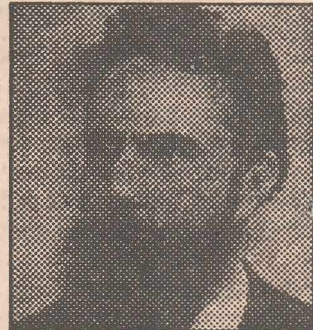
Telecomunicații pentru comando

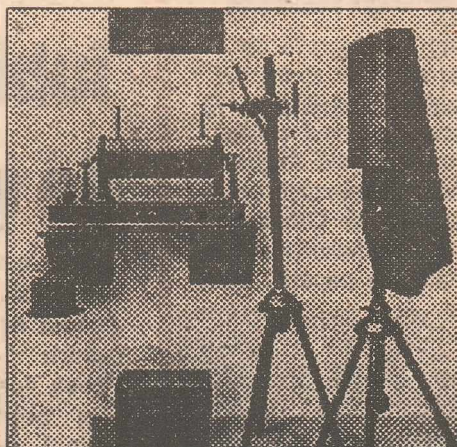
La finele anului 1995 unitățile speciale de comando ale armatei franceze, ce urmează a se infiltra în spatele liniilor inamice, vor fi echipate cu aparate individuale de telecomunicații prin satelit. Această stație portabilă, numită „Spartacus”, construită de societățile Thomson-CSF și Matra, poate menține legătura cu orice teatru de operațiuni din lume sau cu diverse comandamente. Pusă în funcțiune în mai puțin de 15 minute, ea permite comandourilor de a fi mai puțin vulnerabile într-un teritoriu ostil datorită unei mari discreții în emisie, a faptului că nu poate fi bruiată și reperată, nici cu cele mai moderne sisteme. „Spartacus” are forma unei valize în care se află o antenă parabolică extensibilă, el putând menține legătura și prin sateliții militari occidentali „Hispasat” și „DSCS” (Defense Satellite Communication System).

AUREL DIANU ■

Un secol de la descoperirea razelor X

Cu o sută de ani în urmă fizicianul Wilhelm Conrad Roentgen descoperă razele ce pot străbate materia. Din acel moment medicii au putut să vadă în interiorul corpului omenesc fără ca pentru aceasta să apeleze la bisturiu. Iată faptele:

În seara zilei de 8 noiembrie 1895, un bărbat uscățiv, cu o barbă lungă și stufoasă, se afla ca de obicei în laboratorul său. Wilhelm Conrad Roentgen, profesor la Institutul de fizică al Universității din Würzburg, experimenta într-o sală întunecată un tub cu descărcare de gaz. O pompă aspira aerul din tub, iar alimentarea se făcea de la o baterie foarte grea, aflată pe podea. Din când în când,

întunericul era străbătut de scântei. Deodată, fizicianul descoperă că o bucată de hârtie fluorescentă, care întâmplător se afla sub un glob de sticlă, luminează. De ce oare? Roentgen înfășură globul cu un carton negru, dar hârtia continua să lumineze. Atunci, fizicianul băgă mâna între tub și hârtie și, înspăimântat, își văzu scheletul propriei sale mâini, inclusiv inelul. Nu vorbește nimănui despre această descoperire, nu-i spune nimic nici măcar soției sale. Lumea crede că a înnebunit. Își continuă cercetările și nu părăsește laboratorul zile la rând. Deoarece nu-și dă seama de ce natură sunt fluxurile energetice, le botează razele X. Face o scurtă comunicare, „Despre un nou fel de raze”, pe care o trimite în prima zi a anului 1896 mai multor colegi din Germania și alte țări. Se declanșează o adevărată nebunie, iar Roentgen devine celebru peste noapte. El moare în 1923 fără să poată explica natura fizică a razelor pe care le descoperise. Ulterior, fizicianul german Max von Laue avea să constate că e vorba de unde electromagnetice, asemănătoare luminii vizibile, numai că ele sunt unde scurte și mai bogate în energie. Următoarea „pietritică” a fost pusă de britanicul Godfrey Hounsfield, care, în 1972, a realizat tomografiile pe computer.

Verificați-vă cunoștințele

Inventatorul și constructorul cabinelor spațiale Gemini a fost Maxime Faget. Aceste cabine st destinate zborurilor americane pe orbite apropiate de Pământ. De ce au fost ele denumite așa?

Probabil, pentru că cei doi astronauți, care au putut lua loc în aceste nave, au avut o poziție atât de apropiată încât parecă era doi gemeni.

Întrebat la conferința de presă din ziua de 12.01.1971, de ce s-a dat numele „KITTY (WK) cabinei de comandă de pe „Apollo-14”, canul de vârstă al astronauților americani ALAN SHEPARD a răspuns: „deoarece de aici și-au luat primul”. Ce avea în vedere SHEPARD?

Memorabilul zbor al primului avion echipat cu motor de explozie, efectuat de americanii ORVILLE și WILBUR WRIGHT, la 17 XII 1903 de pe un teren între dunele de nisip de la Kitty Hawk (Carolina de Nord)

La 25 iunie 1894 s-a născut la Sibiu unul dintre „fondatorii astronauticii moderne”. Care este numele acestuia?

Hermann Oberth

La 14 mai 1973, racheta Saturn-5 a plasat pe orbită circumlunară „laboratorul ceresc” LUNAR LAB, iar la 25 mai - racheta SATURN-1 a plasat pe orbită ansamblul „Apollo” - CSM - 116, echipajul acestuia reușind cuplarea cabinei la apororul multiplu al „laboratorului ceresc”. Echipajul a fost format din Charles Conrad, Paul S. Scott și Joseph K. Kerwin. Vă rugăm să specificați ordine, funcțiile pe care le-au îndeplinit acesteia.

Comandant - pilot - medic

Stația interplanetară automată „Pioneer-10” a fost lansată în primăvara anului 1972 spre planeta Jupiter având fixată la bord o placă cu inscripții referitoare la existența unei civilizații pe planeta Pământ. Cu aproximație, peste câți ani va ajunge acest „mesager terestru” în apropierea stelei Proxima Centauri?

Aproximativ peste 30.000 ani

La 21 decembrie 1968, de pe platforma 39 a bazei „Kennedy” și-a luat zborul spre Lună sonda „Apollo-8”. Echipajul a fost format din James A. Lovell jr. - căpitan de navă - Frank Borman - comandantul navei - și maiorul William A. Anders, care au zburat în Spațiu 147 ore și efectuat 10 rotații în jurul Lunii. Cine dintre aceștia a comunicat de pe orbită: „Spațiul din

jurul Lunii este de un albastru foarte limpede, același albastru pe care-l vedem și de pe Pământ și nicidecum negru cum se credea”...

James A. Lovell jr.

„Sunt 40 de ani de când lucrez la principiul rachetelor și întotdeauna am fost convins că într-un viitor previzibil va fi posibil să se ajungă pe planeta Marte. Timpul se scurge, dar ideile rămân. Astăzi sunt sigur că mulți dintre dv. vor fi martorii unui zbor interplanetar”.

Aceste cuvinte au fost rostite în 1933 de un mare savant în vârstă de 75 de ani. Care este numele acestuia.

K. Tsiolkovski

La 18 martie 1965 a fost lansată nava cosmică „Voshod-2” cu 2 cosmonauți la bord. După prima rotație în jurul Terrei, unul dintre cosmonauți a părăsit cabina, pentru 20 de minute. Care este numele celui, care a ieșit „în premieră mondială”, în afara navei cosmice?

Alexei Leonov

20 iulie 1969, ora 22,17 (ora Bucureștiului)... Aselenizarea modului „Vulturul”: „Un pas mic pentru om, dar un salt uriaș pentru umanitate” - memorabilele cuvinte rostite de Neil A. Armstrong - primul om care a pășit pe Lună - comandantul misiunii „Apollo-11”.

Pe lângă discul cu mesaje de bunăvoință adresate de 74 șefi de state de placa cu inscripția „Aici oameni de pe planeta Pământ au făcut primul pas pe Lună, iulie 1969. Am venit animați de spirit pașnic, în folosul întregii omeniri”, au fost depuse efigiile celor cinci astronauți care și-au jertfit viața pentru cucerirea Cosmosului. Cine sunt aceștia?

Iuri Gagarin, Vladimir Komarov, Virgil Grissom, Edward White și Roger Chaffee.

ALECU MARCIUC ■

Paleoastronautică

Desene uriașe pe solul Californiei

Cu aproximativ 10.000 de ani în urmă, locuitorii Văii Panamint, în sud-estul Californiei, au construit o serie de drumuri enorme din piatră. Sunt vizibile numai de la o înălțime foarte mare și au formă de păsări, figuri geometrice mai mult sau mai puțin complicate.

Pe CHRISTOPHER RAVEN, directorul cu probleme de cercetare în raionul marelui Bazin, îl interesează următorul aspect: de ce arhitecții din vechime construiau drumuri care aveau o anumită formă, pe care nu le puteau observa de pe Pământ.

Pentru a găsi răspunsul la această întrebare Raven va folosi aparate terestre și aeriene (fixate pe baloane) pentru a studia aceste „desene” din piatră. Raven consideră că aceste drumuri au fost realizate de indienii americani. Dar oare în ce scop? Oare de ce indienii, vânători în marea lor majoritate, au construit aceste drumuri pietruite într-un raion cu o climă atât de uscată din California? Unele din cele 60 de drumuri cu lungimea unui teren de fotbal; altele - de maximum 7 m...

Cercetările sunt în curs de desfășurare, Raven oscilând între ipoteza astronomic-primitivă a acestor drumuri și valoarea lor religioasă.

Un țăran ucide cu pietre cinci extraterestri...

În anul 840 după Hristos, în orașul Lyon, în țara francilor, trăia un arhiepiscop cu numele de Argobar. Acest slujitor al cultului și-a câștigat un mare renume printre locuitorii ținutului datorită faptului că a anatemitizat țăranii din acea regiune, care au afirmat că „au văzut pe cer nave, ai căror pasageri au venit pe Pământ dintr-un ținut numit Magonia”.

Țăranii din împrejurimile Lyonului au intrat în contact cu pasagerii acelor nave, dar într-o bună zi unul dintre țăranii ignoranți a omorât patru locuitori ai Magoniei (trei bărbați și o femeie) aruncând cu pietre în aceștia.

După cum se vede, încă din cele mai vechi timpuri atitudinea oficialităților și cea a unora dintre semenii noștri nu era dintre cele mai prietenoase față de fenomenul OZN... (A.M.)

Premonițiile artistei Sarah Bernhardt

Sarah Bernhardt, marea trage-nă franceză, credea în incarnarea sufletului și era convinsă că trăise anterior alte ființe. Era copil când pleacă cu mama ei în Normandia, la un sat. Au ajuns seara târziu într-un sat de unde trebuiau să meargă o bucată de drum jos. Mama lui Sarah ezită să meargă, căci nu cunoștea regiunea la ora aceea nu avea la cine să se informeze sau cine să le conducă. Atunci, viitoarea mare artistă i-a spus: „Eu cunosc drumul, știu unde se află castelul, m-am arătat”. Și i-a descris cu amănunte încât mama, convinsă, a plecat la drum.

Descoperind mica localitate Belle-Isle-en-Mer, de pe țărmul Atlanticului, Sarah Bernhardt a recunoscut priveliștea ca și cum ar fi trăit în mijlocul ei mulți ani. Marea actriță avea adesea vise tulburătoare, în care avea prevestiri sau comunicări de fapte. În timpul unui turneu în SUA ea visă că fiul ei, aflat la Paris, a fost mușcat de un câine turbat. A telegrafiat acasă. Răspunsul primit i-a confirmat visul. „Ceea ce mi se pare ciudat, spunea Sarah, este că aceste prevestiri nu s-au referit niciodată la activitatea mea profesională. Am certitudinea că suntem dominați de forțe necunoscute”. (A.D.)

O peruană semianalfabetă a declarat că este... Gioconda și l-a învinuit pe... Leonardo da Vinci de toate nenorocirile care s-au abătut asupra ei!

Maria Villar are 27 de ani. Cum scrie ziarul ucrainean „Kievski novini”, Maria locuiește într-un sat din apropierea localității Arica din Peru. Conform declarației făcute unui ziarist, cu foarte multă greutate a reușit să învețe să scrie și să citească.

În luna februarie a anului 1994, Maria a văzut, pentru prima dată, un mare oraș. Iar în locuința fratelui său a observat, atârnată pe peretele camerei, o reproducere a tabloului lui Leonardo da Vinci - „Mona Lisa”. Văzând-o, a avut o reacție cu totul neașteptată: pur și simplu a avut un șoc! Fratele ei a observat atunci imensa asemănare între țăranca din Arica și renumita Gioconda! Fratele a transportat-o imediat pe Maria la spital. Medicii au bănuit că a suferit o comoție cerebrală. Încet, încet Maria și-a revenit. A venit apoi rândul medicilor să intre în stare de șoc! Țăranca semianalfabetă a început să vorbească în

limba italiană și, cum s-a dovedit ulterior, în italiana secolului al XVI-lea?! Vorbea despre sine, afirmând că este Mona Lisa di Gioconda, pe care a pictat-o Leonardo da Vinci în anul 1506, dar și Maria Villar din Arica! Maria a reușit să-l descrie pe Leonardo, portretul căruia nu l-a văzut niciodată, și repetă încontinuu că acesta a făcut din ea cea mai nefericită femeie!

Medicii și psihiatrii au încercat din răsuferință să o ferească de ziaristi, dar aceștia au reușit să o și fotografieze de câteva ori. Iar asemănarea este de-a dreptul fenomenală!

Din păcate, nu suntem în posesia uneia din fotografiile Mariei Villar din Arica - Peru... Așa că nu vă rămâne decât să credeți sau nu această întâmplare, și să vă reamintiți de celebrul și enigmaticul surâs al Monei Lisa lui da Vinci... (A.M.)

PROGRAMUL SĂPTĂMÂNII

12 - 18 iunie 1995

TELE
7
abc

LUNI 12.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 16.00 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 45; 18.30 Film documentar: Planeta noastră, Pământul nostru - ep. 2 - Resturile dăunătoare; 19.05 Mafalda - emisiune de Radu Coșarcă;

20.00 Film serial: F.B.I. - ep. 26.

O tânără pereche angajează pentru o seară o femeie pentru a avea grijă de fetița lor. Femeia dispăre răpind copilul, fără să revindă ulterior vreo recompensă. Care este motivul răpirii? Aceasta este dilema cu care se vor confrunta inspectorul Erskine și agentul Rhodes în acest episod, intitulat „Baby-sitter”.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Vecinii - ep. 27; 22.30 Civica - Drumurile vacanței partea II - redactor Alexandru Vrabiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Cornel Nistorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MARTI 13.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 46; 18.30 Film documentar: Întreprinzătorii în căutarea succesului - ep. 2 - Planul de afaceri; 19.05 Nodul gordian Ecuația puterilor - emisiune de Mihaela Cutuș;

20.00 Film serial: Trăiește-ți visul - ep. 27.

Insula Visurilor devine scena unor întâmplări cu totul incredibile, fantastice, chiar și pe acest tărâm fermecat. Pe insulă revine un episod din cel de-al doilea război mondial. Un grup de americani își re trăiesc trecutul într-un lagăr de prizonieri de război. În paralel, trei fete frumoase, ducând în viața de toate zilele o existență searbădă, visează la gloria de detectivi celebri. Gazda insulei le va oferi prilejul de a-și realiza visul.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.40 Film serial: Hawaï Five-O - ep. 1. Guvernatorul statului Hawaï îl însărcinează pe Steve McGarrett să rezolve cazurile unor dispariții de femei bogate, nemăritate și fără rude apropiate, venite în frumusețea arhipelag din Pacific. Este momentul ca brigada specială a lui McGarrett, celebra „Five-O”, să intre în acțiune.

22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Carmen Bendovski; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

MIERCURI 14.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 47; 18.30 Film documentar: Comunitatea Europeană - ep. 2 - Europa deschide porțile; 19.05 Primul pas - Majoratul - emisiune de Livia Pop; 20.00 Film serial: Echipa de șoc - ep. 27; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Kung Fu - ep. 28; 22.30 Țara nimănui - reporter Șerban Jipa; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Horia Alexandrescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

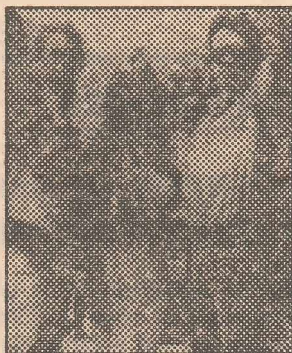
JOI 15.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 48; 18.30 Film documentar: Datoria noastră: Pământul - Bunăstarea intelectuală; 19.00 REPORTER TELE 7 - Autori neidentificați - reporter Valentin Boeru - Vatra Luminoasă - reporter Dan Pieșă; 20.00 Film serial: Femeia fantastică - ep. 26; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: K.I.T.T. - ep. 28; 22.30 Mitică - emisiune de Viorel Gaiță; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Bogdan Teodorescu; 23.35 Staruri pentru totdeauna; 24.00 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.00 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

VINERI 16.06.1995

7.00 Bună dimineața, România! - realizator Petra Maria Martin; 10.00 Știri; 10.10-15.30 Reluări; 15.30 Post-meridian - emisiune de Teo Trandafir și Cristin Tocan; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 49; 18.30 Film documentar: Introspectivă britanică - ep. 3 - Protecția consumatorului; 19.05 La EST de VEST - emisiune de Radu Budeanu;

20.00 Film serial: Renegatul - ep. 23.

În timpul unei vizite la mormântul prietenei sale, Val, Reno Raines este urmărit și împușcat de vechii săi inamici, lt. Donald „Olandezul” Dixon și serg. Woody Bickford. Încenarea celor doi polițiști corupți ar putea fi dovedită în fața justiției dacă Reno va pune mâna pe caseta audio pe care se află înregistrate vocile participanților la acea noapte de coșmar soldată cu moartea logodnicei sale și a serg. Buzzy Burell. O cursă contracronometru pentru dezvăluirea adevărului. Nu o ratați!

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 21.40 Film serial: Hotel - ep. 28; 22.30 Țara nimănui - reporter Alexandru Vrabiescu; 22.40 Chestiunea zilei - emisiune de Gilda Lazăr; 23.35 Film serial: Evadatul - ep. 24; 00.25 Linia fierbinte - emisiune de Livia Pop și Tudor Artenie; 1.25 Jazz fără frontiere; 2.05 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

SÂMBĂȚĂ 17.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sumar: *14.00 Desene animate: Goangele - ep. 25; *15.30 Dialoguri politice cu Viorel Gaiță. Invitat: Octavian Paler partea a II-a; *17.00 Film serial Alf - ep. 23; 18.00 Desene animate: Popeye - ep. 50; 18.40 Staruri în concert: Paul Simon - partea I; 19.05 As Show. Invitat: prof. dr. Solomon Marcus - emisiune de Cornel Todea;

20.00 Film Dinastia - ep. 27.

Pentru a-i face pe plac fratelui său, Fallon organizează o petrecere în cinstea lui Steven și a soției sale Sammy Jo.

Pentru a fi cât mai atrăgătoare, Sammy Jo își va cumpăra o rochie foarte sexy și va împrumuta colierul cu rubine și diamante al lui Fallon.

Atunci când Fallon îi va atrage atenția tinerei sale cumnate asupra faptului că nu are o comportare decentă de numele Carrington, Sammy Jo va răspunde sfidător că ea măcar este o Carrington prin căsătorie, pe când Fallon nu este nici măcar prin naștere.

În timp ce Nick și Fallon își mărturiseau iubirea, în bibliotecă intră Jeff, care înțelege cine era iubitul soției sale. Dar un martor ascuns al acestei scene este și Krystle care va înțelege că totul nu fusese decât un joc pentru Nick.

Blake îi va spune soției sale că vederea i-a revenit.

Fallon, încearcă să afle de la Alexis adevărul în ceea ce privește nașterea sa. La auzul numelui posibilului ei tată, Fallon va face un accident de mașină.

20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal; 22.30 VIVA TELE 7 - emisiune de Andrada Moga;

23.30 Film serial: C.H.I.P.S. - ep. 26.

Jon are probleme cu nepotul său, Wesley, care s-a înghaitat cu un grup de tineri cu idei nu tocmai ortodoxe. Veți fi martorii urmăririi unei mașini asemănătoare celei lui KITT, un vehicul care „scuipă” fum, ulei și foc și folosit de doi hoți de diamante pentru a scăpa de temerarii care se încumetă să pomească după el.

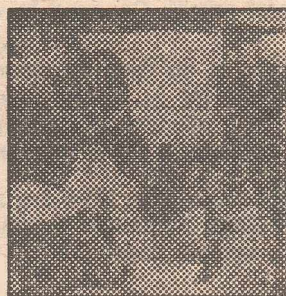
00.20 Staruri în concert: Cher - partea I (r); 00.50 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

DUMINICĂ 18.06.1995

8.00 Știri; 8.10 Aerobic; 8.20-13.50 Reluări; 13.50 Week-end abc - emisiune de Liliana Munteanu și Mihaela Rădulescu. Din sumar: *14.00 Desene animate: Goangele - ep. 26; *15.30 Cutia muzicală; *17.00 Film serial: Prințul din Bel Air - ep. 29; *18.00 Desene animate: Popeye - ep. 51; 18.40 Staruri în concert - Paul Simon - partea a II-a; 19.00 Interzis bărbatilor - emisiune de

Anca Fusariu; 20.00 Film serial: Falcon Crest - ep. 27; 20.50 Doar o vorbă să-ți mai spun... Rostește George Pruteanu; 21.00 Telejurnal;

21.35 Film serial: Miar Vice - ep. 28.

Căldură mare la Mian Tubbs și Crockett îl aștept pe senor Clemente, unul dintre nașii crimei organizate din America Latină, care urmează să se predea mâinile autorităților federale. Acesta dorește însă să revadă sora și să discute personal cu ea despre eficiența programului de protecție guvernamentală. În timp ce Ricardo și restul echipei de la Vice încearcă să lucreze cu Clemente, Sonny cade în mrejele frumoziei, dar ciudatei Calli Basset, al cărei rol este interpretat de Ariell Dombasle. O remarcă plus pentru Charlie Basset, soțul lui Callie, deoarece rolul său îl veți putea urmări pe celebrul chitarist Ted Nugent.

21.35 Gala TELE 7;

22.00 Film artistic: Căsuța de pe râu (SUA, 1958) Cu Sophia Loren, Cary Grant regia: Melville Shavelson.

Notat de critica de specialitate cu trei stele și jumătate, filmul Căsuța de pe Râu este o comedie clasică având un subiect inedit. Un văduv cu trei copii angajează o servitoare fără să știe că ea este fiica unui cunoscut dirijor de orchestră. În rolurile principale două staruri ale cinematografului mondial, frumoasa Sophia Loren și cuceritorul Cary Grant. Prezența lor, comicul situațiilor, jocul firesc al celor trei copii fac din acest film un atractiv spectacol de duminică de care se poate bucura întreaga familie, de la nopoți la bunici.

23.55 Nocturnă pe 16 mm emisiune de Mihaela Rădulescu 00.55 Staruri în concert: Cher - partea a II-a (r); 1.20 Preluare WORLDNET și DEUTSCHE WELLE

În funcție de apariția unor evenimente importante, TELE 7 abc își rezervă dreptul de a face modificări de ultimă oră în programul anunțat.

SCATMAN JOHN - Un bâlbâit „salon”!

Cu alura sa de mitralior din banda lui Al Green, s-ar încadra de minune într-o melă despre mafioți și, totuși, să-i credem cuvânt pe cei mai de-ai casei, **Scatman John** n-are nimic dintr-un aventurier versat. Evitabil la radio, la petreceri, a devenit ingredientul principal al unei serii reușite. Ca situație dintr-un anume punct de vedere personajul nostru năbădăios, trebuie știut că că-ar fi să vi se adreseze într-o bună zi începe cam așa: „Sa... sa... salut, dra... a... dragilor!” și probabil v-ați dat seama micalitul John e un pic bâlbâit. Acest n de handicap e în general de natură să molească ambițiile artistice ale celor ce r să devină cântăreți. Numai că, regele chno-jazz-ului cu mustață, a văzut lucrurile într-un alt unghi. „E ad... ad... adevărat că a bâl... bâl... bâlbâi puțin dar merită să .. în... încerc!” Asta își propunea cam um 5-6 ani...

La început **Scatman John** era corist și anist de jazz. Când, în 1990, a decis să că o carieră în muzică ideea i se părea ră și lui o nebunie și totuși începe să se ște în acest sens. Parcursul său către orie se împotmolește atât de repede încât aduce mai multe frustrări decât plăceri. E levărat că în jungla din Los Angeles uni-rsul jazz-ului era departe de a fi în pansiune. După ce „bate” bistro-urile și staurantele din Los Angeles, Scatman

hotărăște să renunțe la acest gen de existență care îi lăsa finanțele invariabil la nivel zero.

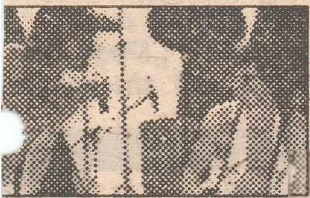
Cu buzunarele goale dar moralul plin de speranță se imbarcă pe primul avion și zboară către Europa, unde speră să găsească un public mai deschis spre jazz

decât în America. Și găsește: de îndată ce ajunge în Berlin în '90, oamenii sunt seduși imediat de formidabilul său talent de a plăsa solo-urile sale ritmice și consistente pe scat. În fond, dacă decizia de expatriere a fost una din cele mai grele din viața sa, e totodată cea de care e cel mai mândru. Bătrânul continent l-a primit cu brațele deschise. Filonul e bun, rămâne să fie exploatat cum trebuie. Germania rece de după război pare să-i fi priit cel mai bine. „Acești oameni au suportat o opresiune teribilă în timpul vieții lor. Cred că interpretarea mea de jazz american le-a făcut bine. Pentru că e foarte diferit de ceea ce au fost obișnuiți să audă. Unii au sufletul plin de mânie și au nevoie să fie înălțați spiritual. Dacă reușesc asta prin muzica mea, înseamnă că mi-am atins scopul”, mărturisește John. Diferența fundamentală între el și ceilalți pianiști de jazz este faptul că se bâlbâie de mic copil. Chiar dacă acest lucru nu i-a diminuat talentul, i-a frânat totuși pătrunderea în lumea spectacolului. El se referă la micul său defect de vorbire ca la un „sabotor al tuturor ocaziilor”. Însă **JOHN** nu face parte din categoria celor care se dau bătuți. Și-a promis lui însuși să-și pună tot entuziasmul și energia în serviciul pasiunii sale. Rezultatul e extraordinara piesă **Scatman** și un album în aceeași manieră ce urmează a fi lansat în luna iu... iu... iunie!

LASH

RADIO CONTACT

■ Anonimul care a achiziționat la licitația **CHRISTIES** o casă cu primele înregistrări ale grupului **ROLLING STONES**, s-a dovedit a fi un **MICK JAGGER**. El a păstrat identitatea cretă de teamă ca prețul nu urce, fiind și așa destul ridicat: 80.000 \$.

■ Cel care a vândut banda ese coleg de școală cu **JAGGER** și **RICHARDS** și a jusese ocazia să le fie mar-la încercările de început. rămas în posesia documentului și nu și-a amintit de est lucru decât după 33 de i când fiica sa, fan **ONES** a făcut descoperirea.

■ **MADONNA** și-a „tărat” doi ex-amanți **JOHN ENOS** și **JOHN ZANDER** să-l vadă pe **CHRIS ISAAK** în concert la

House of Blues în New York, unde a rămas neobservată în mijlocul mulțimii, cu haina ei de leopard și fermecată de chipeșul cântăreț de pe scenă.

După show a fost văzută stând de vorbă cu mama interpretului în camera lui de schimb, punându-i acesteia întrebări despre fiul ei. Prietenii cântăreței sunt de părere că ea intenționează să-l includă pe Chris în lista de cuceriri.

■ Disputa legală dintre **GEORGE MICHAEL** și casa de discuri **SONY** se îndreaptă către final, interpretului englez fiindu-i permis să înregistreze din nou.

SONY a avut discuții secrete cu alte companii dor-nice să semneze contract cu Michael. Ele speră să finalizeze o înțelegere săptămâna aceasta. Cei care se zbat din răspuțeri să „pună mâna” pe ex-leader-ul grupului **WHAM!** sunt: **DREAMWORKS SKG**, compania **AMERICAN ENTERTAINMENT**, fondată anul trecut de **DAVID GEF-**

FEN în colaborare cu **WARNER MUSIC**.

■ Eforturile lui **PAUL MCCARTNEY** de a salva spitalul său local **BRITISH NATIONAL HEATH SERVICE** de la închidere, au avut succes. Paul a inițiat o campanie de strângere de fonduri, reușind să obțină suma de 7,5 milioane \$, el donând 1,5 milioane \$.

Ceea ce i-a determinat acțiunea a fost faptul că spitalul de 15 paturi **RYE MEMORIAL HOSPITAL** de lângă casa lui din Sussex, a fost închis. S-a jurat să-l înlocuiască după ce un adolescent suferind de astm a murit în drum către un spital aflat la 13 mile depărtare, în Hastings. Luna viitoare se va deschide un nou complex de 15 paturi și policlinică.

■ Supermodelul american **CINDY CRAWFORD** s-a dezbrăcat pentru a apărea fotografiată în baie alături de actorul **William Baldwin**.

Savuroasele imagini ale celor doi făcând baie vor apărea în revista **Ameri-**

ca's Detour ca parte a publicității ce i se face top-modelului pentru filmul ei de debut **Fair Game**. Lung-metrajul va putea fi vizionat începând cu 11 august.

■ Un cântec de dragoste, renăscut ca temă muzicală pentru filmul hit britanic **Four Weddings And A Funeral**, a achiziționat trei premii muzicale la o ceremonie din Londra.

Reg Presley, 51 de ani, care a făcut parte din grupul **Troggs** cunoscut în special pentru piesele **Wild Thing** și **I Can't Control Myself**, este mai nou câștigător a trei premii pentru **Love Is All Around**. Reluată de **WET WET WET**, piesa a staționat 15 poziția maximă a clasamentului britanic. Acum a fost numit hit-ul internațional al anului, piesa best-selling și „the most performed work” la **IVOR NOVELLO AWARDS**.

■ Star-ul din Beverly Hills, **EDDIE MURPHY**, joacă 27 de personaje diferite în noul său film **THE NUTTY PROFESSOR**.

În una din scenele acestui remake a clasicului film care-l avea în varianta originală pe **JERRY LEWIS** ca vedetă, **MURPHY** se îndreaptă către domiciliul familial pentru a cina cu ai lui. Este scena în care îi interpretează pe mama, tata, frați, surori și nepoți. Star-ul soul funk în ascensiune **Montell Jordan** are o scurtă apariție în acest film.

Pagină realizată de DOINA ENE ■

BUCURESTI 96.1 FM
BAIA MARE 88.5 FM
IASI 92.0 FM
CLUJ 89.8 FM

radio CONTACT

PLOIESTI 92.8 FM
SIBIU 91.8 FM
CONSTANTA 91.1 FM

În preliminariile C.E.- '98

ROMÂNIA - ISRAEL 2-1

□ Și „olimpicii” noștri s-au impus cu 1-0

● Deși fără cei doi Gică - Hagi și Berkovitz ● 20.000 de spectatori au Popescu - reprezentativa României a înfruntat cu stoicism rafalele de ploaie, obținut victoria prin golurile marcate de aplaudând în final o victorie muncită și Marius Lăcătuș (min. 16) și Dorinel Munteanu (min. 65.) ● În minutul 67, arbitru norvegian Pedersen i-a arătat cartonașul roșu lui Florin Valeriu Răducioiu, cel care contribuise la înscrierea ambelor goluri ● Ionuț Lupescu a purtat banderola de căpitan al echipei ● Punctul oaspeților (care au acuzat absența a cinci titulari) a fost realizat în min. 50 de

Rezultate din celelalte grupe, în care s-au înregistrat numeroase surprize:

Danemarca - Cipru 4-0, Macedonia - Belgia 0-5, Spania - Armenia 1-0 (2); Suedia - Islanda 1-1 (3); Belarus - Olanda 1-0, Luxemburg - Cehia 1-0, Norvegia - Malta 2-0 (5); Portugalia - Letonia 3-2, Liechtenstein - Irlanda 0-0, Irlanda de Nord - Letonia 1-2 (6); Bulgaria - Germania 3-2, Țara Galilor - Georgia 0-1, Moldova - Albania 2-3 (7); San Marino - Rusia 0-7, Ins. Feroe - Scoția 0-2 (8).

Reforma arbitrajului - iminentă (2)

Continuăm scurtul serial consacrat arbitrajului, prima reformă - agreată din plin și de puternicul secretar general al FIFA, Joseph Blatter, - profesionismul, fiind cea mai apropiată. Ca modele s-au luat situațiile din tenis și din sportul profesionist american. În tenis, de pildă, există un grup restrâns de arbitri de scaun profesioniști, care sunt prezenți tot anul la turnee, ajutați, cum se știe, la fiecare competiție în parte de judecătorii de linie, semiprofesioniști, localnici. Avantajele sunt evidente, dacă până și jucătorii au preferat omul unei instalații electronice, Cyclope, experimentată de altfel cu succes la US Open. Mai întâi, „actorii” îi cunosc pe arbitri, le știu competența, apoi judecătorii înșiși îi știu pe cărcotași, pe cei care ar putea influența arbitrii de linie prin comportamentul lor. Prezenți tot timpul pe circuit, „principalii” și-au creat și autoritate.

În SUA, profesionismul în arbitraj a fost introdus de multă vreme, cu selecții dure, dar și salarii pe măsura importanței personajului. Acești „regi ai fluierului” câștigă anual între 100.000 dolari (pentru debutanți) și 300.000 dolari, iar numărul lor la un meci este impresionant. La baschet sunt trei, doar cu unul mai mult decât pe Vechiul Continent sau în restul lumii, dar la fotbal (american, ce-i drept) sunt nu mai puțin de șapte. Există, însă, și aici unele contestații, plecându-se de la ideea că, angajat fiind, trebuie să te supui celui ce te plătește. Care, acuza a fost concretizată de Chicago Bulls, al lui Michael Jordan, are interes să joace cât mai multe partide în spectaculoasele play-off-uri și atunci arbitri „echilibrează” scorul întâlnirilor, ca întrecerea să continue, cu tot ceea ce înseamnă aceasta, în special din punct de vedere financiar.

În episodul următor, alte idei pentru reforma arbitrajului, în special în ceea ce privește înregistrările video.

TEODORA OPREA ■

La Internaționalele de tenis ale Franței, desfășurate la Roland Garros, românul Adrian Voinea a constituit revelația competiției. Repurtând 7 victorii (trei în calificări și patru în turneul propriu-zis), el nu a putut fi oprit decât în „sferturi” de americanul Michael Chang (nr. 6 WTA), după ce îi întrecuse pe Boris Becker (nr. 3 WTA) și Andrei Cescakov. Ultima prezentă a unui tenisman român într-o asemenea fază a întrecerilor de la Paris îi aparținea lui Ilie Năstase din anul 1977.

Replica săptămânii

De când cu „butonatul” asta pe motiv de televiziune prin cablu, avem de ales între mai multe „perle” sau replici hazoase televizate. De pildă, luna trecută, urmărind noi, mai întâi, „Procesul etapei” de pe PRO-TV, ne miram cum de tot exclamau realizatorii: „Antrenorul echipei Israelului trebuie să vină dintr-o clipă în alta!” Ce-i amuzant aici, veți întreba? Păi e, că „am butonat” pe TVR 2 și l-am văzut pe Shlomo Sharf în carne și oase. La concurență, cum ar veni, așa că zbaterea primilor chiar că ne-a smuls un zâmbet.

Apoi, excelentă ni s-a părut replica (săptămânii), dlui Liviu Galan, președintele de la FC Național, care făcea serviciul de translator pentru tehniciianul israelian. Văzând că talmaciul așteaptă minute bune de turuială până să înceapă să traducă, Dumitru Graur l-a întrebat: „Chiar ții minte atâtea?” La care, dl Galan a răspuns candid: „Deși nu pare, să știți că țin minte.”

Clasamentul grupei 1

1. ROMÂNIA	7	5	2	0	15-6	17 p
2. Franța	6	2	4	0	6-0	10 p
3. Polonia	6	3	1	2	12-7	10 p
4. Israel	7	2	3	2	11-10	9 p
5. Slovacia	6	1	2	3	8-15	5 p
6. Azerbaidjan	6	0	0	6	2-16	0 p

La turneele olimpice situația se prezintă astfel: 1. România 14 puncte (7 meciuri), 2. Polonia 13 puncte (6 m), 3. Franța 11 p (6 m), 4. Israel 8 p (7 m), 5. Slovacia 7 p (6 m), 6. Azerbaidjan 0 p (6 m).

HERCULE LE CHAT

Tot răul spre bine

Uf, am scăpat, vor fi zis, o dată cu noi, de altfel, delicații noștri rugbyști, după ce au părăsit Cupa Mondială din Africa de Sud. Păi, ia gândiți-vă dumneavoastră, iubii compatrioți, ce s-ar fi întâmplat dacă, Doamne-fereste, ne calificam în sferturi (lucru perfect posibil, ajungea să avem câte un om mușcat în fiecare meci, câștigam la „masa verde”, au mai fost cazuri, știți dumneavoastră). Păi dacă ne calificam mai departe și dădeam peste Noua Zeelandă? Care a învins Japonia cu istoricul scor de 145-17. Care Japonie ne-a bătut pe noi fără drept de apel. Se sparie gândul. Pe de altă parte, să știți că băieții noștri de la reprezentativă au avut toate condițiile, au fost plimbați ca sfintele moaște prin turnee, unde au adus numai bucurii gazdelor, v-am dat exemplul japonezilor. Ba mai mult, întrecerile interne au fost așa, un fel de ieșiri la iarbă verde. De-o pildă, Cupa României s-a disputat taman când în Africa de Sud își rotunjea, cu noi, esaverajul, Australia. Bineînțeles că amintita finală de cupă s-a jucat fără o sumedenie de titulari, plecați să-l salute pe Mandela. Foarte bine, ce

dăm atâta importanță flecuștețelor ast de competiții interne?

Box cu umbra

Tot românașul, fie el imparțial, fie mebru de partid (ceea ce n-a fost niciodată galeria lui Rapid) a aflat că un compot de-al nostru are șanse să ajungă (o ajuns, că noi scriem cu câteva zile înainte de meci) campion mondial de box. Bucurie mare, iubii mei plătitori impozite! Pe urmă, ne-am mai dezumflă. Că meciul se dispută pentru centura supremă versiunea Pentabox. Ce-o fi a că mai citim și noi, inclusiv presă de-a liberă de tot, adică occidentală, ba americană, doar știți că yankeii suăi mai tari la profesionism. Există o sumedenie de variante, e-adevărat, dar ele s-au impus cât de cât, au structuri. Păi, zău, așa, decât campion mondial la Pentabox tocmai bine să feștești de tot ideea de box profesionist la noi, mai bine campion național la copcică, versiunea Ferenta Sau, ca să fie treaba clară, ne facem varianta noastră mondială, și într-un facem vreo 10 campioni mondiali, să de toată lumea în bălbăială!